

PRŮVODCE

Tour de France 2026

TOUR
de
FRANCE™

Obsah

3 / TDF 2026
NA PROGRAMU ČT SPORT
A ČT SPORT PLUS

4 / TIPY WEBU CTSPORT.CZ

6 / BUDE MÍT POGAČAR
VŠECH PĚT POHROMADĚ?

14 / BARCELONA '92 BYLA
DERNIÉROU OLYMPIJSKÉ
TÝMOVÉ ČASOVKY

20 / BALLON D'ALSACE

22 / DOKÁŽE PAUL SEIXAS TO,
CO PINOT S BARDETEM
NEZVLÁDLI,
A KDY TO BUDE?

28 / STEILE WAND
V MEERANE.
JAKÝ JE ODKAZ ZÁVODU MÍRU
V NDR A PŘIPOMENE JEJ
I TOUR DE FRANCE?

36 / TÝMY

60 / STATISTIKY

62 / ETAPY

88 / AUTOŘI

TdF 2026 na programu ČT sport a ČT sport Plus

DEN	ČAS	ETAPA	KM	S TOMÁŠEM JÍLKEM KOMENUJÍ
4. 7.	16:40–19:15	1.	20 (TTT)	Leopold König, Lubor Tesař
5. 7.	13:45–18:05	2.	168	Leopold König, Lubor Tesař
6. 7.	13:45–17:55	3.	195	Jan Hruška, Lubor Tesař
7. 7.	13:45–17:55	4.	181	Petr Benčík, Ján Svorada
8. 7.	13:45–18:05	5.	158	Petr Benčík, Ján Svorada
9. 7.	13:45–17:50	6.	186	René Andrle, Stanislav Kozubek
10. 7.	13:45–17:25	7.	175	René Andrle, Petr Kelemen
11. 7.	13:45–17:40	8.	180	Tomáš Konečný, Stanislav Kozubek
12. 7.	13:45–17:40	9.	185	Tomáš Konečný, Petr Kelemen
14. 7.	13:45–18:00	10.	166	František Raboň, Petr Vakoč
15. 7.	13:45–17:35	11.	161	Petr Benčík, Stanislav Kozubek
16. 7.	13:45–18:20	12.	179	Petr Benčík, Stanislav Kozubek
17. 7.	13:45–17:55	13.	205	Tomáš Konečný, Leopold König
18. 7.	13:45–17:55	14.	155	Tomáš Konečný, Leopold König
19. 7.	13:45–17:40	15.	183	René Andrle, Tomáš Konečný
21. 7.	13:45–17:25	16.	26 (ITT)	František Raboň, Petr Vakoč
22. 7.	13:45–17:45	17.	174	Petr Benčík, Lubor Tesař
23. 7.	13:45–18:00	18.	185	René Andrle, Lubor Tesař
24. 7.	13:45–17:55	19.	127	František Raboň, Ján Svorada
25. 7.	13:45–17:45	20.	170	Ján Svorada, Zdeněk Štybar
26. 7.	16:05–20:25	21.	133	Daniel Polman, Ján Svorada

Tipy webu ctsport.cz

ŽLUTÝ DRES

Tadej Pogačar

Jonas Vingegaard

Juan Ayuso, Remco Evenepoel, Florian Lipowitz, Paul Seixas

Isaac del Toro, Tobias Johannessen, Tom Pidcock

Thymen Arensman, Richard Carapaz, Ben O'Connor

BÍLÝ DRES

Juan Ayuso, Paul Seixas

Isaac del Toro, Lenny Martínez

Pablo Castrillo, Antonio Tiberi, Cian Uijtdebroeks

Valentin Paret-Peintre, Mathias Vacek

Iván Romeo, Emiel Verstrynge

ZELENÝ DRES

Jasper Philipsen

Mads Pedersen, Olav Kooij, Tim Merlier

Dorian Godon, Biniam Girmay

Pascal Ackermann, Pavel Bittner

Arnaud de Lie, Milan Fretin

PUNTÍKOVANÝ DRES

Tadej Pogačar

Lenny Martínez, Paul Seixas, Jonas Vingegaard

Pablo Castrillo, Valentin Paret-Peintre

Isaac del Toro, Mattias Skjelmose, Adam Yates

Ben Healy, Sepp Kuss, Michael Storer

Velo fokus podcast

DENNÍ PODCASTY Z LETOŠNÍ TOUR DE FRANCE

Poslouchejte vždy po skončení etapy na www.ctsport.cz,
na YouTube a ve všech podcastových aplikacích.

<https://sport.ceskatelevize.cz/tema/podcasty>

PRŮVODCE
TOUR DE FRANCE 2026

BUDE MÍT **POGAČAR** VŠECH PĚT POHROMADĚ?

AUTOR TOMÁŠ JÍLEK

B U D E M Í T P O G A Č A R V Š E C H
P Ě T P O H R O M A D Ě ?

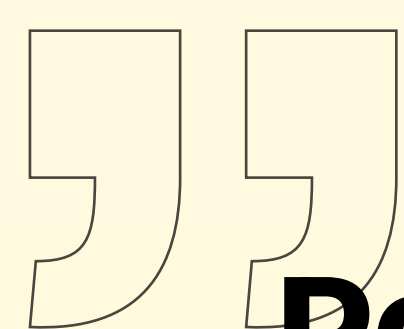
T A D E J P O G A Č A R P Ř I
18. E T A P Ě L O Ň S K É T O U R .
R E U T E R S / B E N O I T T E S S I E R

Každé sportovní odvětví nabízí určité jistoty, které se pro nezaujatého diváka mohou časem stát rutinou nebo dokonce nudou. Tak například v silniční cyklistice je už nějakou dobu jasné, že když na grandtourovou akci dorazí někdo z dvojice Pogačar – Vingegaard, soupeří ostatní jen o druhé místo, a pokud startují oba dva, zůstává pak na stupních vítězů jen jeden volný flek. A když už se někdo jejich nadvládě vzepře, tak jako před třemi lety na Vueltě Sepp Kuss, dopadne tak, že stojí na konečném pódiu právě s Vingegaardem a navíc ještě s dalším týmovým parťákem Rogličem.

Můžeme k téhle dominanci přistupovat dvěma způsoby: buď se kochat jejich mimořádnými schopnostmi a být rádi za to, že máme

**Pogačar na
Tour dorazí
mnohem
čerstvější
a hladovější
než kdy dřív.
Vingegaard
zase
sebevědomější.**

tu čest sledovat tyhle mistry svého řemesla v akci při vzájemné rivalitě (myslím, že nás bude víc, kdo s nostalgií vzpomínáme třeba na úžasnou éru, kdy si to kurtech rozdávali v epochálních bitvách Federer s Nadalem), nebo můžeme nespokojeně bručet, že tahle pětiletka ve znamení slovinského a dánského fenoménu už by mohla dostat nějaké nové koření. Na čem se ovšem nejspíš shodneme všichni, je zasloužený obdiv k osobnostem, které si i přes dlouhatánskou kariéru dokážou stále udržovat špičkovou výkonnost, a je jedno, jestli se jmenují Ronaldo, Crosby nebo Djokovič.

Dvojice, která si od roku 2021 rezervovala nejvyšší dvě příčky celkového pořadí Tour, je zatím přeci jen výrazně mladší, přesto i oni logicky hledají cesty, jak být především mentálně stále svěží a motivovaní.

Protože i úspěch a tlak všeobecného očekávání ještě zářivějších výkonů dokáže mimořádné talenty pořádně semlít, jak jsme mohli vidět na loňské Tour u hodně unaveného vítěze (a to zdaleka nejen fyzicky). A tak si oba králové třítydenních etapáků

B U D E M Í T P O G A Č A R V Š E C H
P Ě T P O H R O M A D Ě ?

USTÁT TLAK A MOCI
SE OPŘÍT O TÝMOVÉ
KOLEGY, HLAVNÍ
INGERIENCE ÚSPĚCHU.
REUTERS / YOAN VALAT

na letošní sezónu naplánovali další výrazné vybočení ze zažitých pořádků: Pogačar rádně proškrtal kalendář a soustředil se opravdu jen na top výzvy a závody, které ještě neměl ve svém dlouhém seznamu výher (a s výjimkou Roubaix byl úspěšný), zatímco Vingegaard v Itálii zvládl první poločas dvojboje, který se předloni povedl jeho věčnému sokovi. Takže Pogačar na Tour dorazí mnohem čerstvější a hladovější než kdy dřív (netřeba zdůrazňovat možnost rozšíření klubu pětinasobných šampionů Grand boucle) a Vingegaard zase sebevědomější, a navíc v situaci, kdy na rozdíl od předchozích dvou let projel jarem bez těžkého karambolu. Věřím, že letos to může být i proto nejzajímavější pokračování jejich společného žlutého příběhu.

Francouzsko-česká očekávání

Pořadatelská země (i když se začíná v katalánské metropoli) bude žít především premiérou zázračného teenagera Paula Seixase, kterého snad neovlivní drsný pád na „Dauphiné“ ani až neúměrné nároky francouzského publika.

A my budeme žít třeba debutem Mathiase Vacka, který na generálce ve Švýcarsku v „odlehčené“ verzi oproti obvyklé klasikářské váze doslova létal v kopcích a na Velký barcelonský start se snad ani nemohl naladit líp. A navíc bude v pelotonu hrdě vozit opět získaný národní mistrovský dres. Pohled na „Matese“ stojícího na stupních vítězů po boku Pogačara a Carapaze je pro mě nejsilnějším momentem první poloviny české silničářské sezóny. Kromě šumavského patriota první zážitky na Tour posbírání i Jakub Otruba, jehož španělský tým Caja Rural poprvé dostal od organizátora divokou kartu; a taky další produkt veleúspěšné olomoucké líhně talentů Jiřího Kaňkovského Pavel Bittner. Snad kompletně uzdravený po květnovém zranění kolena chce zase

v hektice hromadných dojezdů vylepšit své maximum v podobě čtvrtého místa z loňské premiéry. Z české perspektivy to vypadá na opravdu hodně zajímavý ročník!

” Pohled na „Matese“ na stupních vítězů po boku Pogačara a Carapaze je pro mě nejsilnějším momentem první poloviny sezóny.

Propojení Olympijských měst 1992 + 2024

Grand Départ v Barceloně vzdá symbolicky hold tragickému osudu Fabia Casartelliho, který právě zde před 34 lety v olympijském závodě vybojoval své nejcennější vítězství. Tour poprvé v historii začíná týmovou časovkou, jejíž výsledky se budou započítávat do celkového pořadí (v roce 1971 při týmovém prologu tomu tak nebylo). A to může hrát do karet Mathiasi Vackovi v plánu dodržet

STEJNÝ OBRÁZEK
POSLEDNÍCH PĚTI
ROČNÍKŮ TOUR:
POGAČAR A ZA
NÍM VINGEGAARD.
A.S.O. / BILLY
CEUSTERS

Na závěr dvojitá dávka legendárního Alpe d'Huez, kam se bude z různých směrů stoupat v 19. i 20. etapě.

TOUR
de
France™

osobní tradici: bílý trikot pro nejlepšího mladého jezdce na grandtour patří v úvodních dnech jemu.

Stejně jako před třemi lety při Grand Départ v Baskicku přijdou brzy pyrenejská stoupání, poprvé ve třetím dnu a v šesté etapě to vůbec nejslavnější Tourmalet. Uprostřed programu číhá vždy záludný Centrální masiv a cíl ve středisku Le Lioran připomene Pogačarovi pro něj velmi neobvyklý zážitek – předloni na stejném místě, světe div se, nedotáhl únik do vítězného konce, což se stává maximálně dvakrát za deset let.

V itineráři nechybí další francouzská pohoří slibující těžko odhadnutelný scénář: Jura a Vogézy. A na závěr dvojitá dávka legendárního Alpe d'Huez, kam se bude z různých směrů stoupat v 19. i 20. etapě. A mezi tím vším možná až sedm spurtérských bitev a také dostatek příležitostí pro odvážné uprchlíky.

O čem se bude během přenosů mluvit, můžete jako tradičně určit svými náměty

» i Vy.

Společnosti ASO se zjevně zalíbil loňský návrat poslední etapy do Paříže vyšperkovaný k nelibosti klasických rychlíků v pelotonu trojitým dlážděným stoupáním na Montmartre (koho by taky nenadchnul Van Aert trahající Pogačara), a tak tu bude znovu ochutnávka předloňské olympiády a tentokrát snad i s jejím vítězem Remco Evenepoelem stále v akci. Jeden drobný rozdíl je daný už teď: poslední vrchol u Sacré-Coeur přijde o přibližně čtyři kilometry dál od finišu než před rokem.

A jako každý rok nelze než obdivovat schopnost organizačního týmu nalézat v malebné francouzské krajině stále nové startovní či cílové obce a také horské výjezdy, které dosud peloton žlutého závodu nikdy nenavštívil.

Tradičně pestré menu od šéfkuchaře Prudhomme a spol. je připraveno, a i kdyby to dopadlo zase „stejně“, rozhodně bude o zábavu postaráno, minimálně v boji o třetí místo.

Bud'te znovu u toho prostřednictvím České televize: báječné červencové dobrodružství už brzy začíná a reportér Martin Kozák bude i tentokrát ve svých příspěvcích akcentovat, že tady zdaleka nejde jen o pestrobarevné sportovní soupeření. A o čem se bude během přenosů mluvit, můžete jako tradičně určit svými dotazy a náměty i Vy, naši věrní diváci.

Pro mě osobně je začátek Tour každoročně podobný momentu, kdy s příjemným očekáváním otevírám novou knížku od svého oblíbeného autora a představuju si, jakými zápletkami mě zase překvapí. Tak ať je to i letos bestseller.

Vive le Tour!

BARCELONA '92

MICHAEL JORDAN PŘILÉTÁ DO BARCELONY VĚST DREAM TEAM.
SILNIČNÍ ZÁVOD VYHRÁL FABIO CASARTELLI. GENERÁLKA
ZAHAJOVACÍHO CEREMONIÁLU.
REUTERS

ZAHAJOVACÍ CEREMONIÁL.
VZTYČENÁ OLYMPIJSKÁ VLAJKA NA
ESTADI OLÍMPIC LLUÍS COMPANYYS.
CHRIS BOARDMAN PO VÍTĚZNÉ
INDIVIDUÁLNÍ STÍHAČCE.
REUTERS

BYLA DERNIÉROU OLYMPIJSKÉ TÝMOVÉ ČASOVKY

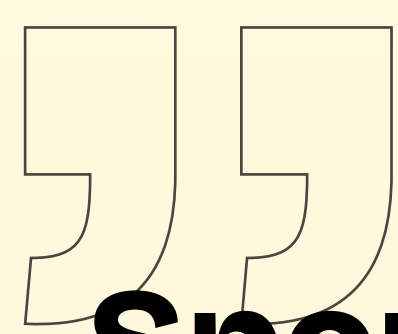
AUTOR VOJTĚCH JÍROVEC

Zahraniční start cyklistický peloton v letošním roce zavede do ulic Barcelony. Tu mnozí z cyklistů dobře znají z každoročního závodu Kolem Katalánska. V Barceloně ale závodili již jejich předchůdci v létě 1992, kdy město hostilo olympijské hry. Program otevřela týmová časovka.

Barcelona 1992 má v olympijské historii významnou pozici. Byly to první Hry po rozpadu Sovětského svazu a pod pěti kruhy se tak představily reprezentace ze zemí, které dosud soutěžily pod jednotnou visačkou SSSR. Naopak tu a tam bylo rozdělené Německo: naši západní sousedé sestavili poprvé od Tokia 1964 společný tým.

Převratné změny se ale netýkaly pouze Evropy, ale třeba také Jihoafrické republiky. Ta se na olympijskou půdu vrátila po více než třech dekádách mezinárodní sportovní izolace. V Katalánsku tomu byl přítomen Nelson Mandela, který o rok později obdržel Nobelovou cenu míru a v roce 1994 se stal jihoafrickým prezidentem.

Sportovci nikdy neměli žádnou šanci tuhle olympiádu vyhrát. Vyhrálo ji tohle město.

Důležité byly také pro samotnou Barcelonu, která v poslední čtvrtině minulého století prošla výraznou změnou: ze zanedbaného a za Francova režimu upozaděného industriálního města v dovolenkovou destinaci a jedno z center evropského turismu. Symbolem této proměny se stalo otevření města směrem k moři, od něhož jej ve čtvrti Poblenou odděloval pás továrenských areálů a železniční koridor. Katalánská metropole se změnila k nepoznání.

Olympijské hry byly v roce 1992 jakýmsi vyvrcholením všech změn, které již od druhé poloviny 70. let obsahoval městský stavební plán. Ten koordinoval

rozvoj Barcelony a počítal se stavbou dálničních obchvatů, metra nebo systému kanalizace. Když tak v roce 1983 Barcelona uvažovala o olympijské kandidatuře, měla už hotové základy, na kterých mohla stavět. O jejich prospěšnosti rozhodovali městští plánovači s ohledem na to, jak se ve městě samotném žije, co potřebuje a co naopak ne.

OLYMPIJSKÁ VESNIČKA
V POBLENOU.
TÝMOVÁ STÍHAČKA NA
OTEVŘENÉM
VELÒDROM D'HORTA.
REUTERS

V Poblenou vyrostla olympijská vesnice, kterou se po skončení soutěží podařilo transformovat do dostupného bydlení. Když Mezinárodní olympijský výbor v roce 1986 městu přiklepl pořadatelsví, stálo již sedmadvacet z sedmatřiceti sportovišť. Hry proběhly v atmosféře optimismu provázející konec studené války. Dějiny skončily.

Po uzavření barcelonských soutěží mohly New York Times prohlásit: „Sportovci nikdy neměli žádnou šanci, ať běhali, skákali nebo veslovali jak chtěli. Nikdy nemohli tuhle olympiádu vyhrát. Vyhrálo ji tohle město.”

Časovku jeli Gaumont, Padrnos nebo Hincapie

„Proti městu“ neměli šanci ani cyklisté, byť se snažili. Je lehce ironické, že zatímco v roce 2026 se na Tour de France do programu po pauze týmová časovka vrací, před třiceti čtyřmi lety měla naopak svou olympijskou derniéru. Soutěž čtyřčlenných týmů v závodě na 100 kilometrů platila za ultimátní test vytrvalosti a společného úsilí. Ale její čas se pozvolna naplnil. Mezinárodní cyklistická unie chtěla do programu prosadit individuální souboj s chronometrem, které týmový závod musel ustoupit.

Organizátoři si pro závodníky vymysleli čtyři pětadvacetikilometrové okruhy, které vrcholily průjezdem

motoristického okruhu Circuit de Catalunya, oficiálně otevřeného o rok dříve, kde se každým rokem jezdí seriál Formule 1 i motocyklové MS. Za hlavní favority platili úřadující mistři světa z Itálie, tradičně však tato disciplína platila za doménu závodníků z někdejší Německé demokratické republiky a Sovětského svazu. Ti už však roce 1992 na startu byli v kombinézách spojeného Německa a tzv. United Teamu.

Italové vedli ještě v polovině trati, kde však jejich křehký náskok necelé čtvrt minuty začal v letním španělském horku roztávat. Německé kvarteto, které táhl jeden z největších smolařů mistrovství světa, třikrát stříbrný v časovce Michael Rich, šlo

před favority a nakonec vyhrálo s náskokem rovné minuty. Jeho rychlostní průměr jako jediný překonal 49 kilometrů v hodině. K bronzu měli blízko ex-sovětští cyklisté, které však na poslední chvíli předčili Francouzi v čele s Philippem Gaumontem, enfant terrible francouzské cyklistiky, který byl zapleten v aféře Festina během Tour de France 1998.

” Soutěž
čtyřčlenných
týmů na 100
kilometrů platila
za ultimátní
test vytrvalosti
a společného
úsilí.

Ještě československé družstvo s Jaroslavem Bílkem, Miroslavem Liptákem, Pavlem Padrnosem a Františkem Trkalem dojelo osmé, pět minut za vítězi.

Smůlu měli Australané, kteří platili za jasné kandidáty na jednu z medailí. Ještě při tréninku před startem však dva členové družstva při nájezdu do zatáčky tvrdě spadli, v samotném závodě pak tým pozdržel defekt Roberta Crowa. Bylo z toho až dvanácté místo.

Ještě hůře dopadli Američané, v jejichž kvartetu startoval čerstvě devatenáctiletý George Hincapie. Právě on odpadl jako první v polovině trasy, přičemž v cíli záleželo na čase třetího nejlepšího ze čtveřice. Zbylé trio se protrá pilo do cíle na šestnáctém místě. „Dodnes to pro mě jedno z největších zklamání v životě a den, za který se nejvíc stydím,” vzpomínal dokonce před několika lety jeden ze členů družstva Scott Mercier, který se v devadesátých letech v barvách týmu US Postal opět sešel s Georgem Hincapiem.

Na rozdíl od loajálníhoho domestika Lance Armstronga, který v Barceloně dojel čtrnáctý v silničním závodě, ale velkou silniční kariéru neudělal.

Výsledky:

1. Německo 2:01:39
2. Itálie 2:02:39
3. Francie 2:05:25
4. Spojený tým 2:05:34
5. Španělsko 2:06:11
6. Polsko 2:06:34
7. Švýcarsko 2:06:35
8. Československo 2:06:44
9. Nizozemsko 2:07:49
10. Nový Zéland 2:08:10

BALLON D'ALSACE

Ballon d'Alsace sice nepatří mezi nejtěžší stoupání Evropy ani samotné Francie, v historii Tour de France má ale i tak zásadní postavení. V roce 1905 se stal totiž vůbec prvním oficiálně vyhlášeným horským přejezdem závodu. Projděte si detaily kopce ve Vogézách, přes který peloton projede letos hned ve dvou etapách.

PARAMETRY

- . DÉLKA **8,9 KM**
- . SKLON **6,9 %**
- . PŘEVÝŠENÍ **614 M**
- . START **559 M N. M.**
- . CÍL **1 173 M N. M.**

DEN PŘED ETAPOU

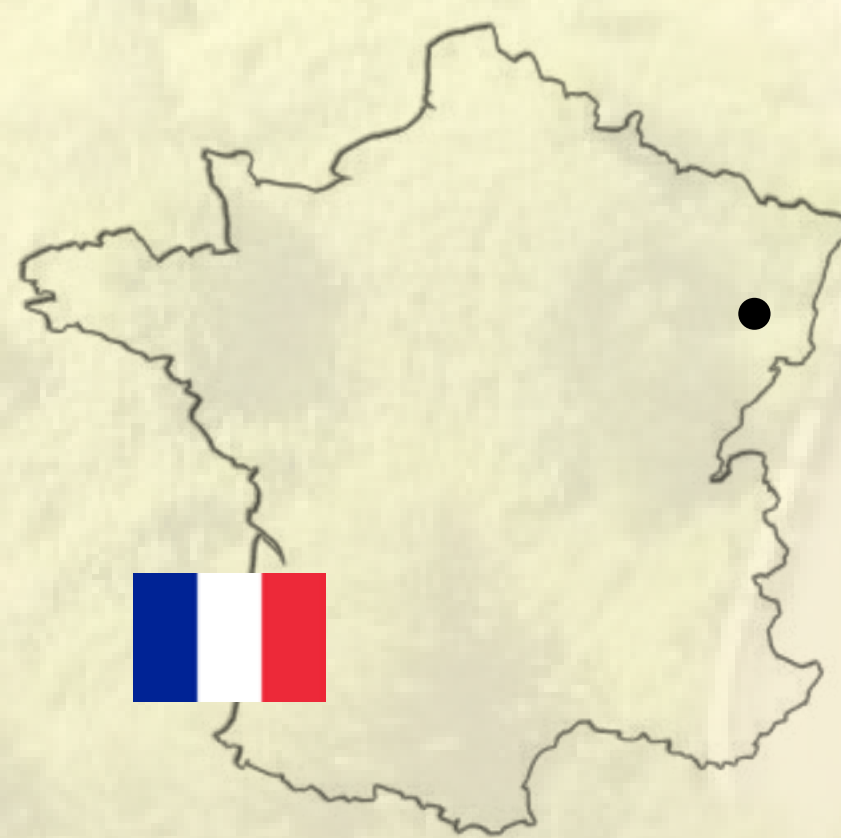
„Naši závodníci budou muset překonat překážku, která byla dříve pro cyklisty považována za nepřekonatelnou: **Ballon d'Alsace**,” psal o den dříve v Desgrangeových novinách L'Auto redaktor Victor Bayer a pokračoval: „Právě zde závod definitivně vyřadí ty, kdo přecenili své síly (...) ujet více než 3 000 kilometrů za méně než tři týdny.“ Mimochodem, všechna tehdejší vydání listu, který pořádal slavný závod, najdete digitalizovaná na webu Národní knihovny Francie.

AUTOR **ZDENEK TOMÁŠEK**

MARKETÉR DESGRANGE

Prvním stoupáním na trase Tour bylo ve skutečnosti Col de la République už v prvním ročníku 1903. Jenže ředitel **Henri Desgrange** potřeboval po skandálním roce 1904 očistit pověst Tour a jako jednu z novinek zvolil mýtus o „nepřekonatelné“ hoře. Peloton po domluvě s pomocníkem Alphonsem Steinèsem záměrně nevedl nejkratší cestou do Lyonu, ale vzal to přes Nancy a pohoří Vogéz. Jednak uspokojil místní fanoušky a zároveň mohl stoupání prodat jako mytickou zkoušku v rámci **299 kilometrů dlouhé druhé etapy**.

Saint-Maurice-sur-Moselle
odtud se letos pojedou oba výjezdy a v tomto směru se jelo i v roce 1905

Col du
Ballon d'Alsace
1173 m n. m.

VÝJEZD NA BALLON D'ALSACE
V ROCE 1906. WIKIMEDIA COMMONS

1 km 2 km

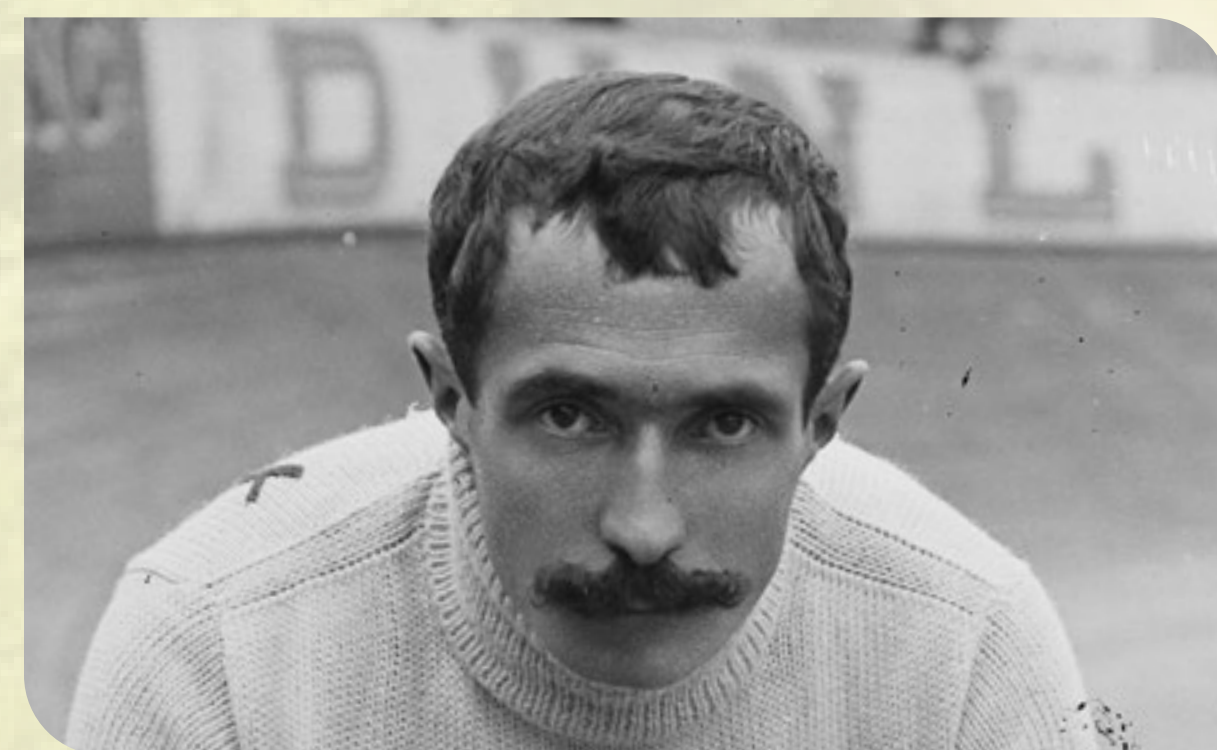

Giromagny

PREMIÉROVÝ VÝJEZD 12. 7. 1905

Čtyřicet pět závodníků vyrazilo z Nancy přesně ve 2:55 ráno. Pod kopec na asi 160. km nejrychleji dojela malá skupina favoritů, ze které postupně odpadli Francouzi **Trousselier**, **Aucouturierer** a jako poslední i **Cornet** (vítěz v roce 1904). Na čele zůstal osamocený **René Pottier**, závodník debutující na Tour, který údajně jako jediný během výjezdu neslehl z kola. Náskok udržel a kontrolou na horizontu projel osamoceně s dvouminutovým náskokem. Druhý přijel Cornet, který ale dlouho čekal na své náhradní kolo, předešel jej Aucouturierer, jenž nakonec v následující více jak stovce rovinatých kilometrů předjel i Pottiera (kterému stihl darovat náhradní duši) a slavil vítězství o deset minut. Tour 1905 vyhrál Louis Trousselier, který ve druhé etapě dojel se ztrátou 26 minut třetí.

Sewen

SABOTÁŽE A PEVNÝ PŘEVOD

Zapomeňte na hladký asfalt a přehazovačky. Závodníci tehdy poprvé mohli pod kopcem měnit své stroje za ty s lehčím zadním převodem, ale největším nepřítelem pro ně stejně byli zákešní diváci. L'Auto 12. července barvitě líčilo **hromadné defekty**: „V úseku dvaceti kilometrů jezdci narazili na hřebíky. Kdyby ti bídáci slyšeli prokletí, která na jejich adresu závodníci chrlili, navždy by od svých zločinných praktik upustili.“ Marketing Desgrange zabral a kopec byl údajně obsypán fanoušky z Saint-Maurice-sur-Moselle, výstup si nenechal ujít ani šéf závodu, který jej sledoval přímo ze svého auta.

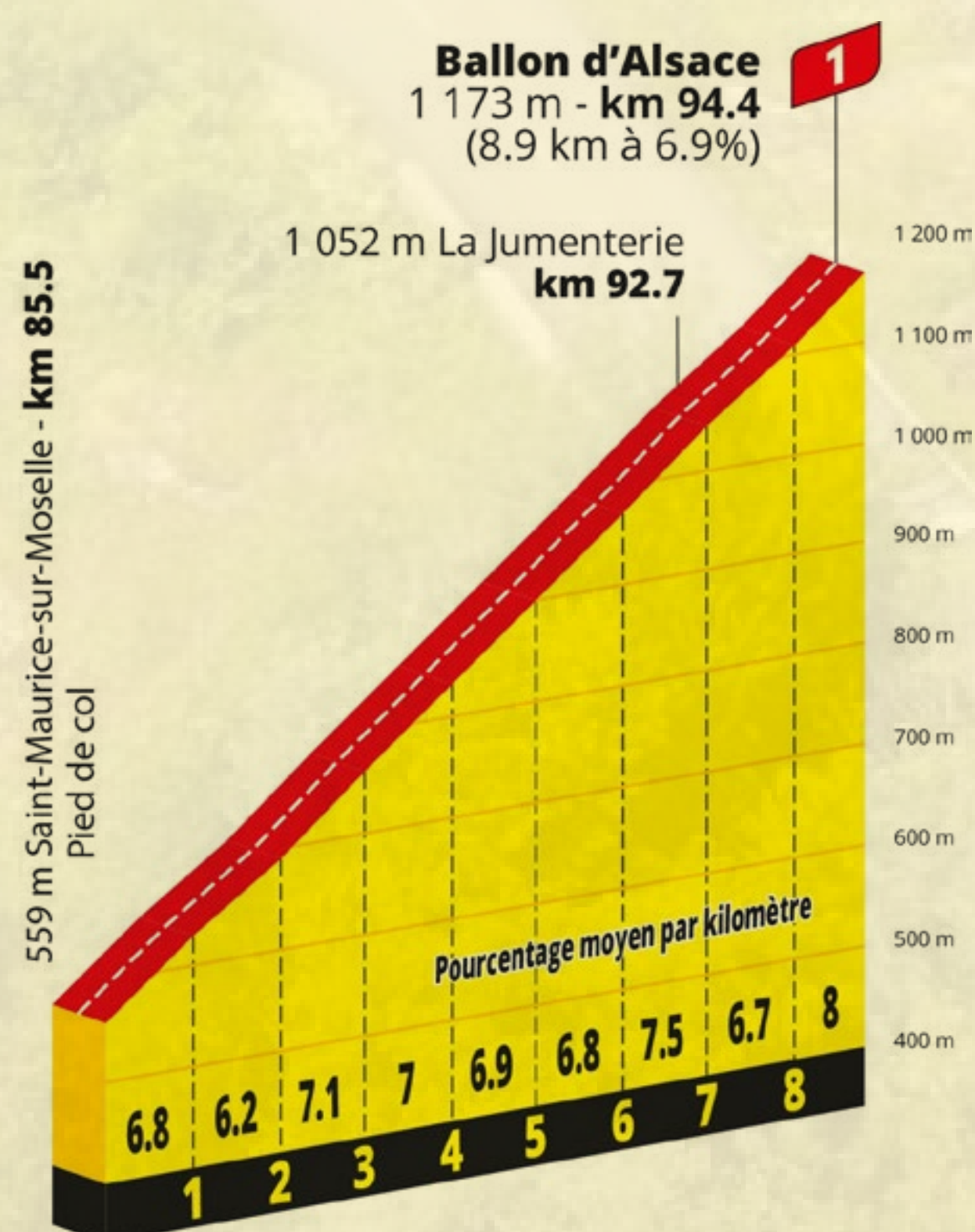
PRVNÍ VRCHAŘ POTTIER

Původně prodavač **René Pottier** jel Tour pouze dvakrát, přesto se navždy zapsal do jejích dějin. V roce 1906 totiž jednak zopakoval vítězství na Ballon d'Alsace a také oslavil i suverénní prvenství v celkové klasifikaci. Jeho životní příběh má však tragický konec, hned o půlroku později v lednu v lednu 1907 v 27 letech (pravděpodobně kvůli nešťastné lásce) spáchal sebevraždu. Desgrange mu ještě tentýž rok nechal vztyčit na vrcholu jeho osudové hory památník. Na kopci stojí dodnes a připomíná mj. průměrnou rychlost 20 km/h, kterou komisaři naměřili při Pottierově prvním průjezdu.

LYŽOVÁNÍ A SOUSEDNÍ PLANINA

Ballon d'Alsace drží kromě symbolického cyklistického prvenství i jedno zimní – v roce 1932 zde vznikl první lyžařský vlek ve Vogézách. Jen 6 kilometrů vzdušnou čarou odtud pak leží další ležící známý vrchol **La Planche des Belles Filles**, kde se v covidovém roce 2020 odehrál památný souboj v časovce. Tadej Pogačar tehdy v předposlední etapě šokující jízdou uzmul žlutý dres Primoži Rogličovi a oslavil své první celkové vítězství na Tour.

DOKÁŽE PAUL SEIXAS TO,
CO PINOT S BARDETEM NEZVLÁDLI?

**DOKÁŽE
PAUL SEIXAS
TO, CO PINOT
S BARDETEM
NEZVLÁDLI?
A KDY
TO BUDE?**

AUTOR VOJTĚCH JÍROVEC

DOKÁŽE PAUL SEIXAS TO,
CO PINOT S BARDETEM NEZVLÁDLI?

Jedním z nejcitovanějších faktů každé Tour de France je délka čekání domácích na vítězství v mužském závodě. To se každý rok navyšuje – triumf Bernarda Hinaulta se datuje do července 1985. Vzhledem k přítomnosti Tadeje Pogačara to vypadá, že tomu nejinak bude i letos. Zároveň ale nejde pominout, že Francouzům rychle vyrostla hvězda, která by jej na trůnu mohla nahradit: Paul Seixas.

V osmdesátých letech to pro domácí nevypadalo vůbec zle. Hinaulta měl nahradit Laurent Fignon, který těsně po dvacítce dokonce Tour dvakrát vyhrál. I když jej sužovalo zranění achilovky, byl v roce 1989 vítězství blizoučko, pouhých osm vteřin. Takové bylo v cíli jeho manko na Grega LeMonda.

VÍ SÁM SEIXAS, ČEHO MŮŽE
DOSÁHNOUT?
X.COM DECATHLON-CMA CGM

]] Alaphilippe, Pinot nebo Bardet. Od každého si publikum slibovalo, že čekání ukončí.

Přišli další – Jean-Francois Bernard, Laurent Jalabert, Richard Virenque, v minulé dekádě Julian Alaphilippe, Thibaut Pinot nebo Romain Bardet. Od každého z nich si publikum slibovalo, že čekání ukončí. Každý z nich měl své šance, ale nedokázal je proměnit. Nezřídka také vinou enormního očekávání, které svazovalo nohy a zatěžovalo plíce.

Francie tak stále čeká, už celých čtyřicet let (na rozdíl od žen, kde Pauline Ferrandová-Prévotová triumfovala v loňském roce). Devatenáctiletý Paul Seixas je zatím posledním v řadě cyklistů, kteří to mají změnit. A zdá se, že rodák z Lyonu by na rozdíl od svých předchůdců mohl uspět. Když už ne letos, tak v příštích letech. Zároveň však i u něj platí to, co u Pinota s Bardetem: tlak je obrovský. Navíc v tak útlém věku.

Pod tlakem

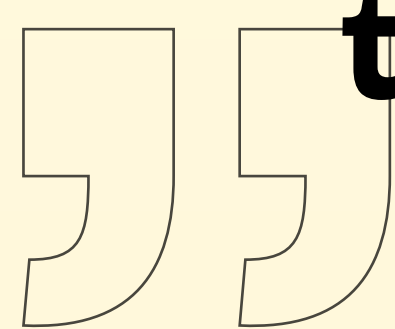
Seixas se pochopitelně nevyhne srovnání s Pogačarem, který byl o rok starší, když v roce 2019 debutoval na španělské Vuelte, kde po třech etapových vítězstvích skončil třetí za dvojicí Primož Roglič a Alejandro Valverde. Startoval dokonce na stejných závodech: vyhrál v Algarve, kde Seixas letos skončil druhý, a dojel šestý v závodě Kolem Baskicka. Zde už na tom je lépe Seixas, který celý závod vyhrál s nebývalou suverenitou a náskokem dvou a půl minuty před Florianem Lipowitzem, třetím nejlepším z loňské Tour.

Soudě podle výsledků, devatenáctiletý Seixas z roku 2026 je lepší než dvacetiletý Pogačar z ročníku 2019. Francouz za Slovincem dojel na Strade Bianche i dubnovém Lutychu, kde spolu svedli souboj jeden proti jednomu. Připsal si i velký triumf na Valonském šípu, kde rozdrtil konkurenci na závěrečné stěně Mur de Huy. Seixas navíc zaujal i svou odhodlaností či umanutostí, když na posledním testu na Dauphiné stíhal soupeře po těžkém pádu.

Samozřejmě že takové úspěchy nenechaly klidnými fanoušky ani francouzská média. Le Monde či L'Equipe se předhání ve vrstvení superlativ. Ty zní i z pelotonu. Svého soupeře opakovaně chválí jak Pogačar, tak další cyklisté. "Jeho přístup k závodění, styl jízdy, pohyb v pelotonu nebo to, jak si hledá místo, to všechno v devatenácti letech. Jsem z toho úplně hotový," prohlásil bývalý profík Heinrich Haussler, toho času zaměstnaný jako sportovní ředitel v Seixasově francouzské stáji Decathlon.

**V současné
cyklistice již
nějakou dobu
neplatí dávná
pravidla
o tom, že na
vrchol se
závodníci
dostávají
krátce před
třicítkou.**

Očekávání jsou tak obrovská, byť sám Seixas si je (alespoň to tak tvrdí) nepřipouští. Nabízí se pochopitelně otázka, zda na debut na Tour ještě není brzy a v Decathlonu jej raději neměli poslat do Španělska na Vuelta, kde by si třítýdenní závod mohl vyzkoušet ve větším klidu. Ostatně, tým UAE to tak před lety udělal s Pogačarem.

V současné cyklistice ale již nějakou dobu neplatí dávná pravidla o tom, že na vrchol se závodníci dostávají krátce před třicítkou. Pogačar je toho důkazem, ale zdaleka ne jen on. Závodníci, kteří na papíře ještě

náleží do kategorie do 23 let, dokáží dominovat "seniorským" podnikům. Co víc, někteří tuto kategorii přeskočí úplně a z juniorů přechází rovnou mezi elitu. Zkušenosti mají své místo, ale v tomto pelotonu mladíků jsou vedlejší.

Zdá se tak, že otázka není postavena tak, zda Seixas na úspěch na Tour de France výkonnostně má, nebo ne. Zcela jistě ano, ať už tím úspěchem myslíme nejlepší pětku, vyhrané etapy nebo dokonce celkové pódium. Má na to, aby sesadil na konci ročníku Tadeje

FRANCOUŽSTÍ NOVINÁŘI
TLUMOČÍ OČEKÁVÁNÍ CELÉ
FRANCOUZSKÉ VEŘEJNOSTI.
X.COM DECATHLON-CMA CGM

Pogačara? Zřejmě ne, vždyť se Slovincem na velkých závodech zatím prohrál.

Otázka se má následovně: nepodepíše se na něm tlak očekávání, tlak čtyřiceti let francouzského čekání, která mu teď leží na zádech? Tady už to není tak jisté, protože nevíme. Taková tíha by zamávala s každým.

“Mám za to, že ve Francii se často zapomíná na to, že mu Pogačar zkrátka na Lutych ujel. Jasně, bylo skvělé vidět Paula, jak se s ním drží na stoupání Redoute, ale určitě to neznamena, že je jedním z favoritů na vítězství na Tour,” prohlásil před několika dny Seixasův týmový kolega Tiesj Benoot.

“Paul může skončit v první pětce nebo dokonce na pódium, ale nesmí si připouštět očekávání. Musí si to sám užívat, protože jinak to pro něj bude těžké, aby měl dlouhou kariéru. Je to ale jedinečný závodník a ani on zatím neví, čeho může dosáhnout,” řekl Benoot.

Za tři týdny bude sám Paul Seixas, ale i my všichni ostatní o dost moudřejší v tom, kde jeho hranice leží.

STEILE WAND V MEERANE.

JAKÝ JE ODKAZ ZÁVODU MÍRU V NDR A PŘIPOMENE JEJ I TOUR DE FRANCE?

AUTOR VOJTĚCH JÍROVEC

Také v Česku se mluví o možnosti uspořádat Grand Départ Tour de France. Uvažuje se nad ročníkem 2029 a trasou směřující do Jižních Čech. Podobné plány na stejný rok ale mají také u našich západních sousedů. Němci by chtěli oslavit výročí čtyřiceti let od pádu Berlínské zdi a zavést Tour mj. na stoupání v Meerane známé ze Závodu míru. Jaký vlastně byl vztah NDR a cyklistiky a proč je na místě stále patrný?

Dnes může být pro ty, kteří nepatří mezi pamětníky nejslavnějšího období Závodu míru (před rokem 1989), složité představit, o jak kolosální podnik se vůbec jednalo. Trochu nám jej mohou přiblížit dokumenty nebo hrané filmy (za všechny místy úsměvné Čestné kolo režiséra Antonína Moskalyka z roku 1973). Ale obrovské návštěvy na cílových stadionech nebo míru popularity předních závodníků jde stěží k něčemu přirovnat.

V loňské podcastové sérii Praha Berlín Waršava, která vyšla na webech ČT sport a ČT art, jsme se spolu s kolegou Zdenkem Tomáškem věnovali kapitolám z historie (i současnosti) Závodu míru. Jedna z nich nás zavedla až na území někdejší Německé demokratické republiky.

Právě pro Východní Německo byl mírový závod velmi důležitý, dalo by se říci až stěžejní. Vycházelo to z mezinárodního postavení země po druhé světové válce: pro někoho šlo o Stalinova trojského koně ve středu evropy, pro jiné o předsunutý tábor socialismu v lůně nepřítele.

NDR se nacházela ve svízelné politické i ekonomické pozici. "Všude tam, kde Sověti jsou, se z těch zemí snaží systémově vyzískat, co se dá. Jsou třeba rozmontované všechny aspoň trochu nepoškozené továrny a jejich strojový park

AUTOŘI PODCASTU
O ZÁVODU MÍRU
STOUPAJÍ NA STEILE
WAND, TEN DEN
POJEDOU JEŠTĚ
TŘIKRÁT.
TEAM STEILE WAND

je odvezený do Sovětského svazu. To, co známe dneska z války na Ukrajině, kde v těch prvních okamžicích, kdy se hrnuli na Ukrajinu, tak jsme viděli, jak kradli domácí spotřebiče, toaletní mísy a tak dál, tak tohle se vše dělo i za té druhé světové války," líčil nám politický geograf Michael Romancov.

"Říká se, že maršál Žukov na své osobní kořisti, že to byl vlak, který měl šedesát železničních vagónů, který byly narvané věcmi, který byly kořistí maršála Žukova. Nábytek, obrazy, porcelán, hodiny, prostě cokoliv vás napadne, tak na co si ukázal,

to mu sbalili a pak mu to poslali vlakem domů. A takhle se choval i ten stát jakožto celek,” dodal k situaci, ve které se na začátku 50. let Východní Němci nacházeli.

“Sověti dohlíželi na to, aby se poválečná NDR začala hospodářsky stavět na nohy, ale všechno, co vyprodukovali, tak jim potom konfiskovali a odváželo se to do Sovětského svazu. Je známá korespondence mezi skutečně zoufalýma východoněmeckýma komunistama, kteří do té Moskvy reportují: ‘Nechte nám něco tady, abychom my byli schopni uspokojit požadavky našich vlastních lidí. Když budou naši lidi spokojení, budou produkovat a z té v uvozovkách nadprodukce, to si vemte. Ale nechte tu situaci takovou, aby i nám tady aspoň trochu rostla životní úroveň, jinak my nejsme schopní obyvatelstvo

přesvědčit o tom, že ta komunistická nebo socialistická orientace je to pravý ořechový,” pokračoval Romancov.

Papiňák vybuchl v červnu 1953, měsíc poté, co Bernhard Trefflich jako první cyklista z NDR dokázal vyhrát etapu Závodu míru. “V třiapadesátém roce jim poněkolkáté zvedli pracovní normy a ty lidi se vzbouřili. Že takovýmhle způsobem prostě pracovat nejde. V podstatě tam tehdy zněli, jako že mají robotní povinnost. Že se pod srpem a kladivem vrací feudalismus. Bylo to potlačené, sovětské tanky, respektive sovětská armáda ve velkých městech všude vjela do ulic. Tehdy tam byly řádově desítky mrtvých. Takže to zkontrolovali,” říká k povstání, které ukončily sovětské tanky. Odhaduje se, že počet obětí vystoupal ke stovce.

Diplomaté v teplákovkách

Bylo zřejmé, že vládnoucí vrstva musí masám poskytnout alespoň něco – když už to nebyly materiální výhody. Tím “něčím” se stal sport a dá se říci, že když už nebyli vrcholní komunisté úspěšní v hospodářské činnosti, v té sportovní se zorientovali na jedničku s hvězdičkou. Reprezentantům NDR se začalo přezdívat “diplomaté v teplákovkách”, což může znít posměšně, ovšem faktem je, že východoněmecký sport dosáhl úspěchů, které daleko přesahovaly to, co by se od ani ne dvacetimilionové země mohlo očekávat.

V padesátých letech ale na mezinárodní sportovní scéně existoval v izolaci – platilo to třeba i o fotbalu, kde dlouho mohla hrát pouze přátelská utkání s dalšími socialistickými státy. Naproti tomu západní Němci se po tzv. Zázraku v Bernu, kde ve finále otočili zápas proti favorizovaným Maďarům, stali mistry světa. Východoněmecký tisk reagoval články, ve kterých zlaté fotbalisty přirovnal k navrátilším se nacistům a předvoji dalšího světového konfliktu.

Sečteno podtrženo, jedinou velkou akcí, na které mohli východní Němci vidět své sportovce ve svých dresech bojovat za svou vlastní zemi, byl v polovině minulého

století Závod míru. K československým a polským pořadatelům se totiž přidal východoněmecký cyklistický svaz a stranické noviny Neues Deutschland. Odted' už mír netekl pouze mezi Prahou a Varšavou, ale také do Berlína.

Friesova pivní tečka

Jedním z našich respondentů byl britský novinář Herbie Sykes, který se Závodu míru dlouhodobě věnuje a napsal také jednu z nejlepších knih na toto téma, která se věnuje emigraci cyklisty Dietera Wiedemanna. “Rok 1950, kdy východoněmečtí cyklisté poprvé startovali, byl důležitý, protože legitimizoval NDR jako suverénní stát. Právě tohle byl začátek východoněmeckého sportovního zázraku. Vyslalo to velmi silný signál do zahraničí, kde do té doby bylo Východní Německo vyvrhelem, nemohlo se zúčastnit žádných soutěží. Takže to byl významný moment. Jejich tým sice za moc nestál, ale o to tolik nešlo,” popisuje.

Nemůžeme přitom zapomenout, že válka byla stále velmi čerstvou minulostí. V Československu po květnu 1945 během tzv. divokého odsunu podle odhadů zahynulo zhruba deset tisíc Němců. Dalších dva a čtvrt milionu muselo po vydání Benešových dekretů republiku opustit. Jakkoliv se tak Závod míru snažil

budit dojem setkání mírumilovných národů, start Němců v roce 1950 nebyl veřejností v Československu a Polsku přijat s žádným velkým nadšením, spíše naopak. Pro mladý stát ale šlo o důležité diplomatické vítězství. Nedosáhli jej přitom politici,

ale obyčejné cyklistické družstvo, jehož mechanik Otto Friese nevědomky vstoupil do východoněmecké mytologie.

Celý ročník totiž mechanik Otto Friese absolvoval v doprovodném voze, který sdílel se svým polským kolegou. Od první chvíle mezi nimi panovalo napětí, které dosáhlo vrcholu ve chvíli, kdy Polák nad varšavskými ruinami Frieseho označil za nacistu. Ten si urážku nenechal líbit a hrozil odjezdem, nakonec ale vychladl a pokračoval. Když však Závod míru dorazil až do Prahy, ani jeden nebyl k nalezení. Kam jen mohli zmizet, strachovali se na letenském stadionu. Nestalo se jim nic? Nebo spíše – neudělali si něco navzájem? Nepřetáhli se pumpičkami?

Až po několika hodinách Poláka s Němcem objevili, a to v hospodě, kterak již v notně podroušeném stavu a přátelském objetí dělají za závodem monumentální pivní řečku. Je to anekdotický příběh a dost možná vylepšený příčinlivým redaktorem. Ale právě takové mýty mívají velkou sílu. Frieseho příběh se stal symbolem uznání NDR jako existujícího státu, který patří když už ne do celosvětové sportovní rodiny, tak alespoň do její socialistické části.

“Naprosto to vyhovovalo potřebám režimu v NDR, který se snažil vzbudit dojem, že všichni fašisté žijí za hranicemi ve Spolkové

republice,” všímá si příběhu, který se zapsal do historie závodu, Herbie Sykes. A pokračuje. “Byl to pro ně velmi užitečný nástroj propagandy a je samozřejmé, že se k tomu perfektně hodil i Závod míru. Vždyť právě tohle byla ta jeho základní myšlenka. Mírové poselství, které cyklisté šíří k těm, kteří za války tolik vytrpěli. Takže já sice nevím, kolik je na tom příběhu pravdy, ale určitě se jim hodil do krámu a byl velmi efektivní.”

Steile Wand

Východní Němci závodu dali na začátku padesátých let také jeho patrně nejvíce ikonické místo a nejslavnější stoupání. Nachází se v saském městečku Meerane, kam jsme se v srpnu sami vydali, abychom na vlastní oči zjistili, jak obávaná Steile Wand vlastně vypadá.

Zajímalo nás, čím tahle strmá stěna budila v závodnících takovou hrůzu a jestli její odkaz stále žije. Zjistili jsme, že zcela jistě ano. Na místě na nás čekali naši průvodci. Padesátník Dirk v Meerane založil před patnácti lety cyklistický klub, který se

stará právě o odkaz místní Steile Wand. Dnes sdružuje na tři stovky členů z celého Německa.

Ta ulice se jmenuje An der Steilen Wand, měří dvě stě padesát metrů a zvedá se průměrem dvanácti procent. Navíc je celá

po nerovných kostkách.

Nebylo tomu tak vždycky.

V roce 1952, kdy se tudy projíždělo poprvé, ještě druhá polovina byla po šotolině. Na vrcholu byl první Čechoslovák Miroslav Málek. Zeď v Meerane se stala postrachem Závodu míru.

Dirk ale nežije pouze minulostí, má i budoucí cíle. Jeho velkým snem je to, že by do Meerane mohla dorazit Tour de France. Není to pouze nejasná představa – existuje už i projekt

a došlo také ke schůzce s organizátorem Tour. V roce 2029 by se tu mohla jet první etapa závodu.

Měl by hypoteticky Tadej Pogačar nebo někdo z jeho nástupců potíže s Meeranskou zdí? Asi spíš ne. Steile Wand kdysi budila hrůzu, dnes bude dělat problémy snad jen robustním sprinterům.

**V roce 1952,
kdy se tudy
projíždělo
poprvé,
ještě druhá
polovina byla
po šotolině.
Zeď v Meerane
se stala
postrachem
Závodu míru.**

Ale ne všechno je pouze o parametrech a statistice.

Zatímco vydýcháváme jeden ze čtyř výjezdů, který ten den podnikneme, připojuje se k nám i jeden z místních starousedlíků, který s sebou má zarámovanou fotografii Meerane z jednoho z ročníků z 50. let. Nadšeně něco vykládá a chlubí se podpisem, který patří nikomu jinému než slavnému Olafu Ludwigovi, který drží rekord v počtu vyhraných etap na Závodu míru.

Vyjedeme počtvrté a s našimi cyklistickými kamarády se loučíme. Večer mi poté pípne na mobil zpráva. Dirk mi posílá hromadu fotek a videí a gratuluje, že jsme obávanou stěnu dobyli. Málokteré střeoevropské cyklistické stoupání žije v srdcích tolik jako Meerane.

Aniž jsme chtěli působit jako “vlastizrádci”, nemohli jsme se ubránit dojmu, že návštěva Tour de France na tomto místě z hlediska barvitě historie i jakéhosi smíření mezi východní a západní cyklistikou dává úplný smysl. I kdyby to mělo být na úkor českého startu.

Cyklisté emigranti

V třetím dílu podcastové série Praha Berlín Waršava se ale věnujeme také stinným

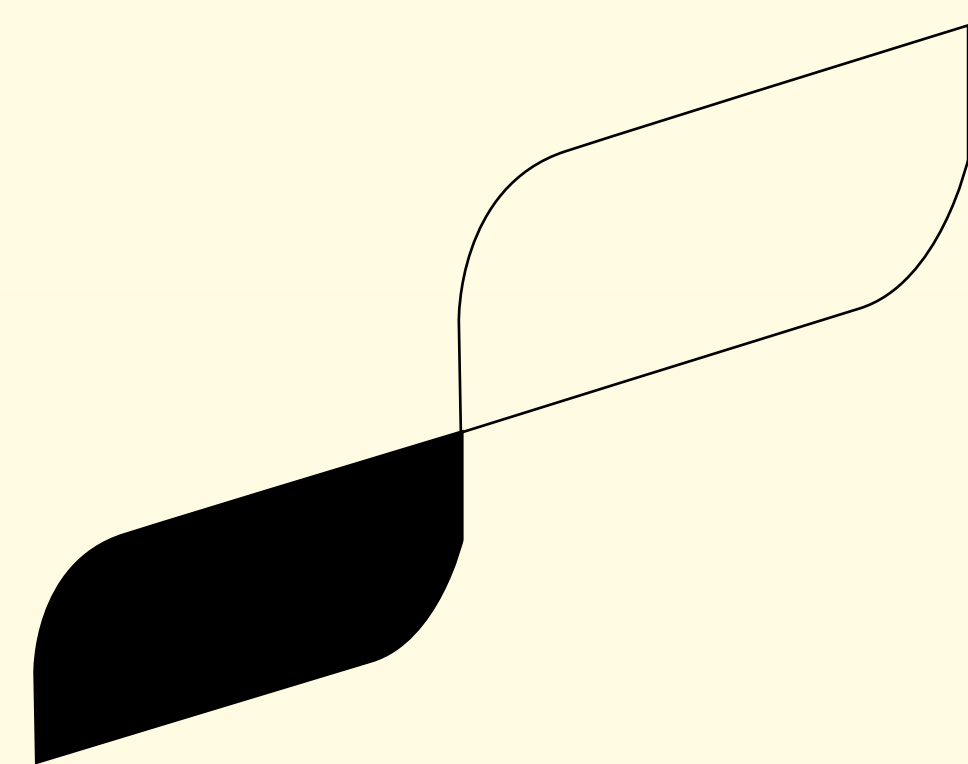
stránkám Závodu míru. V NDR snad ještě více než v Polsku nebo Československu do sportu vstupovala státní restrikce a tajné služby. Ty měly detailní přehled o všem, co se kolem cyklistů – těchto diplomatů v teplákovkách – šustlo.

Připomínáme příběh Dietera Wiedemanna, ale i Čechoslováků Josefa Wolfa, Karla Cibuly nebo Vojtěcha Chvojky – špičkových cyklistů, kteří se rozhodli pro emigraci. Co to pro jejich život znamenalo? Jakým překážkám museli čelit? A jak se vůbec přes tzv. železnou oponu dostali?

Zvlášť Wiedemannův příběh je zajímavý, ve své kariéře totiž pokračoval i na Západě a v roce 1967 startoval dokonce na Tour de France. “Myslím si, že sám sebe vidí více jako někoho, kdo dokončil Tour, než jako třetího nejlepšího na Závodu míru. Stala se ta věc se Simpsonem, on tam ten den byl, jel za ním, viděl ho... Předposlední etapa měla asi 360 kilometrů, takže to byla tehdy ještě opravdová odyssea. Ventoux, Ballon d'Alsace, on to všechno jel. Snil o tom od dětství,” líčil nám jeho osudy britský novinář Herbie Sykes.

Podcastová série Praha Berlín Waršava je k dispozici v iVysílání, na webech ČT sport a ČT art i ve všech podcastových aplikacích. S vizuálním doprovodem je také ke zhlédnutí na YouTube.

Týmy 2026

37
**Alpecin-
Premier Tech**

38
**Bahrain-
Victorious**

39
**Caja Rural
Seguros RGA**

40
Cofidis

41
**Decathlon
CMA CGM**

42
**EF Education-
EasyPost**

43
**Groupama-FDJ
United**

44
Jayco Alula

45
Lidl-Trek

46
**Lotto
Intermarché**

47
Movistar

48
**Netcompany
INEOS**

49
NSN Cycling

50
Picnic PostNL

51
**Pinarello
Q36.5**

52
**Red Bull-Bora
Hansgrohe**

53
**Soudal
QuickStep**

54
TotalEnergies

55
**Tudor
Pro Cycling**

56
**Visma | Lease
A Bike**

57
**UAE Team
Emirates XRG**

58
Uno-X Mobility

59
XDS Astana

Alpecin-Premier Tech

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Ramses Debruyne	23	Belgie	debut	–	–
Silvan Dillier	35	Švýcarsko	6	59.	–
Tim Marsman	25	Nizozemsko	debut	–	–
Jasper Philipsen	28	Belgie	6	91.	10
Edward Planckaert	31	Belgie	1	109.	–
Jonas Rickaert	32	Belgie	4	95.	–
Mathieu van der Poel	31	Nizozemsko	5	57.	2
Emiel Verstrynge	24	Belgie	1	65.	–

Belgie, WT

Kdo sledoval čtvrtou etapu letošní Tour de Suisse, čtyřadvacetikilometrovou časovku, rozhodně nepohloupil. A zíral na to, jak **Mathieu van der Poel** v jízdě proti času málem porazil Tadeje Pogačara. Nakonec za vítězem zaostal o pouhých třicet jedna setin. Tedy v překladu o několik centimetrů.

Van der Poel se tím trochu fanouškům připomenul. Není to jeho nejlepší sezona. Z jarních klasik vyhrál pouze E3, což je úspěch, ale také závod až z druhé ligy za Flandrami nebo Paříž–Roubaix. Navíc neuspěl ve sledovaném souboji s Pogačarem v závěru Milán–Sanremo, kde jej zastínil také Tom Pidcock.

Bude slabší první polovina sezony znamenat lepší výkon na Tour de France? Na francouzské půdě jednatřicetiletý Nizozemec historicky spíše střídal, vloni se však naopak blýskl jednou etapou a čtyři dny jel ve žlutém dresu. Pokud Alpecinu vyjde týmová časovka, není vyloučené, že by něco podobného mohl předvést také letos.

Bahrain-Victorious

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Phil Bauhaus	31	Německo	3	51.	–
Damiano Caruso	38	Itálie	7	10.	–
Kamil Gradek	35	Polsko	2	117.	–
Lenny Martínez	22	Francie	2	79.	–
Matej Mohorič	31	Slovinsko	7	31.	3
Robert Stannard	27	Austrálie	1	123.	–
Antonio Tiberi	25	Itálie	debut	–	–
Vlad van Mechelen	22	Belgie	debut	–	–

Bahrajn, WT

Jedním z lídrů týmu Bahrain Victorious měl být španělský veterán Pello Bilbao, kterého ovšem nakonec na start nepustilo virové onemocnění. Cyklista, který v dubnu oznámil posezonní konec kariéry, se tak zřejmě rozloučí na domácí půdě během podzimní Vuelty. Na Tour de France jej budou muset zastoupit kolegové.

Třeba **Lenny Martínez**, pro něhož ve dvaadvaceti letech půjde již o třetí start. Nepojede na celkové pořadí, nýbrž na etapy a možná také puntíkový dres nejlepšího vrchaře. Naopak o tři roky starší **Antonio Tiberi** bude debutovat a pokusí si trochu zlepšit reputaci po nepříliš přesvědčivých výkonech v této sezoně.

Stálíci týmu pak bude **Matej Mohorič**, jeden z tahounů nesmírně silné slovinské generace, který již dokázal ve Francii získat tři etapy a postaral se také o jedny z nejpamětihodnějších poetapových rozhovorů. Mohorič v posledních sezonách tolik nezářil, ale na Tour zpravidla dokázal předvést, proč patří mezi nejlepší cyklisty světa.

Caja Rural Seguros RGA

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Abel Balderstone	25	Španělsko	debut	–	–
Sebastian Berwick	26	Austrálie	debut	–	–
Fernando Gaviria	31	Kolumbie	2	DNF	2
Alex Molenaar	26	Nizozemsko	debut	–	–
Joel Nicolau	28	Španělsko	debut	–	–
Stefano Oldani	28	Itálie	debut	–	–
Jakub Otruba	28	Česko	debut	–	–
José Félix Parra	29	Španělsko	debut	–	–

Španělsko, PT

Čeští fanoušci cyklistiky se mohou těšit. Po dlouhé době pojede Tour de France hned trojice závodníků. Vedle Pavla Bittnera a Mathiase Vacka se představí také **Jakub Otruba**. Jeho cesta do profipelotonu byla o poznání zdlouhavější než v případě jeho krajanů. Olomoucký rodák dlouhé roky jezdil za domácí Elkov či ATT, do vyšší ligy se dostal až v loňském roce.

A hned jel španělskou Vuelta. V letošním roce zase Otruba absolvoval Tirreno–Adriatico, dojel pátý v časovce na O Gran Camiño nebo zvládl dlouhý program belgických klasik. Odměnou mu je první nominace na největší závod světa, na který se naladil dvěma medailemi z domácího mistrovství.

Ve Francii půjde o etapy, což je také úloha celého týmu, který povede jako nejzkušenější (a také jediný, kdo již na Tour startoval) člen kolumbijský spurter Fernando Gaviria. Jednatřicetiletý cyklista je ale již řadu let jen stínem sebe sama, vždyť na poslední triumf čeká již dva a půl roku.

Cofidis

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Piet Allegaert	31	Belgie	1	114.	–
Alex Aranburu	30	Španělsko	4	71.	–
Jenthe Biermans	30	Belgie	1	128.	–
Milan Fretin	25	Belgie	debut	–	–
Ion Izagirre	37	Španělsko	11	22.	2
Alex Kirsch	34	Lucembursko	2	115.	–
Hugo Page	24	Francie	2	117.	–
Benjamin Thomas	30	Francie	2	53.	–

Francie, PT

V tradiční roli lovce etap bude na Tour de France stáj Cofidis. Ta nespolehá na známá jména nebo hvězdy na celkové pořadí, ostatně si je se svým rozpočtem ani nemůže dovolit. V podání francouzského týmu jde zpravidla o odvážnou cyklistiku, ztřeštěné úniky a občas velká vítězství.

Ta by se hodila jako sůl, vždyť jich Cofidis letos nashromáždil pouze osm a z toho jediné (etapa na Baskicku zásluhou **Alexe Aranbura**) na úrovni WorldTour. Právě Aranburu bude vedle debutujícího belgického sprintera **Milana Fretina** sázkou týmu na rychlé dojezdy.

Naopak na výhru z úniku má políčeno veterán **Ion Izagirre**, pro něhož jde již o dvanáctou (a zřejmě poslední) Tour de France v jeho dlouhé kariéře. Odvážný sjezdař již v minulosti dvakrát uspěl a navzdory svému věku (37) se stále drží nejlepších, což ukázalo jeho sedmé místo na Valonském šípu a dvanácté na Lutychu.

Decathlon CMA CGM

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Tiesj Benoot	32	Belgie	9	20.	–
Cees Bol	30	Nizozemsko	6	138.	–
Daan Hoole	27	Nizozemsko	debut	–	–
Olav Kooij	24	Nizozemsko	debut	–	–
Aurélien Paret-Peintre	30	Francie	4	15.	–
Nicolas Prodhomme	29	Francie	1	48.	–
Matthew Riccitello	24	USA	debut	–	–
Paul Seixas	19	Francie	debut	–	–

Francie, WT

O **Paulu Seixasovi** mluvíme v jiné části našeho Průvodce. Soupiska týmu Decathlon má ale také další zajímavá jména. Třeba **Olava Kooije**, stále mladého nizozemského sprintera, který na letošní Tour de France debutuje. Závodníka, který při svých dvou startech na italském Giru posbíral tři etapová vítězství.

Kooij platí za jednoho z nejrychlejších závodníků v pelotonu, navzdory svému věku (24) má už rovných padesát vítězství, a to i z World Tour podniků. Jen letošní sezona zatím není kdovíjaká. Kooij si při pádu na Gent–Wevelgem zlomil klíční kost a měsíc a půl pauzoval. Že se od té doby rozjel, ukázal v červnu na belgické Tour, kde stejně jako Belgičané Merlier a Philipsen vyhrál jednu etapu.

Francouzský tým, který má rok od roku větší ambice, by měl z pozice kapitána vést **Tiesj Benoot**. Dnes již dvaatřicetiletý veterán přišel před sezonou ze stáje Visma, zdravotní problémy jej ale až do června vyřadily „z provozu“. Benoot se vrátil na Tour de Suisse, kde byl vidět i v náročných horských etapách.

EF Education-EasyPost

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Kasper Asgreen	31	Dánsko	6	64.	1
Alex Baudin	25	Francie	1	46.	–
Richard Carapaz	33	Ekvádor	4	3.	1
Ben Healy	25	Irsko	2	9.	1
Sean Quinn	26	USA	1	78.	–
Georg Steinhauser	24	Německo	debut	–	–
Michael Valgren	34	Dánsko	8	44.	–
Max Walker	24	Velká Británie	debut	–	–

USA, WT

Sedací potíže dovedly **Richarda Carapaze** na jaře až k operaci a znemožnily mu start na italském Giru. Koho by takové problémy nevyvedly z míry? Jenže když se třiatřicetiletý závodník vrátil v červnu na Tour de Suisse, skoro jako by na něm krušné měsíce nezanechaly žádné stopy.

Carapaz byl nejbližší Tadeji Pogačarovi a dokončil na druhém místě. Jistě, stále to bylo s více než šestiminutovým mankem, Ekvádorec ale ukázal, že se s ním stále musí počítat, přestože od jeho největších úspěchů už pár let uplynulo. Tato Tour může být jeho posledním velkým útokem na čelní příčky.

Podpory nebude mít mnoho, soupiska týmu EF je totiž plná spíše závodníků, kteří se budou pokoušet o etapy. A to platí i pro **Bena Healyho**, před rokem devátého v celkovém pořadí, který ale zatím v sezoně marně vzpomíná na dřívější velké kousky. Dočká se ve Francii? Středně těžké etapy budou znovu jeho primárním cílem.

Groupama-FDJ United

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Clément Berthet	28	Francie	2	25.	–
Clément Braz Afonso	26	Francie	debut	–	–
Ewen Costiou	23	Francie	1	51.	–
Lorenzo Germani	24	Itálie	debut	–	–
Romain Grégoire	23	Francie	2	34.	–
Guillaume Martin	33	Francie	9	8.	–
Quentin Pacher	34	Francie	5	35.	–
Clément Russo	31	Francie	4	93.	–

Francie, WT

Se skromnými ambicemi se na Tour chystá kdysi nejsilnější domácí tým FDJ. To už však dávno neplatí, díky příchodu silného sponzora se před něj dostala stáj Decathlon. Odráží se to mimo jiné na síle soupisky, jejíž největší jméno je zřejmě **Romain Grégoire**.

Třiaadvacetiletý Francouz se druhým rokem po sobě blýskl na Tour de Suisse, kde vyhrál znovu jednu etapu. Grégoire je velmi silný v prudkých kopcích a daří se mu v terénech odpovídajících ardenským klasikám. Bude hlavní šancí FDJ na vítězství v etapách.

Stáj, za níž zářili třeba Thibaut Pinot nebo Arnaud Démare, kromě něho nemá mnoho co nabídnout. **Guillaume Martin** pojedou na celkové pořadí, ale těžko od něj v třiatřiceti letech čekat, že překročí svůj stín ležící na hranici elitní desítky.

Jayco Alula

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Pascal Ackermann	32	Německo	2	112.	–
Luke Durbridge	35	Austrálie	11	100.	–
Felix Engelhardt	25	Německo	debut	–	–
Michael Matthews	35	Austrálie	8	67.	4
Kelland O'Brien	28	Austrálie	debut	–	–
Ben O'Connor	30	Austrálie	4	4.	2
Luke Plapp	25	Austrálie	1	121.	–
Mauro Schmid	26	Švýcarsko	1	101.	–

Austrálie, WT

Michael Matthews letos s velkým štěstím přežil nehodu s protijedoucím autobusem a je zpět na Staré dámě. Vítěz čtyř etap a jednoho zeleného dresu bude znovu zkoušet své štěstí v hromadných dojezdech, přestože mu již je třicet pět let a jeho nejvyšší rychlost už není taková jako v minulosti.

Tým Jayco kromě něj má i několik adeptů na celkové pořadí jako **Ben O'Connor** (již jednou čtvrtý) nebo **Luke Plapp**, který má výhodu velmi dobré časovky. Ve sprintu se může kromě Matthewse předvést také Němec **Pascal Ackermann**, zatímco na některou z etap bude cílit **Mauro Schmid**, který týden před Tour musel dres švýcarského šampiona přepustit Janu Christenovi.

Lidl-Trek

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Juan Ayuso	23	Španělsko	1	DNF	–
Derek Gee-West	28	Kanada	1	9.	–
Mads Pedersen	30	Dánsko	5	98.	2
Quinn Simmons	25	USA	3	59.	–
Mattias Skjelmose	25	Dánsko	2	29.	–
Toms Skujinš	35	Lotyšsko	7	45.	–
Mathias Vacek	24	Česko	debut	–	–
Carlos Verona	33	Španělsko	5	19.	–

USA, WT

V **Mathiasu Vackovi** české cyklistice postupně vyrostla hvězda, se kterou musí počítat i ty největší persony. Tak jako Tadej Pogačar, který ve druhé etapě Tour de Suisse společně s Vackem stíhal ujetou skupinu. A nikdo jiný z celého pelotonu nebyl schopen se česko-slovinské dvojice chytit.

Vackovi nevyšel jeho jarní program, ale dlouhé několikátýdenní soustředění v Sierra Nevadě zjevně udělalo divy. Český cyklista nebyl ve Švýcarsku daleko triumfu v časovce, kde byl na mezičase ani ne vteřinu za Pogačarem. Nakonec spadl na čtvrté místo, ale signál vyslal jasný. S tímhle jezdcem se musí počítat.

Otázkou zůstává, kolik prostoru bude v závodě míst. Lidl-Trek má **Juana Ayusa** pro celkové pořadí a útok na stupně vítězů, kromě toho ale i **Madse Pedersena** na hromadné dojezdy. Pro Vacka může být složité získat prostor sám pro sebe, minimálně v individuální časovce a pak snad i v některé ze středně těžkých etap dostane šanci.

Lotto Intermarché

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Huub Artz	24	Nizozemsko	debut	–	–
Jens Berckmoes	25	Belgie	1	66.	–
Lars Craps	24	Belgie	debut	–	–
Arnaud de Lie	24	Belgie	2	119.	–
Liam Slock	25	Belgie	debut	–	–
Lennert van Eetvelt	24	Belgie	1	DNF	–
Baptiste Veistroffer	26	Francie	debut	–	–
Georg Zimmermann	28	Německo	5	43.	–

Belgie, WT

Tým Lotto Intermarché v posledních dnech plnil belgická média nikoliv kvůli velkým očekáváním před Tour de France, nýbrž kvůli interním změnám, kdy byl krátce před startem největšího závodu propuštěn jeden z ředitelů zodpovědných za sportovní výkony Aike Veerbeek.

To samo o sobě nesevďčí mnoho o pohodě uvnitř stáje, jejímž hlavním lídrem bude spurter **Arnaud de Lie**. Ten se stal takovou spící Popelkou pelotonu: nedokázal zatím naplnit očekávání, se kterými pár let zpět vtrhl do velké cyklistiky. Ať už kvůli zdravotním potížím, nebo (jak míní některé zlé jazyky) kvůli vlastní lenosti v přípravě.

V Lottu budou velmi doufat v to, že de Lie najde ztracené nohy, neboť tento tým kromě něj nemá alespoň na papíře mnoho co nabídnout.

Movistar

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Pablo Castrillo	25	Španělsko	1	110.	–
Jefferson Cepeda	30	Ekvádor	debut	–	–
Raúl García Pierna	25	Španělsko	2	26.	–
Michel Hessmann	25	Německo	debut	–	–
Nelson Oliveira	37	Portugalsko	9	47.	–
Javier Romo	27	Španělsko	1	23.	–
Einer Rubio	28	Kolumbie	1	31.	–
Cian Uijtdebroeks	23	Belgie	debut	–	–

Španělsko, WT

Když v roce 2022 vyhrál Tour de l'Avenir, dozajista se nečekalo, že během čtyř let **Cian Uijtdebroeks** dvakrát změní dres a jeho jediným vítězstvím bude relativně nevýznamný etapák Tour de l'Ain. S trochou nadsázky: dnes třiadvacetiletý Belgičan nejenže nevyhrál žádný velký závod, ale triumf nevybojoval ani na Czech Tour.

V dresu Movistaru se letos poprvé dostává na Tour, kde má být lídrem na celkové pořadí. Umístění v elitní desítce není ze hry, ale cokoliv více, například stupně vítězů, vypadá jako příliš odvážná predikce. K tomu, aby se přesto naplnila, budou Uijtdebroeksovi, který se ve zlém rozešel jak s týmem Bora, tak s Vismou, zřejmě pomáhat **Pablo Castrillo** a **Einer Rubio**.

Netcompany INEOS

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Thymen Arensman	26	Nizozemsko	1	12.	2
Egan Bernal	29	Kolumbie	5	1.	–
Tobias Foss	29	Norsko	1	70.	–
Filippo Ganna	29	Itálie	2	94.	–
Dorian Godon	30	Francie	2	75.	–
Michal Kwiatkowski	36	Polsko	10	11.	2
Joshua Tarling	22	Velká Británie	debut	–	–
Kévin Vauquelin	25	Francie	2	7.	1

Velká Británie, WT

Stáj Netcompany Ineos musela týden před začátkem Tour oznámit absenci jednoho ze svých lídrů Oscara Onleyho, jehož zranění ramene je vážnější, než se čekalo. Britský tým tím přišel o jednu z možných karet v souboji o celkové pořadí. Takto se musí spoléhat na **Thymena Arensmana** a jeho podporu **Egana Bernala**.

Sestavu doplňuje jeden z doyenů světového pelotonu **Michal Kwiatkowski**, pro něhož to bude již jedenáctý start. Polák patří mezi jedny z nejpoblárnějších závodníků celého pelotonu. Sympatie soupeřů má také **Filippo Ganna**, který by rád získal svůj první triumf na Staré dámě.

Velmi zajímavým debutant pak bude dvaadvacetiletý **Joshua Tarling**, který startuje navzdory červnové zlomenině klíční kosti. Brit je předním adeptem na to, aby v příštích letech dominoval individuálním časovkám.

NSN Cycling

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Lewis Askey	25	Velká Británie	1	127.	–
George Bennett	36	Nový Zéland	5	24.	–
Marco Frigo	26	Itálie	debut	–	–
Biniam Girmay	26	Eritrea	3	113.	3
Matis Louvel	26	Francie	3	65.	–
Krists Neilands	31	Lotyšsko	5	50.	–
Jake Stewart	26	Velká Británie	2	108.	–
Tom van Asbroeck	36	Belgie	1	98.	–

Švýcarsko, WT

Jestli se někdo v Barceloně může cítit jako doma, pak je to tým NSN spoluvlastněný Andresem Iniestou, bývalým špičkovým fotbalistou místního fotbalového klubu. Na domácí půdě tak do Tour de France vstoupí sestava, která se soustředí kolem eritrejského sprintera **Biniamu Girmaye**.

„Přál bych si možná sobecky, aby první etapa končila hromadným sprintem, ale i tak to bude skvělé,” říká před startem sportovní ředitel Sam Bewley. Girmay se na Tour naladil dílčím triumfem na belgické Tour a ukázal, že i v konkurenci těch největších spurterských hvězd jako Philipsen či Merlier se dokáže prosadit.

Ve Francii, kterou v posledních týdnech sužovala extrémní vedra, bude spoléhat na rozjezd britské dvojice **Lewis Askey** a **Jake Stewart**, startuje také belgický matador **Tom van Asbroeck**. Debut na Tour de France pak čeká Itala **Marca Friga**.

Picnic PostNL

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Warren Barguil	34	Francie	11	10.	2
Frits Biesterbos	24	Nizozemsko	debut	–	–
Pavel Bittner	23	Česko	1	133.	–
John Degenkolb	37	Německo	10	104.	1
Robbe Dhondt	22	Belgie	debut	–	–
Niklas Märkl	27	Německo	1	112.	–
Julius van den Berg	29	Nizozemsko	debut	–	–
Frank van den Broek	25	Nizozemsko	2	39.	–

Nizozemsko, WT

Pavel Bittner na jaře překonal zdravotní potíže a je po dvanácti měsících opět na startu Tour de France, tentokrát jako jeden z trojice českých cyklistů. Výhodou bude, že by coby sprinter měl být tentokrát tím, na koho se pojedou v rovinatých dojezdech. Bude na stále velmi mladém, ale již velkými závody ostříleném závodníkovi, jak se s příležitostí popasuje.

Bittner má celou řadu umístění v elitní pětce (letos na začátku sezony na jihu Portugalska v Algarve nebo dvakrát na belgických klasikách), ale jeho posledním vítězstvím je stále dva roky starý triumf na Vueltě. Kdyby na něj navázal ve Francii, byl by to velký příběh.

Tým Picnic PostNL je ale také stájí dvou velkých veteránů, kteří jsou s Tour spojeni už více než dekádu. **Warren Barguil** jede podvanácté, **John Degenkolb** má o jeden start méně. Oba už mají svá nejlepší léta za sebou a nyní předávají zkušenosti těm, kteří je podobně jako Bittner potřebují.

Pinarello Q36.5

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Xabier Mikel Azparren	27	Španělsko	debut	–	–
Chris Harper	31	Austrálie	2	16.	–
Quinten Hermans	30	Belgie	1	113.	–
Damien Howson	33	Austrálie	2	88.	–
Xandro Meurisse	34	Belgie	3	21.	–
Tom Pidcock	26	Velká Británie	3	13.	1
Brent van Moer	28	Belgie	4	65.	–
Fred Wright	27	Velká Británie	5	54.	–

Švýcarsko, PT

Posledním, kdo se svěřil se svou oficiální soupiskou pro Tour de France, byl letos tým Pinarello Q36.5. Švýcarská stáj sice působí až ve druhé divizi a na závodě je díky divoké kartě, ovšem to neznamena, že nemá své velké hvězdy. Jmenovitě především **Toma Pidcocka**, třetího muže loňské Vuelty a vítěze etapy na Alpe d'Huez před čtyřmi lety. Tehdy ve slavných jednadvaceti serpentínách porazil Chrise Frooma.

Pidcock řadu let kombinuje terén, klasiky a celková pořadí, stále jako by bez toho, aby se dokázal rozhodnout, čemu se věnovat chce především. Úspěchy ale má ve všech disciplínách. Olympijská zlata v MTB či letošní výhra na Milán–Turín a ultratěsná porážka na Sanremu mluví za vše. Nyní je čas se znovu předvést i na třítydenní Grand Tour.

Za Pinarello ale pojede také specialista na úniky **Fred Wright** nebo Belgičan **Xandro Meurisse**, který málem vyhrál etapu na nedávné Tour de Suisse. Nedejme se zmást druhodivizní visačkou, tento tým má na Tour schopnější závodníky než celá řada stájí z první ligy.

Red Bull-Bora Hansgrohe

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Mattia Cattaneo	35	Itálie	3	12.	–
Nico Denz	32	Německo	1	110.	–
Remco Evenepoel	26	Belgie	2	3.	2
Jai Hindley	30	Austrálie	2	7.	1
Florian Lipowitz	25	Německo	1	3.	–
Jan Tratnik	36	Slovinsko	3	64.	–
Tim van Dijke	26	Nizozemsko	debut	–	–
Maxim van Gils	26	Belgie	2	59.	–

Německo, WT

Německý tým je jediný, který do závodu vyrukuje s dvojicí velmi schopných lídrů na celkové pořadí (a to ještě toho třetího, Primože Rogliče, delegovali do Španělska na Vueltu). Prvním z nich je **Florian Lipowitz**, který před rokem šokoval všechny svým třetím místem. Pódiová umístění sbírá i v letošní sezoně, kde mezi nejlepšími skončil v Katalánsku, Baskicku i Romandii. A naposledy vyhrál závod Kolem Slovinska.

To **Remco Evenepoel** má klidnější sezonu, dokonce se od Lutychu v závodě neobjevil a raději trénoval ve vysoké nadmořské výšce. Dá se očekávat, že jako v minulých letech bude ztrácet v prudkých stoupáních, naopak v mírnějších sklonech se dokáže svým časovkářským tempem na špičku často vrátit. Sedět mu samozřejmě budou také oba testy proti chronometru.

Otázkou samozřejmě jako vždy zůstává, jak ambice obou hvězd dokáže tým skloubit. Když totiž něco podobného před lety zkoušel španělský Movistar, skončilo to studenou válkou, kterou se prostřednictvím dokumentárního seriálu bavil celý cyklistický svět.

Soudal QuickStep

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Pascal Eenkhoorn	29	Nizozemsko	2	49.	–
Tim Merlier	33	Belgie	2	148.	3
Valentin Paret-Peintre	25	Francie	1	41.	1
Jasper Stuyven	34	Belgie	9	39.	–
Dylan van Baarle	34	Nizozemsko	8	31.	–
Bert van Lerberghe	33	Belgie	1	147.	–
Ilan van Wilder	26	Belgie	2	26.	–
Louis Vervaeke	32	Belgie	1	DNF	–

Belgie, WT

Tim Merlier pro sprinty, **Valentin Paret-Peintre** pro horské etapy a **Ilan van Wilder** jako (hodně) divoká karta pro celkové pořadí? Možná tak nějak to před letošní Tour zamýšlí vedení týmu Soudal-QuickStep. Belgičané dávno nejsou tou stěží překonatelnou silou jako před deseti lety, ale ambice mají stále vysoké.

Vítězství v etapách budou vedení zajímat nejvíc, vždyť jich QuickStep letos má na svém kontě pouze patnáct a jen tři z úrovně WorldTour (o všechny se na Giru postaral Paul Magnier). Bude to dost možná poslední start pro dvojici **Jasper Stuyven** a **Dylan van Baarle**. Etapový triumf by každému z nich jako rozlučka s kariérou velmi slušel.

TotalEnergies

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Nicolas Breuillard	26	Francie	debut	–	–
Joris Delbove	25	Francie	debut	–	–
Alexandre Delettre	28	Francie	1	55.	–
Thibault Guernalec	28	Francie	debut	–	–
Jordan Jegat	27	Francie	2	10.	–
Mathis Le Berre	25	Francie	1	61.	–
Anthony Turgis	32	Francie	8	73.	1
Mattéo Vercher	25	Francie	2	103.	–

Francie, PT

Přestože celkem ztratil více než půl hodiny, stal se **Jordan Jegat** v loňském roce jedním z francouzských překvapení závodu, který dokončil na desátém místě. Takové umístění si možná nezaslouží fanfáry, ale uznání dozajista ano. Tím spíše proto, že jej stále relativně mladý cyklista dosáhl v dresu druhodivizní stáje.

Jegat je na startu také letos, kdy už má v nohou závod Kolem Turecka nebo osmietapové Dauphiné. Nedá se říci, že by zrovna zářil, ale tak tomu bylo i před rokem, kdy nenápadným stylem vyšplhal až do elitní desítky.

Sestavu doplňuje **Anthony Turgis**, který pojede již svou devátou Tour a je suverénně nejzkušenějším cyklistou francouzského týmu. A je též jediným, kdo již dokázal na nejslavnějším závodě světa vyhrát etapu.

Tudor Pro Cycling

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Julian Alaphilippe	34	Francie	7	5.	6
Arvid de Kleijn	32	Nizozemsko	debut	–	–
Marco Haller	35	Rakousko	10	78.	–
Marc Hirschi	27	Švýcarsko	4	54.	1
Rick Pluimers	25	Nizozemsko	debut	–	–
Michael Storer	29	Austrálie	2	34.	–
Matteo Trentin	36	Itálie	8	52.	3
Yannis Voisard	27	Švýcarsko	debut	–	–

Švýcarsko, PT

Švýcarský tým Tudor, za kterým stojí slavný Fabian Cancellara, se v posledních letech již pevně etabloval na světové scéně. Pomohly tomu příchody slavných jmen jako **Julian Alaphilippe**, **Matteo Trentin** nebo **Marc Hirschi**, které před letošní sezonou doplnil domácí Stefan Küng. Toho ale zastavila zlomenina stehenní kosti, kterou utrpěl na jarním Omloopu.

Tudor se vrací na Tour de France i v letošním roce, ambice zůstávají stejné. Alaphilippe sice již dávno není takovou hvězdou jako dříve, za správné kombinace okolností ale může z úniku uspět.

Visma | Lease A Bike

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Edoardo Affini	30	Itálie	1	118.	–
Bruno Armirail	32	Francie	3	33.	–
Victor Campenaerts	34	Belgie	4	28.	1
Per Strand Hagenes	22	Norsko	debut	–	–
Matteo Jorgenson	26	USA	4	8.	–
Sepp Kuss	31	USA	5	12.	1
Davide Piganzoli	23	Itálie	debut	–	–
Jonas Vingegaard	29	Dánsko	5	1.	4

Nizozemsko, WT

Tadej Pogačar je definující cyklista své generace a jeden z nejlepších závodníků vůbec, přesto **Jonas Vingegaard** dokázal něco, co se ani sedmadvacetiletému Slovinci zatím nepodařilo: vyhrát všechny tři Grand Tour. Tu třetí, italské Giro d'Italia, přitom ovládl stylem, který se blížil k tomu Pogačarovu z předloňského roku.

Před Tour je otázkou, zda mu tři týdny italského soupeření neodčerpaly příliš sil. Dnes je trendem spíše závodníky šetřit, vždyť třeba další z možných favoritů Remco Evenepoel naposledy závodil na konci dubna. Každý ostrý závodní start je zároveň rizikem; rizikem onemocnění, pádu nebo jiných zdravotních potíží. Mnozí preferují dlouhá soustředění, ať už v Sierra Nevadě, Kanárských ostrovech nebo kdekoli jinde.

Vingegaard v každém případě letošní sezonu pojal v old school stylu: vyhrál Paříž–Nice, Katalánsko i Giro, tedy každý závod, do něhož nastoupil. Takové skóre nemá dokonce ani sám Pogačar, který přesto vstoupí do závodu jako favorit. Jeho dánský soupeř je však jedním z mála, kdo už na něj v minulosti dokázal najít recept. A navíc je letos ve formě, kterou lze označit za exkluzivní.

UAE Team Emirates XRG

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Isaac del Toro	22	Mexiko	debut	–	–
Felix Grossschartner	32	Rakousko	3	23.	–
Brandon McNulty	28	USA	2	19.	–
Tadej Pogačar	27	Slovinsko	6	1.	21
Nils Politt	32	Německo	9	50.	1
Florian Vermeersch	27	Belgie	2	107.	–
Tim Wellens	35	Belgie	6	37.	1
Adam Yates	33	Velká Británie	9	3.	1

SAE, WT

Tadej Pogačar letos do své sbírky přidal triumfy na Sanremu, Romandii a naposledy také ve Švýcarsku, které vyhrál s rekordním náskokem více než šesti minut, a to i přesto, že závod byl letos zkrácen na historické minimum pěti etap. Je to obehnaná písnička, ale Slovinec má jen málokdy v současné cyklistice konkurenci.

Do závodu vstupuje jako hlavní favorit, který se případným pátým vítězstvím může postavit naroveň legendám Anquetilovi, Merckxovi, Hinaultovi a Indurainovi. Vzhledem k seznamu jeho dosavadních úspěchů se dá jen stěží pochybovat, že si místo v exkluzivním klubu zaslouží.

Co jej může zastavit? Jedním faktorem může být horko, se kterým historicky měl problémy. A druhým Jonas Vingegaard, který se na základě letošních výsledků zdá v nejlepší formě za poslední roky. Z diváckého hlediska si můžeme jen přát, aby jejich souboj vytrval po celé tři týdny a skončil třeba až v samotné Paříži na dláždění Montmartru.

Uno-X Mobility

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Jonas Braahamsen	30	Norsko	3	55.	1
Magnus Cort	33	Dánsko	7	56.	2
Anton Charmig	28	Dánsko	1	99.	–
Tobias Johannessen	26	Norsko	3	6.	–
Andreas Kron	28	Dánsko	1	72.	–
Anders Skaarseth	31	Norsko	debut	–	–
Torstein Traen	30	Norsko	1	95.	–
Sören Waerenskjold	26	Norsko	3	133.	–

Norsko, WT

Jeden z nejvíce upozaděných jezdců na celkové pořadí? **Tobias Halland Johannessen**. Šestadvacetiletý Nor jako by šel ve stopách závodníků, u kterých jste si až zpětně všimli, že vlastně dosáhli vysokých umístění. V tomto případě šestého místa na loňské Tour. Nebo letošního čtvrtého na Tirrenu–Adriaticu, třetího v Baskicku nebo pátého na Tour Auvergne Rhône Alpes. Za takové výsledky by se musel stydět jen málokdo.

Uno-X ale není týmem jednoho muže, naopak – Johannessen se o sebe většinou musí postarat sám. Zbytek sestavy cílí na úniky (**Abrahamsen, Cort** či **Kron**) nebo sprinty (**Waerenskjold**). Snad jen **Torstein Traen**, nečekaný hrdina loňské Vuelty, by mohl pomoci v dlouhých kopcích.

XDS Astana

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Davide Ballerini	31	Itálie	3	108.	–
Aaron Gate	35	Nový Zéland	debut	–	–
Sergio Higuita	28	Kolumbie	3	14.	–
Max Kanter	28	Německo	debut	–	–
Harold Tejada	29	Kolumbie	4	34.	–
Mike Teunissen	33	Nizozemsko	6	80.	1
Simone Velasco	30	Itálie	2	30.	–
Nicolas Vinokurov	23	Kazachstán	debut	–	–

Kazachstán, WT

Ročník 2026 je tím, kdy se na Tour de France vrací v roli závodníka jméno **Vinokurov**. Dvanáct let poté, co naposledy startoval jeho otec Alexandr, pojedou v dresu týmu Astana jeho syn Nicolas. Třiatřicetiletý cyklista bude k ruce zkušenějším lídrům týmu, jako jsou **Sergio Higuita** nebo **Davide Ballerini**.

Právě Ballerini, který startuje počtvrté, se může stát závodníkem, který v jedné sezoně vyhraje etapu na Giru i na Tour. A vzhledem k tomu, že ve finiši v Neapoli předčil i jednoho z největších rychlíků Paula Magniera, nemusí se zjevně zkušený Ital bát nikoho.

Bez šancí není ani Higuita, devátý celkově na letošní Tour de Suisse, kde mu navíc uškodila pětadvacetikilometrová rovinatá časovka. Kolumbijec už dávno není tím mladíkem, který v horách naháněl všem strach, ale poslední slovo zatím také neřekl. Sestavu doplňuje pětadvacetiletý debutant **Aaron Gate** z Nového Zélandu.

Statistiky Tour de France 2026

23

Počet týmů

Vítězové Tour de France

- 4 – Tadej Pogačar (2020, 2021, 2024, 2025)
- 2 – Jonas Vingegaard (2022, 2023)
- 1 – Egan Bernal (2019)

8

Počet
horských etap

184

Počet závodníků

Nejvíce vítězství na Grand Tour

- 5 – Tadej Pogačar
- 4 – Jonas Vingegaard
- 2 – Egan Bernal

7

Počet
sprinterských etap

27

Počet národností

Nejvíce vyhraných etap

- 21 – Tadej Pogačar
- 10 – Jasper Philipsen
- 6 – Julian Alaphilippe

Nejvíce týmových výher v sezoně

51

29

28

31 – Belgie

30 – Francie

17 – Nizozemsko

Nejvíce zástupců

Nejdéle ve žlutém dresu

- 54 dní – Tadej Pogačar
- 27 dní – Jonas Vingegaard
- 18 dní – Julian Alaphilippe

2

Počet časovek

Nejvíce startů

- 11 – Warren Barguil, Luke Durbridge, Ion Izagirre
- 10 – John Degenkolb, Marco Haller, Michal Kwiatkowski
- 9 – Tiesj Benoot, Guillaume Martin, Nelson Oliveira, Nils Politt, Jasper Stuyven, Adam Yates

4

Počet
kopcovitých etap

205 km

Nejdelší etapa

Etapa č. 13
Dole–Belfort

11 km

Nejkratší etapa

Etapa č. 1
Barcelona–Barcelona
(týmová časovka)

2

Počet

navštívených zemí
(Francie, Španělsko)

2 642 m n. m.

Nejvyšší bod

Col du Galibier

3 338 km

Počet kilometrů

Průměr parametrů jednotlivých závodníků

69 kg / 181 cm / 29 let a 18 dní

Nejvíce startů na Grand Tour

24 – Nelson Oliveira

20 – Ion Izagirre

19 – John Degenkolb

Nejmladší závodník

19 let a 283 dní – Paul Seixas

22 let a 9 dní – Robbe Dhondt

22 let a 32 dní – Vlad van Mechelen

Nejstarší závodník

38 let a 265 dní – Damiano Caruso

37 let a 178 dní – John Degenkolb

37 let a 150 dní – Ion Izagirre

Nejstarší debutant

35 let a 220 dní – Aaron Gate

32 let a 105 dní – Arvid de Kleijn

31 let a 58 dní – Anders Skaarseth

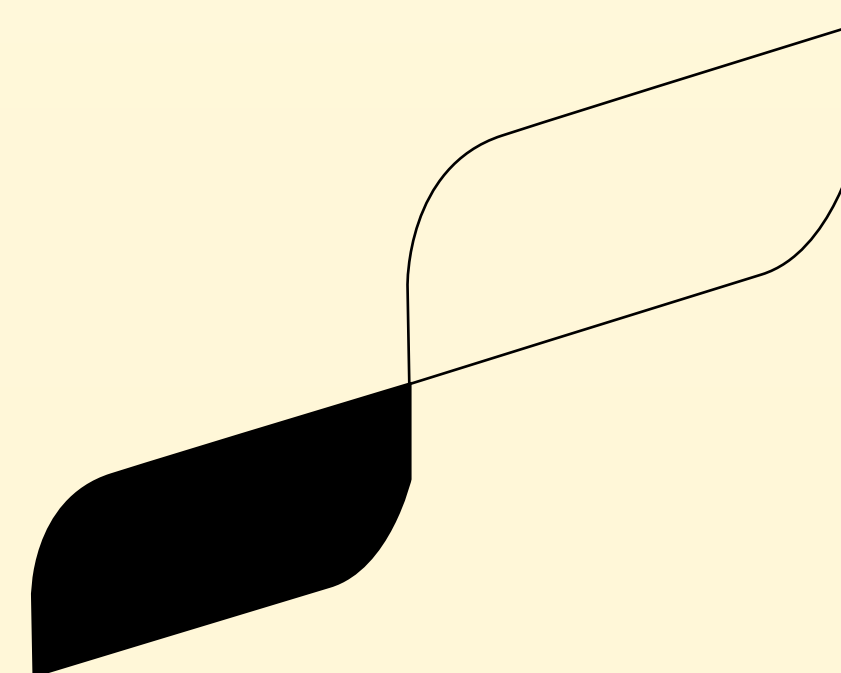
Nejvíce výher v sezoně

13 – Tadej Pogačar

12 – Jonas Vingegaard

8 – Isaac del Toro

TOUR
de
france™

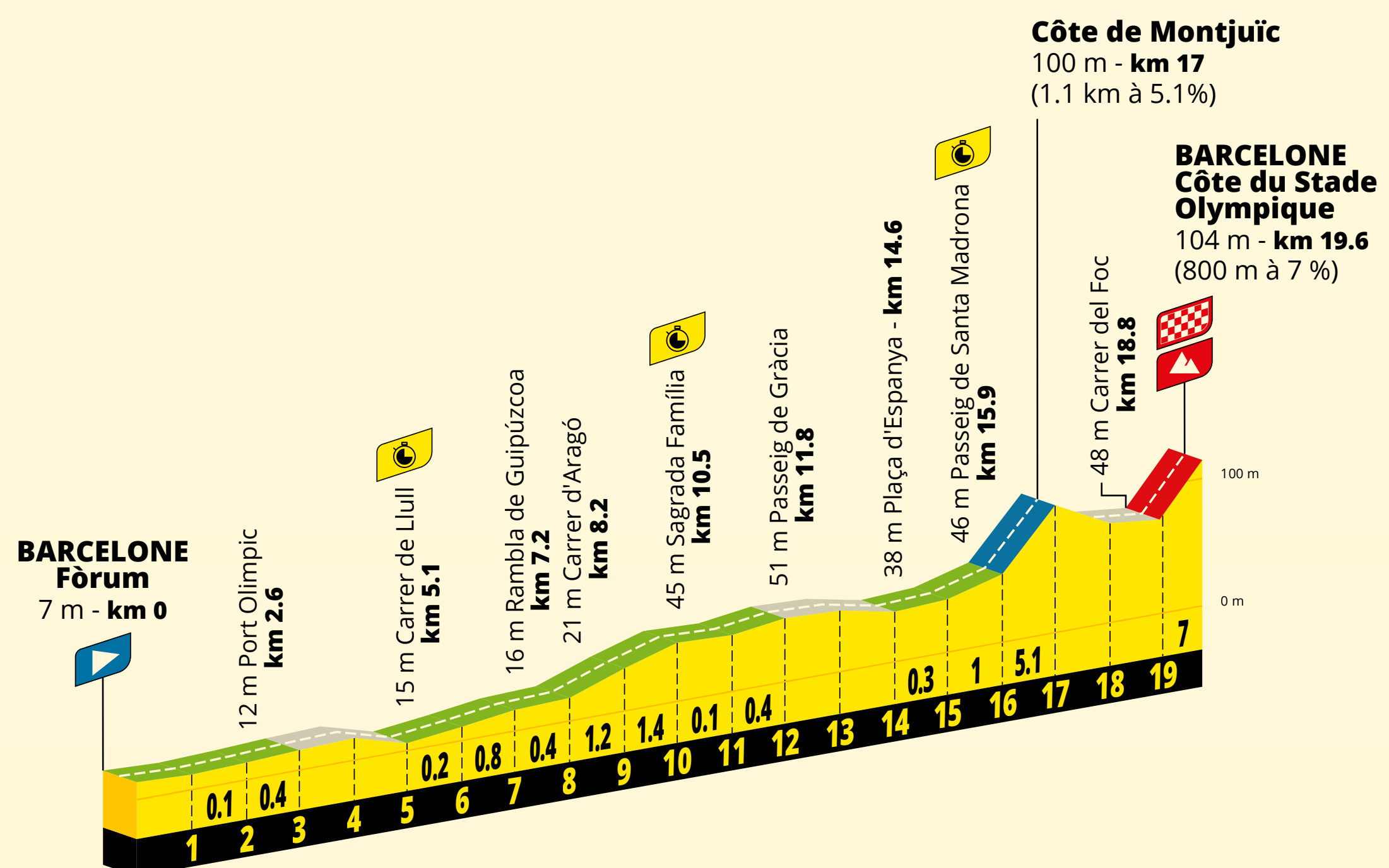
1. Barcelona–Barcelona

ETAPA 19 km | týmová časovka | sobota 4. července

Barcelonskému olympijskému příběhu se věnujeme na jiném místě našeho Průvodce. Jen pro něj si však město organizátoři Tour de France nevybrali. Barcelona pravidelně hostí svůj domovský závod Kolem Katalánska, v letošním roce v jejích ulicích ke zklamání INEOSu a jeho hvězdy Dorianu Godonu triumfoval relativně neznámý Australan Brady Gilmore.

To **úvodní etapa** letošní Tour zcela jistě sprintem neskončí, alespoň tedy tím klasickým hromadným. Pokud však někdo v posledních letech evoluci týmových časovek příliš nesledoval (ostatně, mnoho příležitostí k tomu nebylo), možná bude trochu zaskočený. Ten tam je totiž klasický model, kdy v cíli dostalo družstvo čas čtvrtého závodníka v pořadí.

ASO totiž během posledních ročníků Paříž–Nice pilovalo novou podobu. V ní se čas každému cyklistovi měří individuálně. Vítězem týmové časovky je pak ta stáj, jejíž jezdec zajel nejlepší čas ze všech. Organizátoři si od toho slibují, kromě jiného, větší atraktivitu disciplíny, která z Tour v poslední dekádě prakticky zmizela.

ASI NEJSLAVNĚJŠÍ STAVBA BARCELONY, GAUDÍHO SAGRADA FAMÍLIA, NA POHLEDNICI Z ROKU 2010.
WIKIMEDIA COMMONS

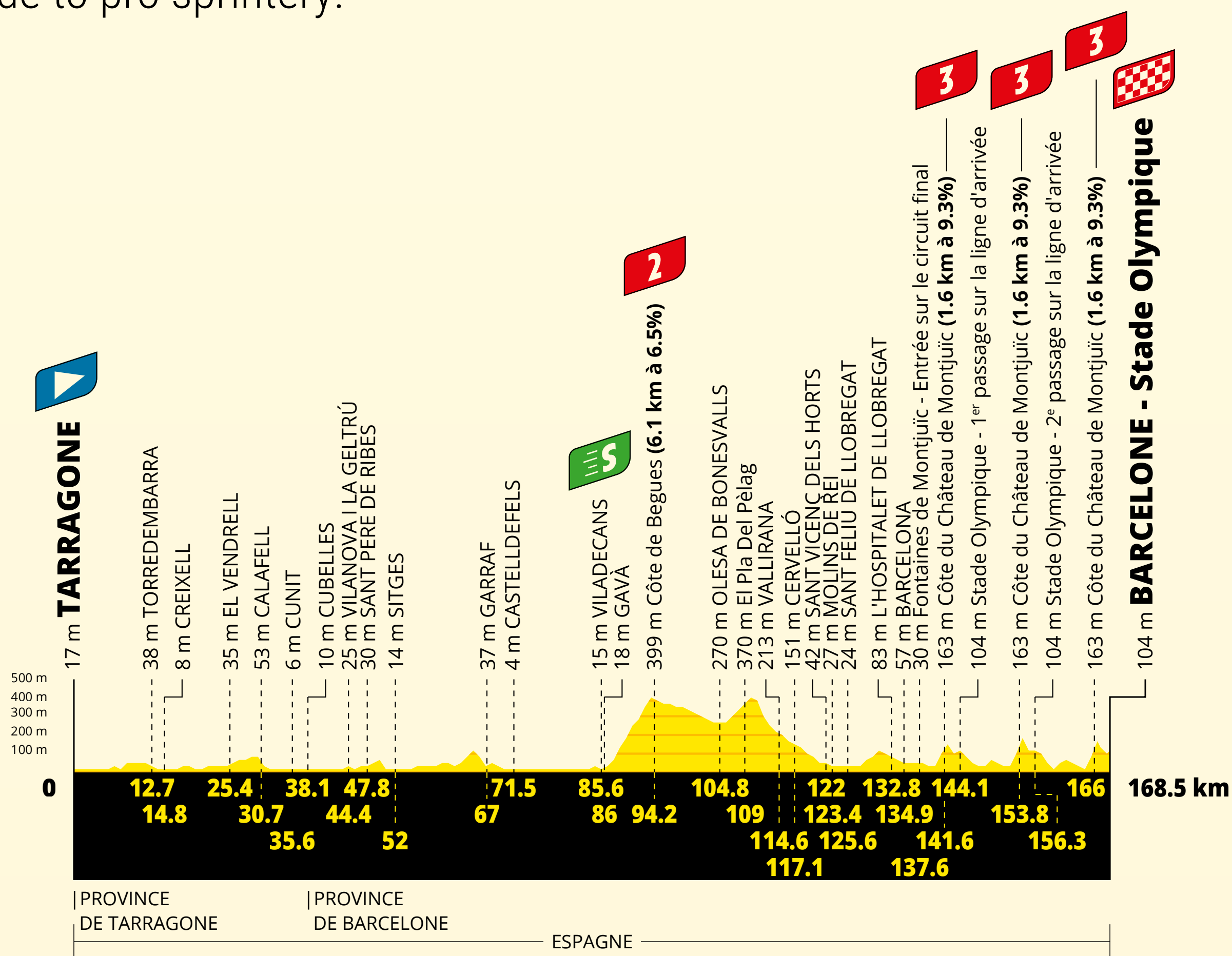

2.
ETAPA

Tarragona-Barcelona

168 km | kopcovitá | neděle 5. července

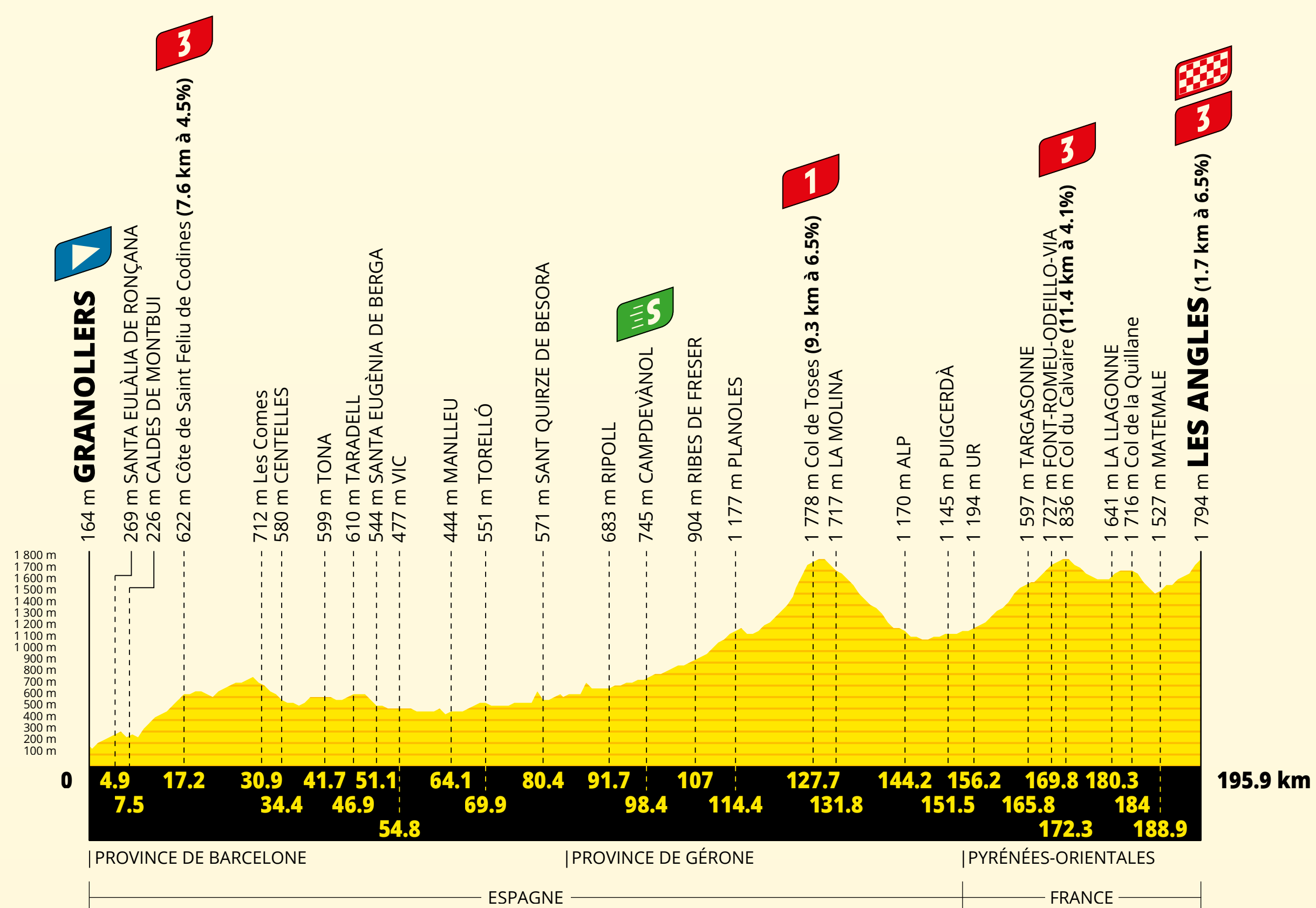
Katalánský start letošní Tour bude pokračovat **druhou etapou**. I ta skončí, tentokrát po 168 kilometrech a čtyřech vrchařských premiích, v ulicích Barcelony, přesněji řečeno u Olympijského stadionu na Montjuicu. I to je závěr, který bývá v některých edicích k vidění na Kolem Katalánska. Nebude to rozhodně snadné a nebude to pro sprintery.

3. ETAPA Granollers – Les Angles

195 km | horská | pondělí 6. července

Peloton na cestě do Pyrenejí projede například La Llagonne, v níž se učil chodit slavný francouzský biatlonista Martin Fourcade, vítěz sedmi po sobě jdoucích ročníků Světového poháru v této zimní disciplíně. Cyklisty čekají ve **třetí etapě** stejně jak o den dříve čtyři vrchařské prémie, tentokrát však vyšší náročnosti včetně první "jedničky" celého ročníku, devítikilometrového Col de Toses.

FOTOGENICKÉ SOUTĚŽE SKOKANŮ A SKOKANEK DO VODY PŘI LOH 1992 V AREÁLU NA MONTJUICU.
REUTERS / GARY HERSHORN

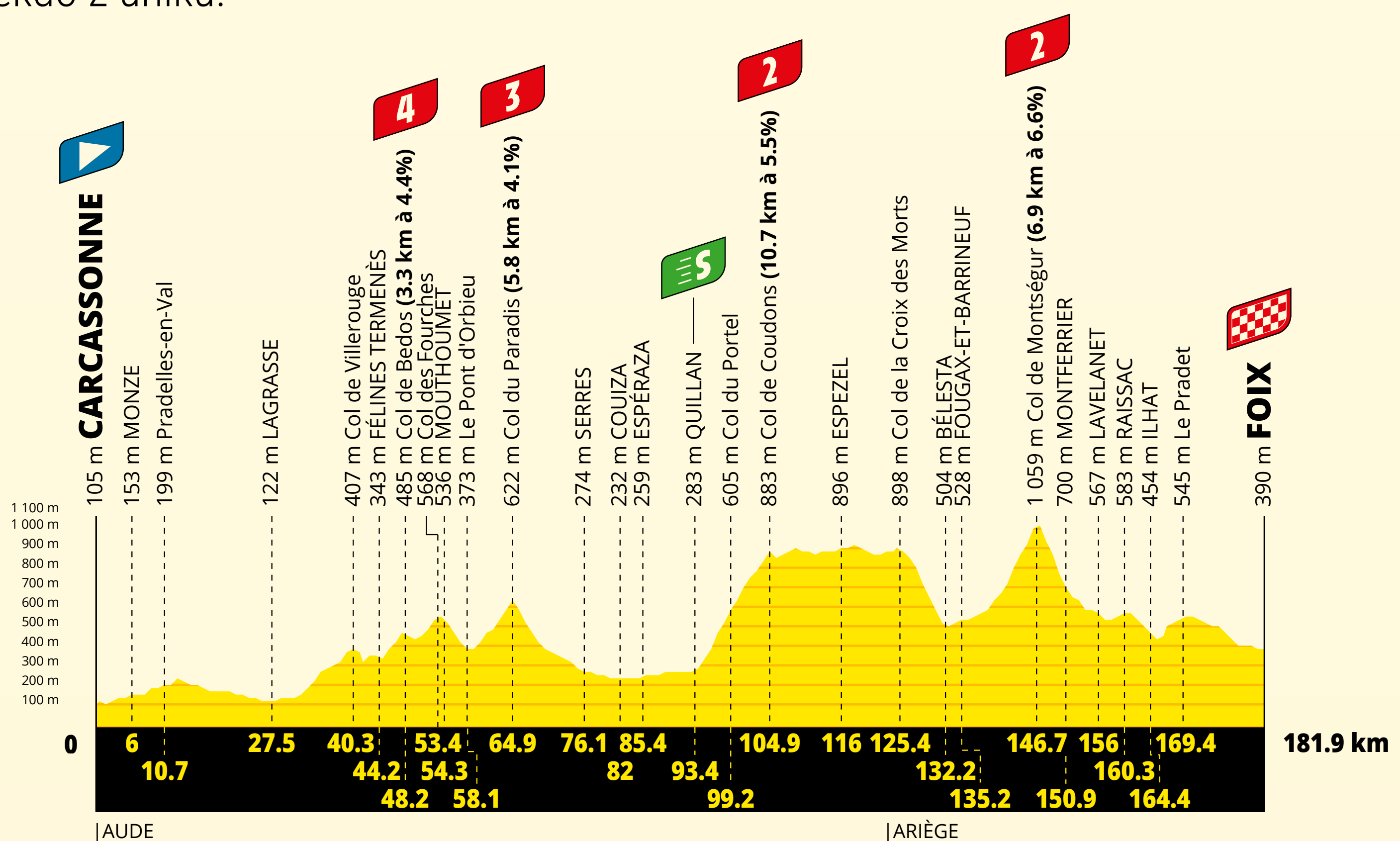

4. ETAPA

Carcassonne–Foix

181 km | kopcovitá | úterý 7. července

Carcassonne je se svým pořádně tučným cassouletem v posledních letech tak pravidelnou zastávkou Tour de France, že si program bez něj už skoro nejde představit. Ve **čtvrté etapě** ročníku 2026 bude městem startovním, jezdcí z něj budou směřovat k dalšímu poměrně důvěrně známému místu – Foix. Znovu přijde kvarteto horských premií, na konci dne by se ale mohl radovat někdo z úniku.

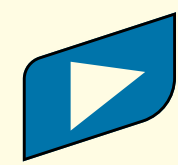

Pau je třetím nejnavštěvovanějším místem v historii Tour de France (po Paříži a Bordeaux) a na programu neschází ani nyní. Pyrenejské středisko, které si divák závodu asociuje se slavnými průsmyky jako Tourmalet či Peyresourde, tentokrát přijde na řadu jako cíl nenápadné sprinterské **páté etapy**. Nejrychlejší členům pelotonu bude v cestě stát pouze jedna, stěžní kilometrová vrchařská prémie Baleix.

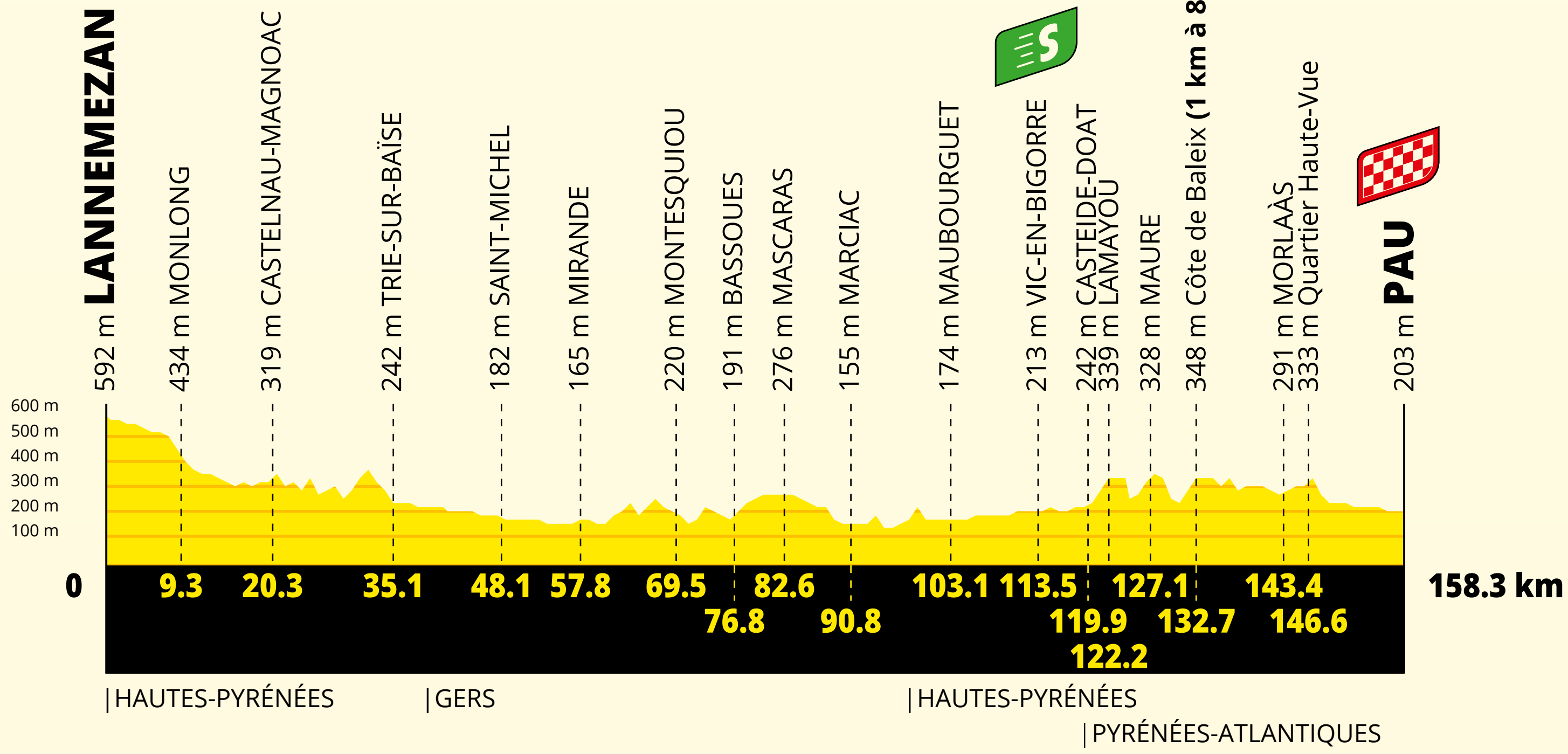
5. ETAPA

Lannemezan–Pau

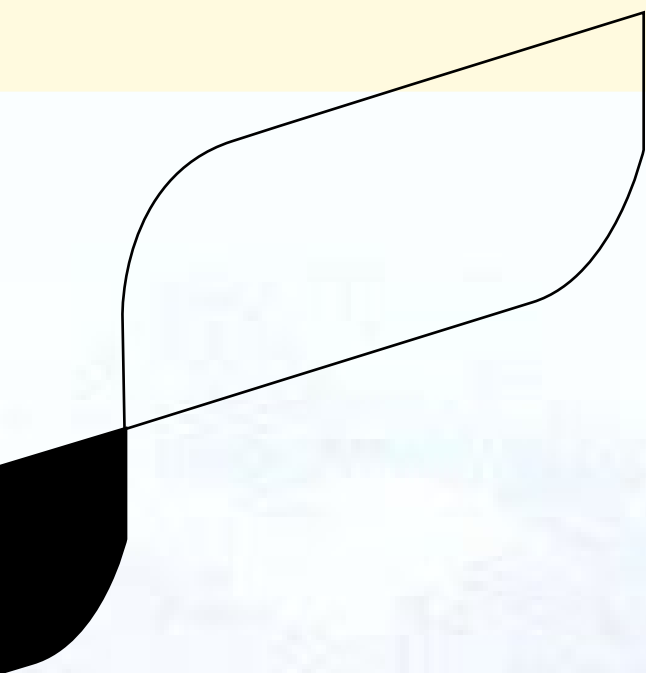
158 km | rovinatá | středa 8. července

LANNEMEZAN

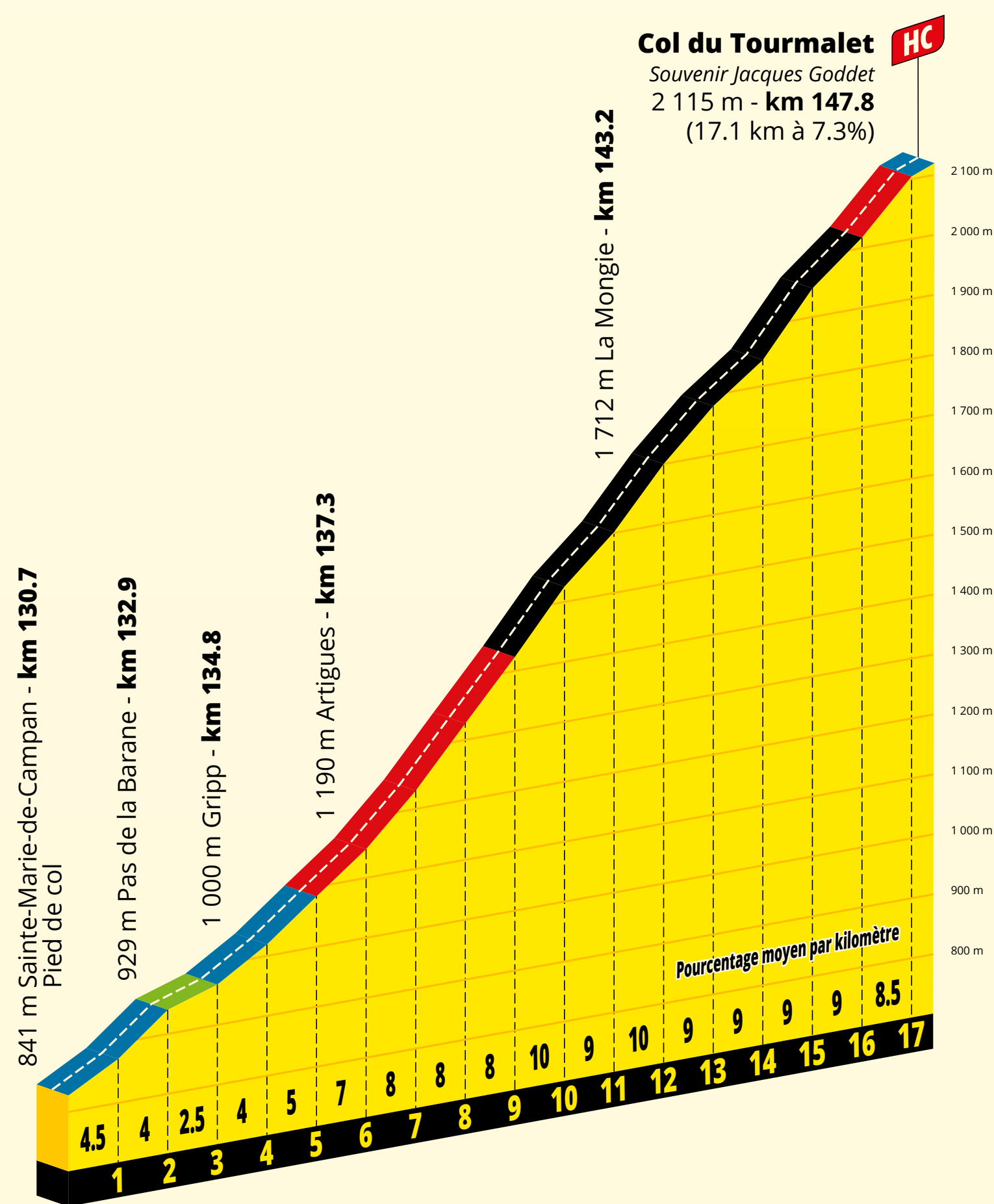
CYKLISTÉ PORJÍŽDÍ
VINAŘSKOU OBLASTÍ
V ETAPĚ DO PAU, OSMÉ
ROČNÍKU 1997.
REUTERS

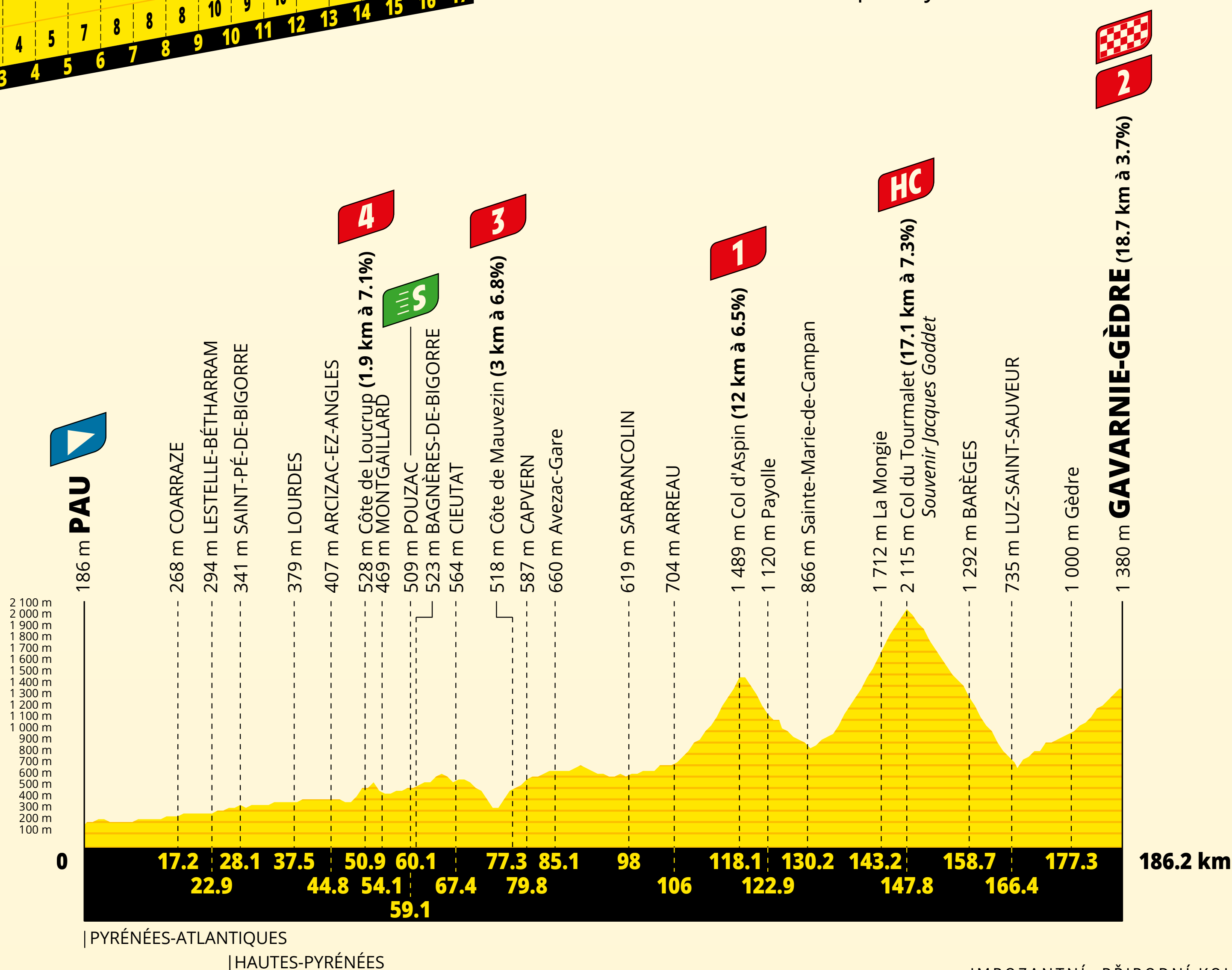

6. ETAPA Pau – Gavarnie-Gèdre

186 km | horská | čtvrtek 9. července

Ulice Pau startovní pole opustí následující den na startu horské etapy. Přejedou Aspin, přejedou také Tourmalet, aby se poté zastavili na úpatí horského království zvaného Cirque de Gavarnie, který na svůj seznam nejlepších evropských stoupání zařadil britský novinář Daniel Friebe. Přestože se zastaví ještě před tím nejlepším, i tak to bude velmi náročný **šestý den**. Oficiální propozice mluví o překonaných 4000 metrech převýšení.

IMPOZANTNÍ „PŘÍRODNÍ KOLOSEUM“ LEDOVCOVÉHO KARU CIRQUE DE GAVARNIE. MÍSTO JE OD ROKU 1997 ZAPSANÉ NA SEZNAMU SVĚTOVÉHO DĚDICTVÍ UNESCO. ASO / LETOUR.FR

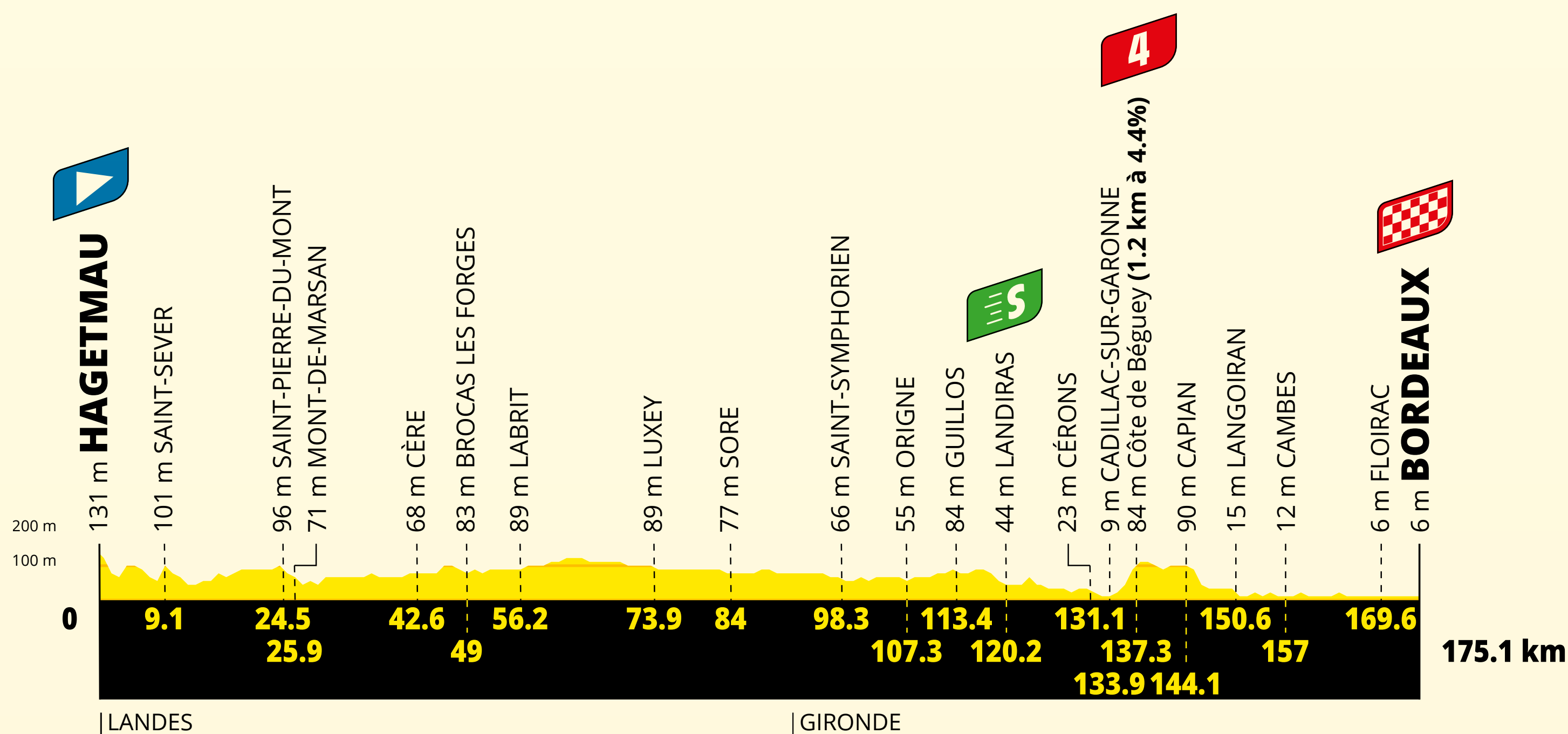
Tour střídá náročnou horskou zkoušku s poměrně nekomplikovaným

rovinatým **sedmým dnem**: jedním z těch, ve kterém se vepředu trápí jeden, dva či tři uprchlíci, zatímco peloton bez uzardění jen šetří síly. I takové dny jsou ale součástí největšího cyklistického závodu. Umožňují, aby si velké hvězdy odpočinuly před těmi skutečně klíčovými výzvami.

7. ETAPA

Hagetmau-Bordeaux

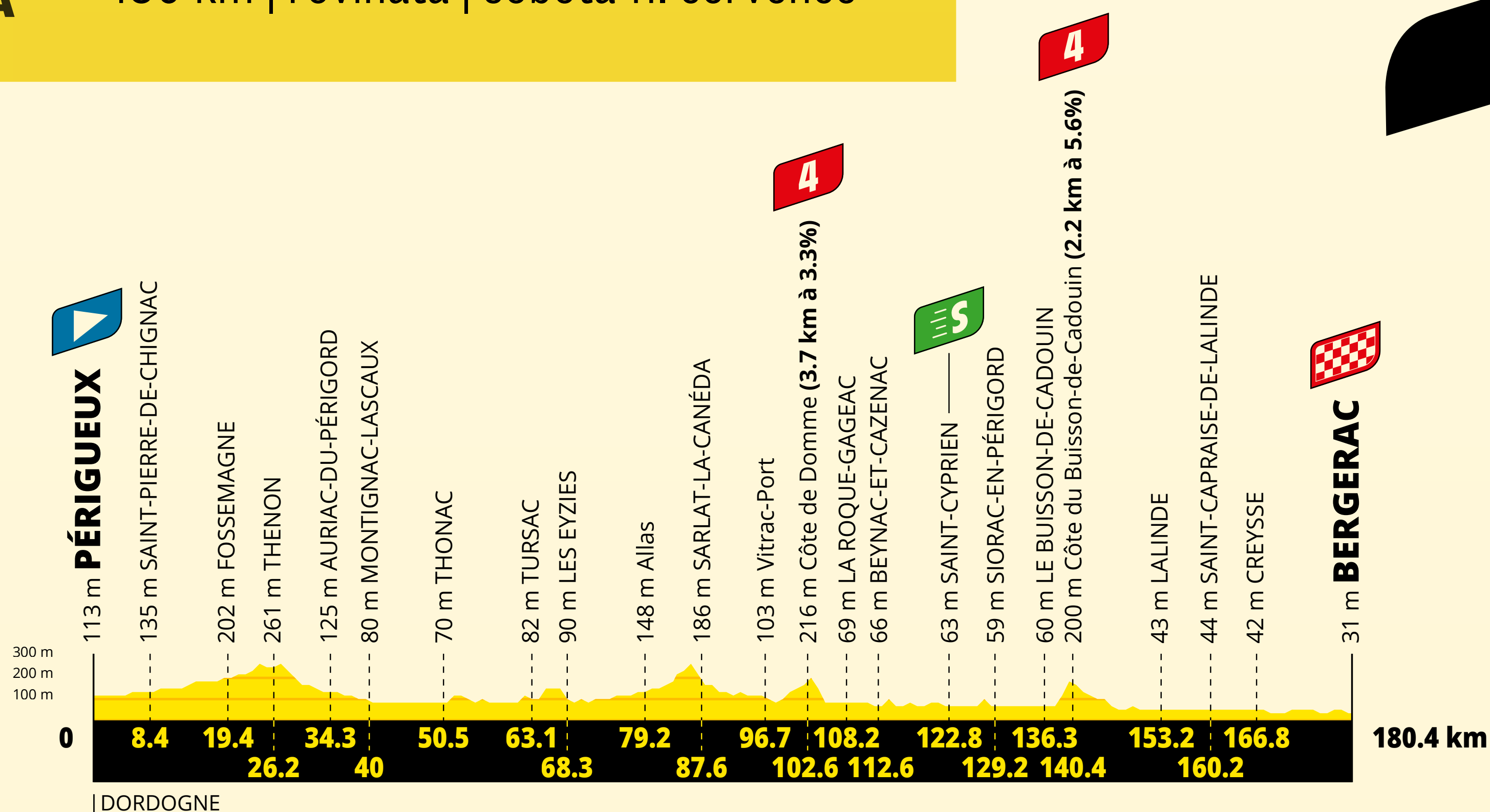
175 km | rovinatá | pátek 10. července

8. ETAPA

Périgueux-Bergerac

180 km | rovinatá | sobota 11. července

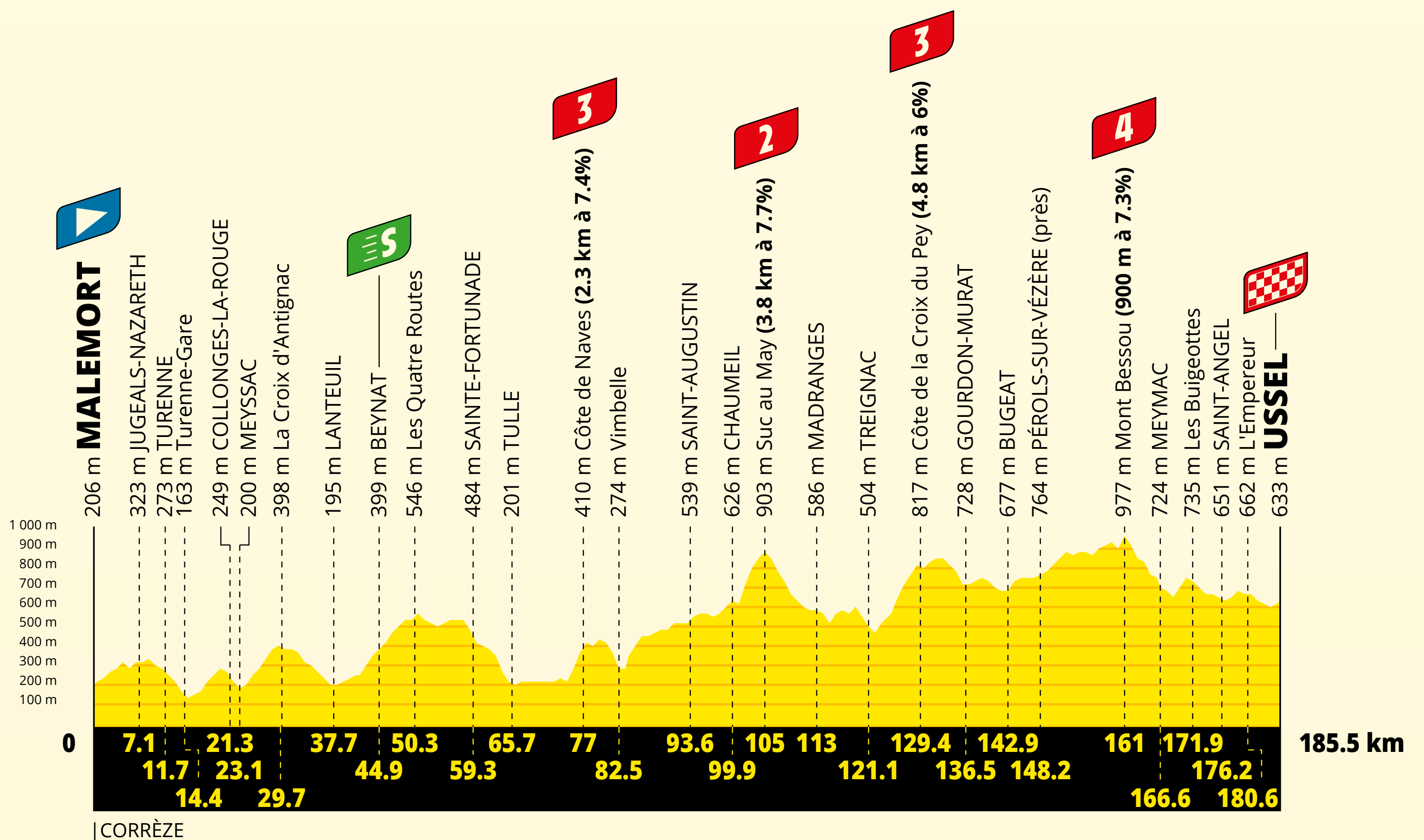

9. ETAPA

Malemort–Ussel

185 km | kopcovitá | neděle 12. července

Osm dní poté, co celá letošní Tour odstartovala barcelonskou týmovou časovkou (vzpomínky již přehlušily události z následujících etap), se peloton dočká prvního volného dne. Ale až po kopcovité **deváté etapě** Malemort–Ussel, která na papíře vypadá jako dělaná pro únik. Tři tisíce výškových metrů potrápí také hlavní favority, ani jedna z čtveřice premií však nepůsobí jako dostatečně náročná k tomu, aby se mezi čelní skupinou utvořily velké rozdíly. Na to si všichni budou muset počkat do druhého týdne Tour de France.

10. ETAPA

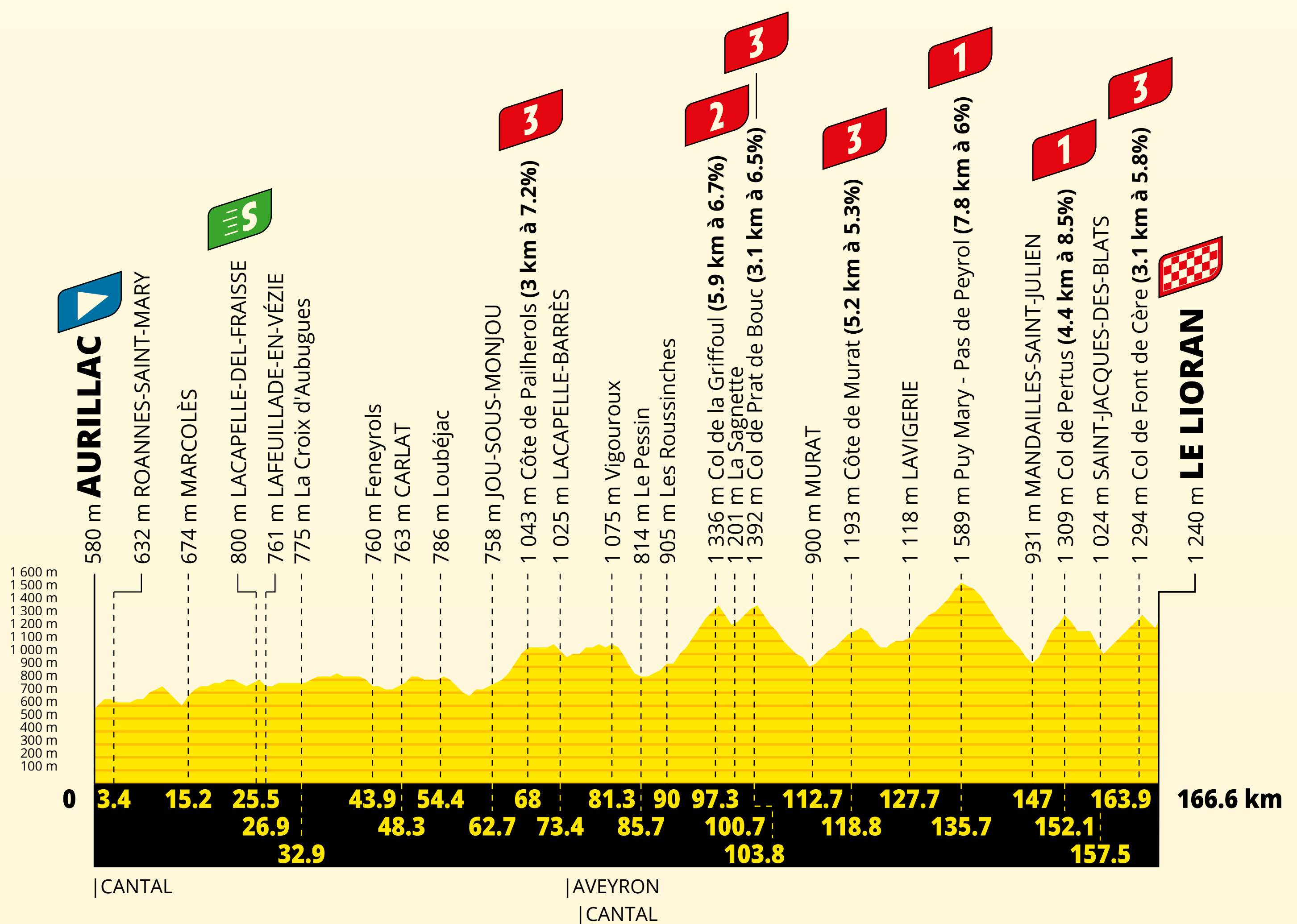
Aurillac - Le Lioran

166 km | horská | úterý 14. července

A hned úvodní den prostředního týdne nebude nic snadného. Centrální Masiv se stal oblíbeným "hřištěm" pro žlutý závod, který jej navštěvuje pravidelně. Tentokrát s několika novinkami (průsmyk Griffoul), ale i známějšími destinacemi jako Pas de Peyrol nebo Col de Pertus. Samotné finále obstará lyžařská vesnice Le Lioran, kam jezdci dorazí s téměř čtyřmi tisíci horských metrů v nohách. Tohle bude ostrý závodní (re)start: ti ze závodníků, kteří se rozjíždí pomaleji, mohou mít v **desáté etapě** vážné potíže.

TOTOŽNÝ ZÁVĚR MĚLA
I 11. ETAPA TOUR 2024.
POGAČAR NEJDŘÍV
ODJEL V PRUDKÝCH
SKLONECH PUY
MARY, ABY HO NA
COL DE PERTUS
DOJEL VINGEGAARD
A VE FINIŠI PAK I
PŘESPURTOVAL.
PŘED DVĚMA LETY TO
BYLO JEHO JEDINÉ
VÍTĚZSTVÍ.
A.S.O. / BILLY
CEUSTERS

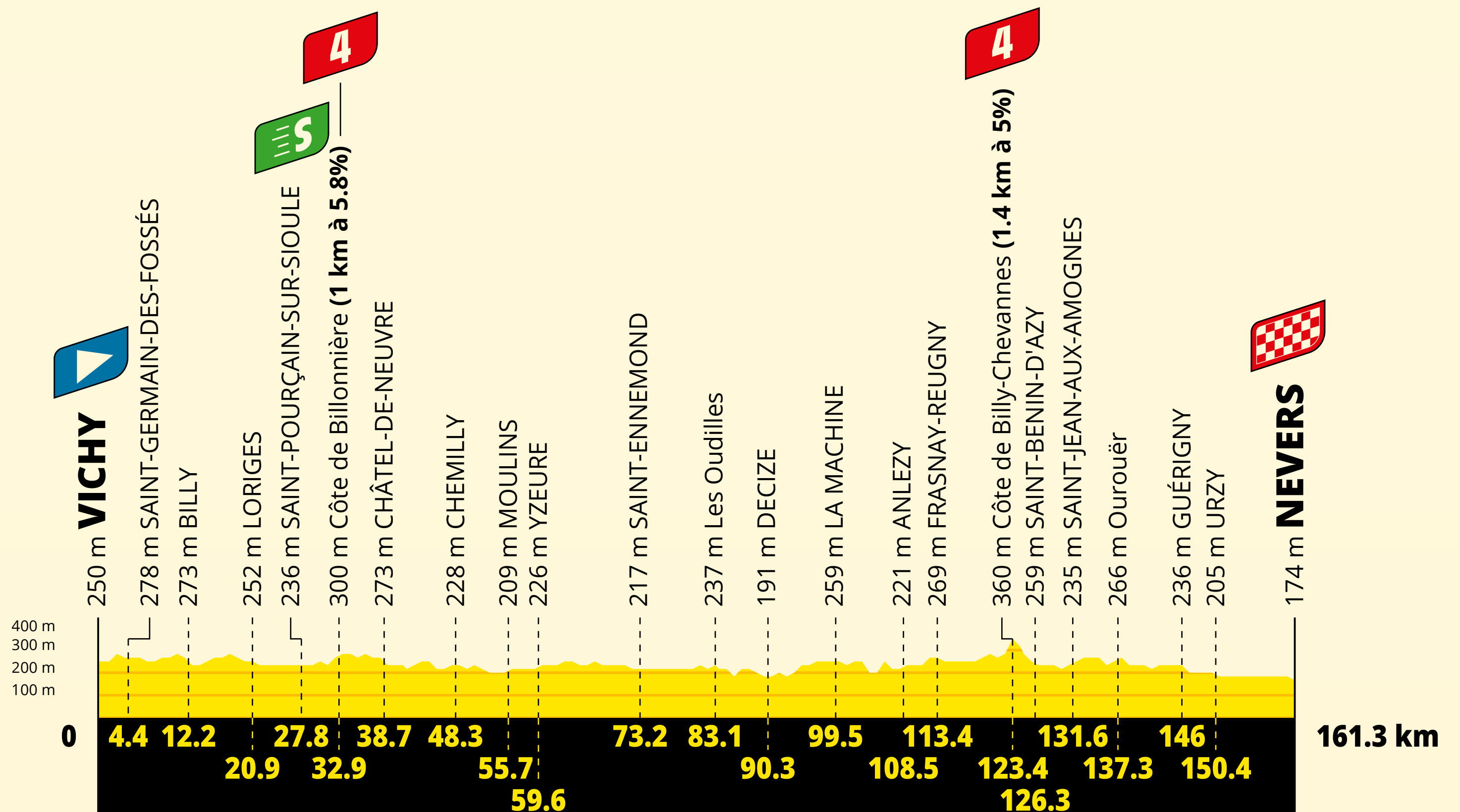

11. ETAPA

Vichy-Nevers

161 km | rovinatá | středa 15. července

Čtyřkilometrový okruh Magny-Cours má svou bohatou motoristickou minulost a do roku 2008 hostil francouzské závody seriálu F1. Divoké stroje a spálený benzín čas od času nahrazují cyklisté, jako třeba peloton Paříž–Nice. Svezením po dokonalém asfaltu, na kterém hned osmkrát triumfoval nebohý Michael Schumacher, začne **dvanáctý den** Tour de France, který by opět mohl skončit hromadným finišem.

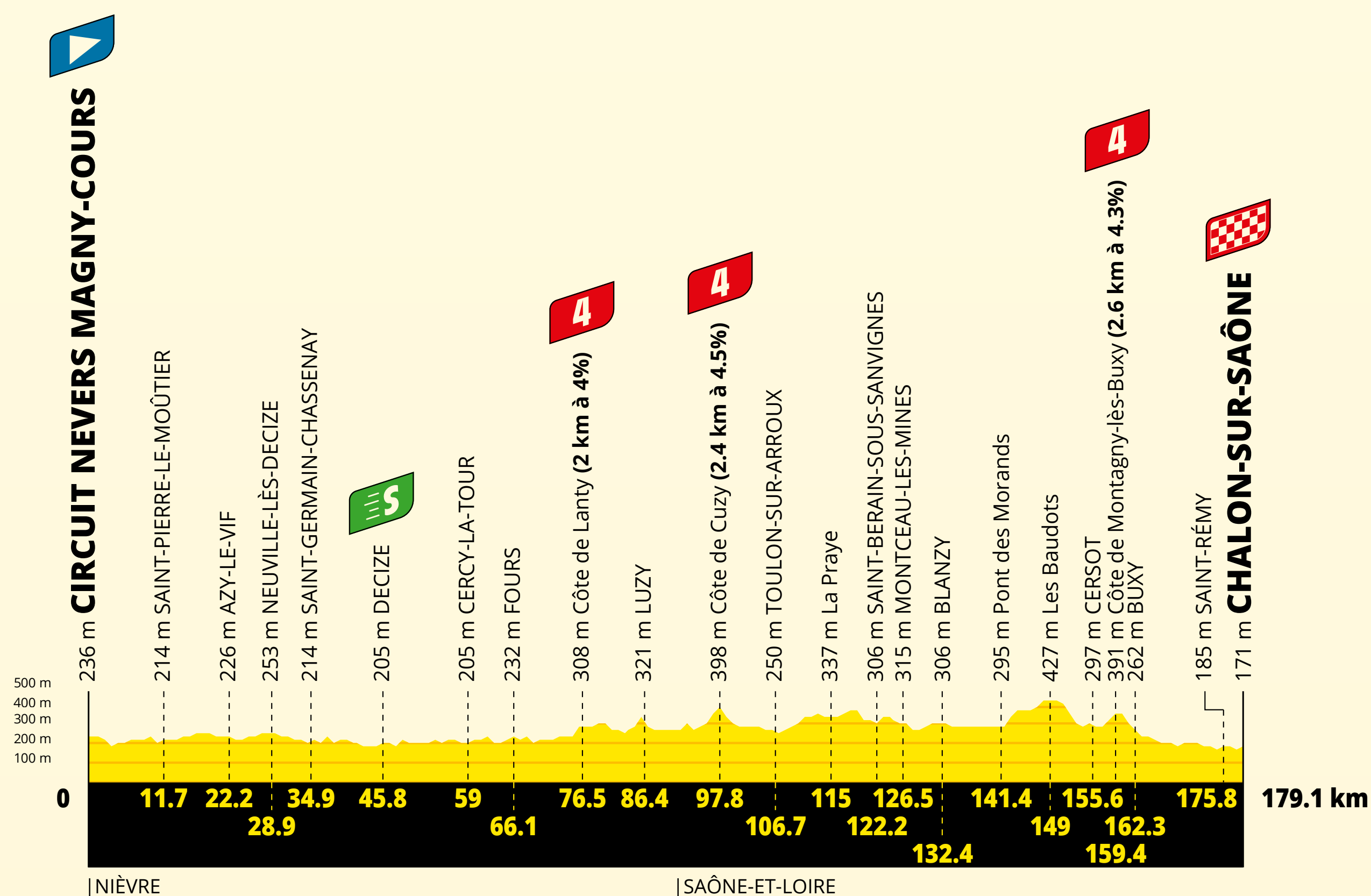
12.

ETAPA

Circuit Nevers Magny-Cours - Chalon sur Saône

179 km | rovinatá | čtvrtek 16. července

Čtyřkilometrový okruh Magny-Cours má svou bohatou motoristickou minulost a do roku 2008 hostil francouzské závody seriálu F1. Divoké stroje a spálený benzín čas od času nahrazují cyklisté, jako třeba peloton Paříž–Nice. Svezením po dokonalém asfaltu, na kterém hned osmkrát triumfoval nebohý Michael Schumacher, začne **dvanáctý den** Tour de France, který by opět mohl skončit hromadným finišem.

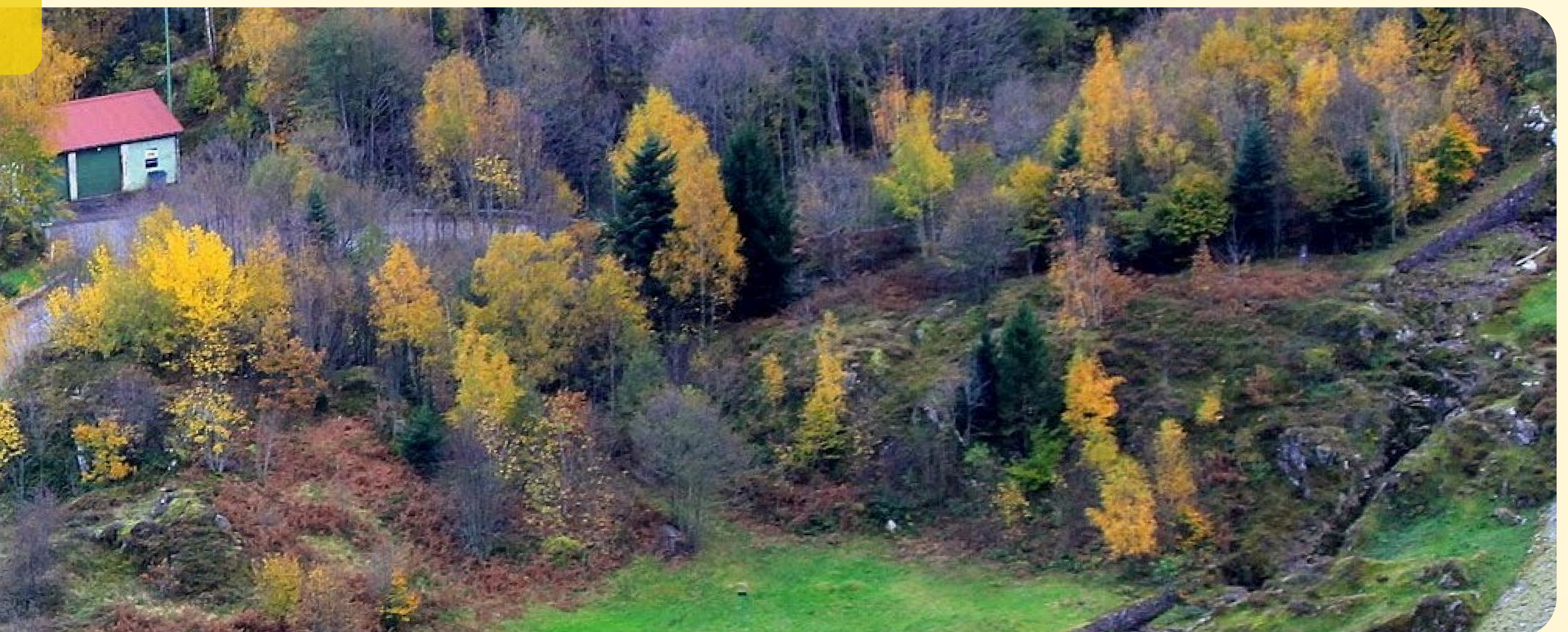
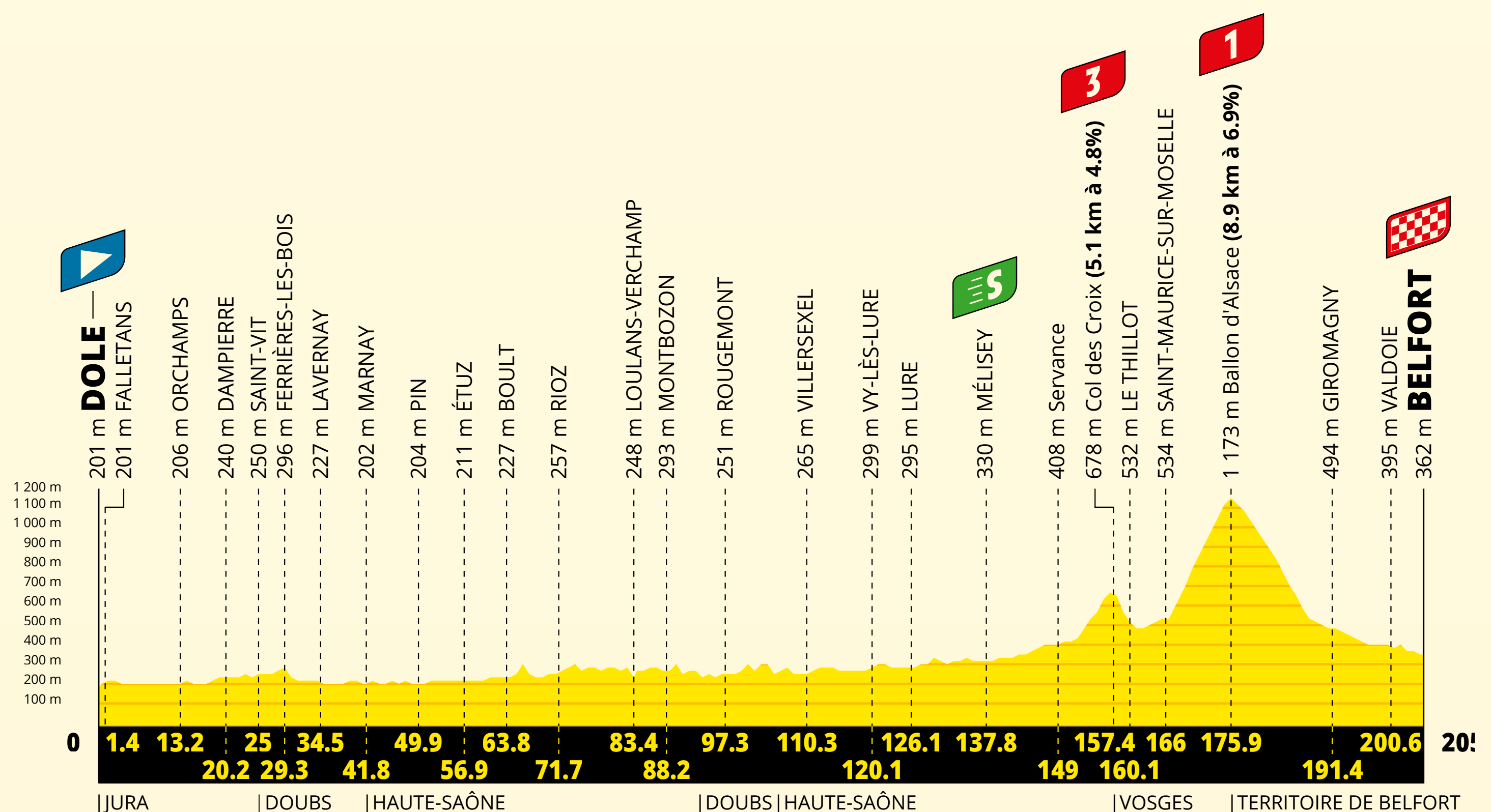
13.

ETAPA

Dole–Belfort

205 km | rovinatá | pátek 17. července

Tour se dostává na půdu Alsaska a zároveň jde ke svým kořenům, vždyť Ballon d'Alsace, zásadní stoupání **třináctého dne** závodu, je dnes zpětně považováno za první skutečné stoupání v historii Tour. Na programu bylo během třetího ročníku v roce 1905. Znejistí dnes někoho necelých devět kilometrů a sedmiprocentní sklon? Patrně jen ty nejrobustnější sprintery. Je ale možné, že slavná hora poslouží někomu třicet kilometrů před finišem jako odrazový můstek pro úspěšnou koncovku. A to ať už cestou do kopce, nebo z kopce.

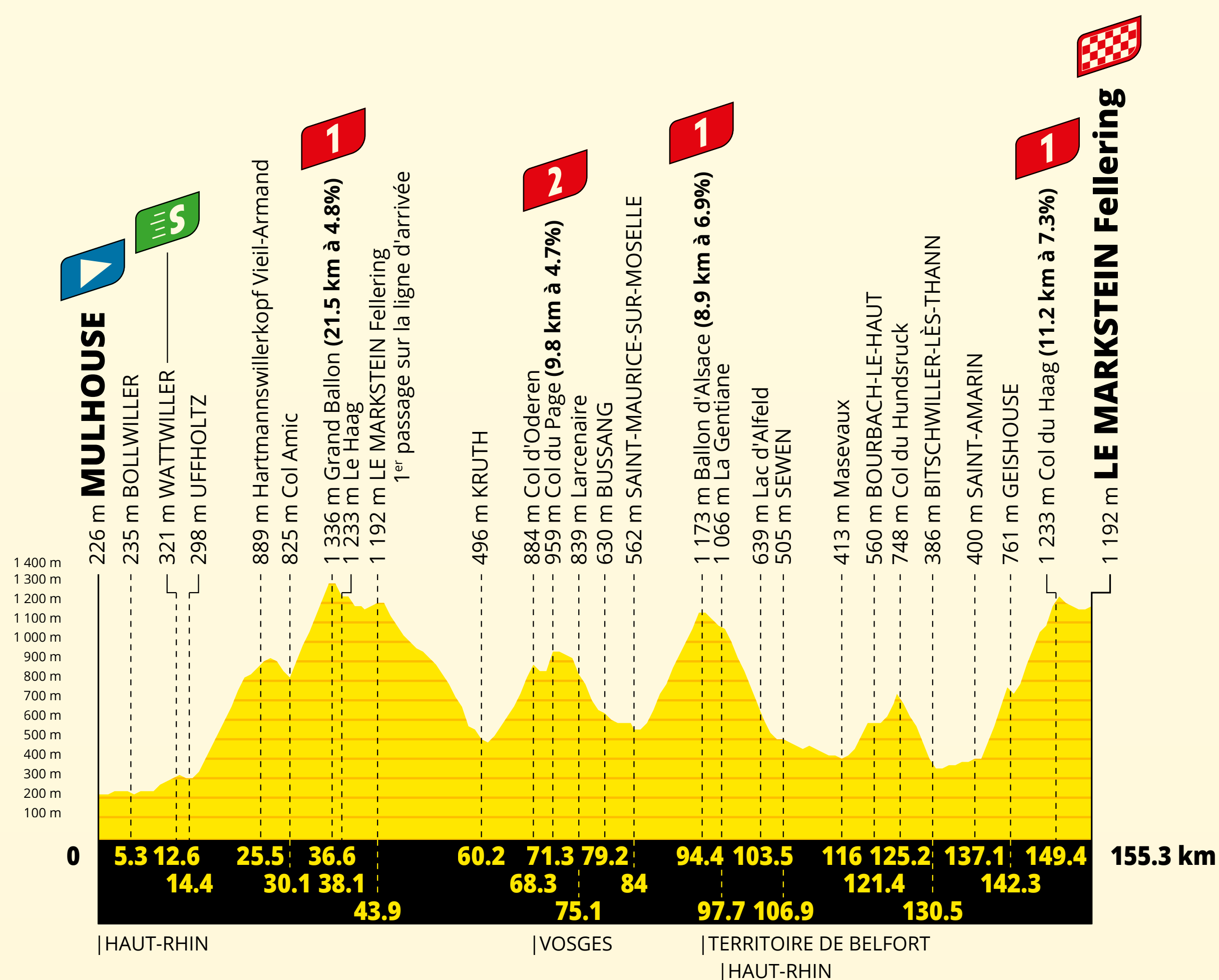

14. ETAPA

Mulhouse - Le Markstein Fellingering

155 km | horská | sobota 18. července

Ballon d'Alsace bude zpátky i ve **čtrnáctý den**, a to v kombinaci se svým méně slavným souputníkem Grand Ballon i novinku, ostrým stoupáním vinoucím se po úzké silnici Col du Haag: 11 kilometrů a více než sedm procent sklonu. Jeho vrchol přijde pět kilometrů před finišem, který završí tento vrchařský den, který opět bude atakovat čtyři tisíce metrů převýšení.

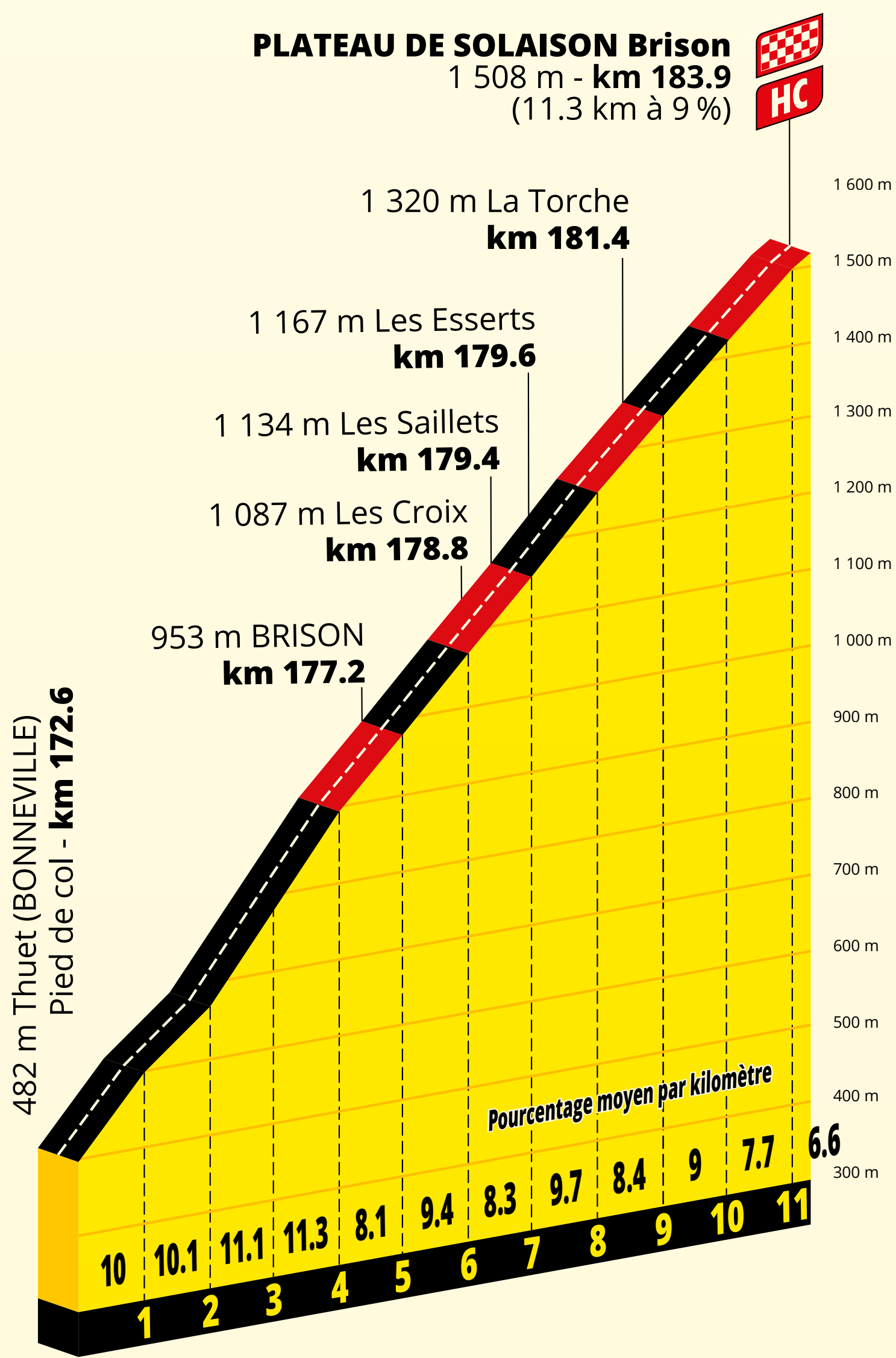

15. ETAPA

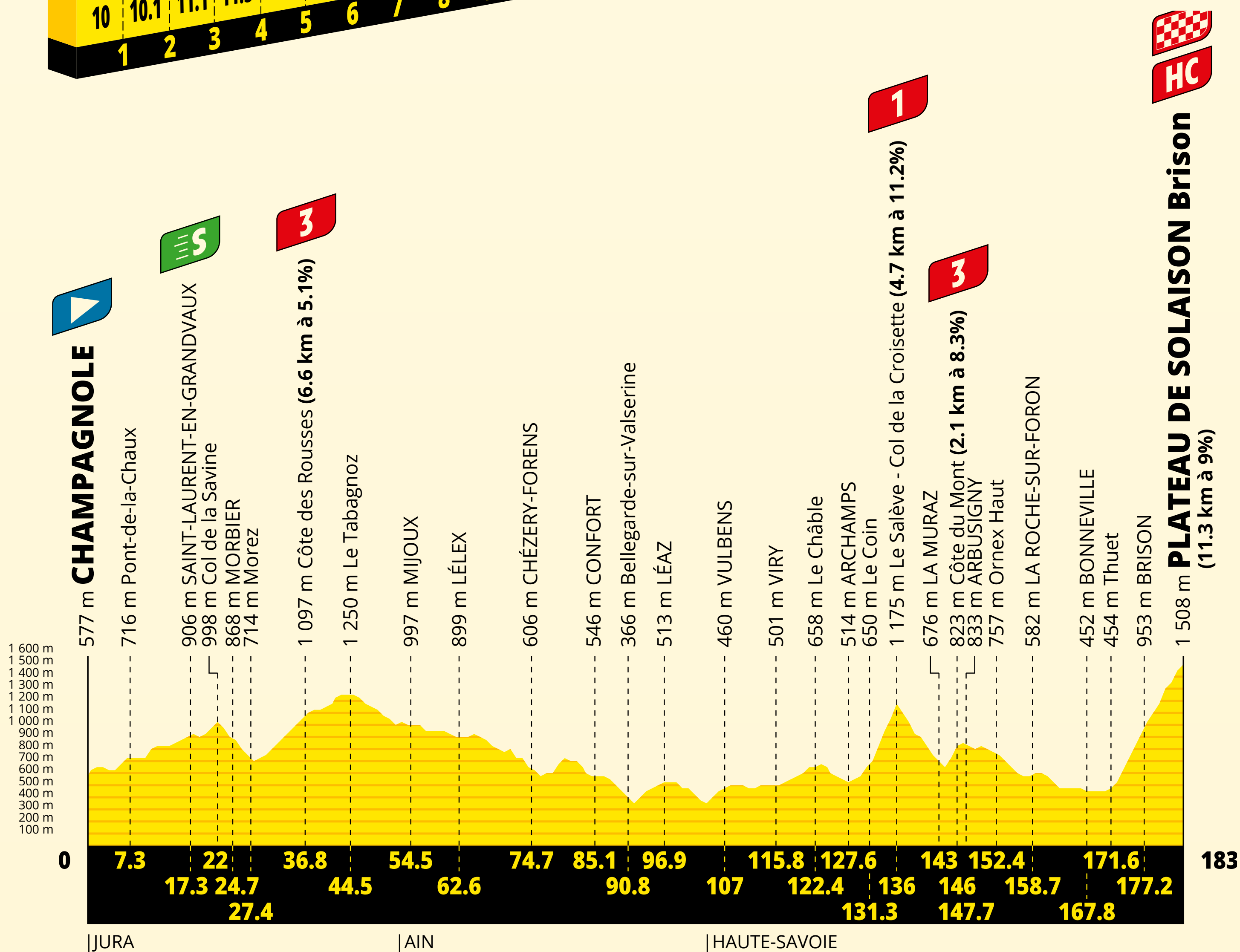
Champagnole - Plateau de Solaison

183 km | horská | neděle 19. července

Pokud závodník nepatří mezi vrchaře, nebude mu lépe ani v **patnácté etapě**. Ta má ještě větší převýšení (3950 metrů) a navíc se bude stoupat rovnou až do cíle: na Plateau de Solaison. Jedenáct kilometrů podobně jako v případě

předchozího Col du Haag, ale tentokrát ještě s o dvě procenta ostřejším sklonem. Půjde o vrchařské body, půjde o vítězství v etapě, ale především se už jistojistě bude hrát o pozice v celkovém pořadí. Tady už se dá Tour nejen ztratit, ale i získat.

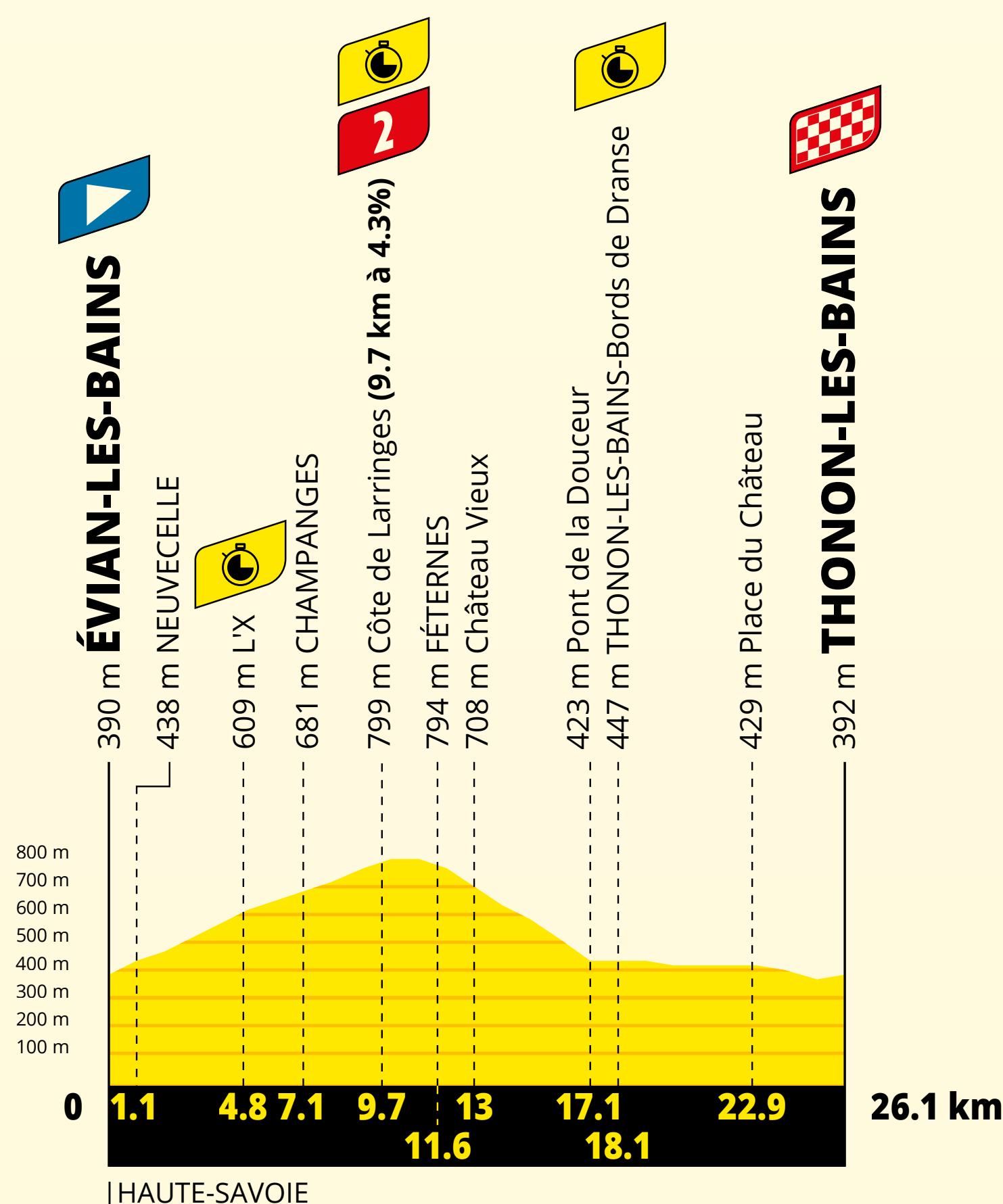

16. ETAPA

Évian Les Bains - Thonon Les Bains

26 km | individuální časovka | úterý 21. července

MATHIAS VACEK
BY MĚL MÍT ZE
TŘÍ ČESKÝCH
ÚČASTNÍKŮ
V ČASOVCE
NEJVĚTŠÍ ŠANCE
NA ÚSPĚCH.
FILIP BEZDĚK
/ ČESKÝ SVAZ
CYKLISTIKY

Ty tam už jsou vzpomínky na úvodní barcelonskou časovku, kterou startovní pole absolvovalo tak trochu za sebe a tak trochu za tým. V **šestnácté etapě** ale půjde o ryze individuální test, který na šestadvaceti kilometrech přinese ne nepodstatných 500 metrů převýšení, většinu z nich v nich brzy po startu ve stoupání Larringes. Tohle nebude pro časovkářské specialisty.

CHRISTIAN
PRUDHOMME
PŘI TRADIČNÍ
PREZENTACE TRASY
TOUR DE FRANCE
V ŘÍJNU 2025.
A.S.O. / MAXIME
DELOBEL

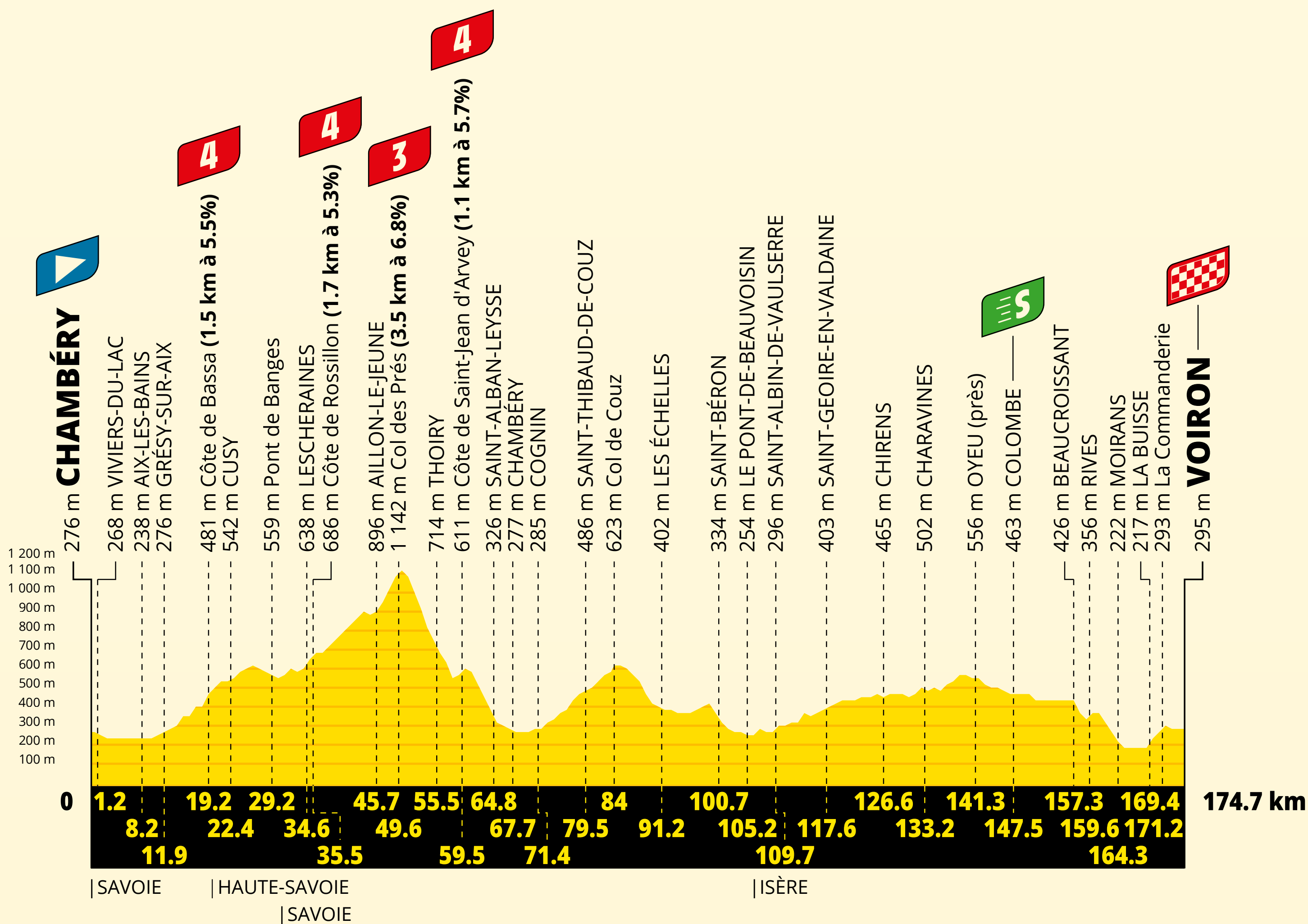

17. ETAPA

Chambéry - Voiron

174 km | rovinatá | středa 22. července

Christian Prudhomme ve svém průvodním slovu mluví o výdrži a odhodlání sprinterů, kteří to na Tour de France dotáhli až do třetího týdne. **Sedmnáctá etapa** pro ně bude odměnou – a vzhledem k náročnosti závěrečného pařížského dne zřejmě i poslední šancí na vítězství. Bát se nemusí ani čtveřice vrchařských premií, které přijdou hned na začátku a žádná z nich není příliš náročná.

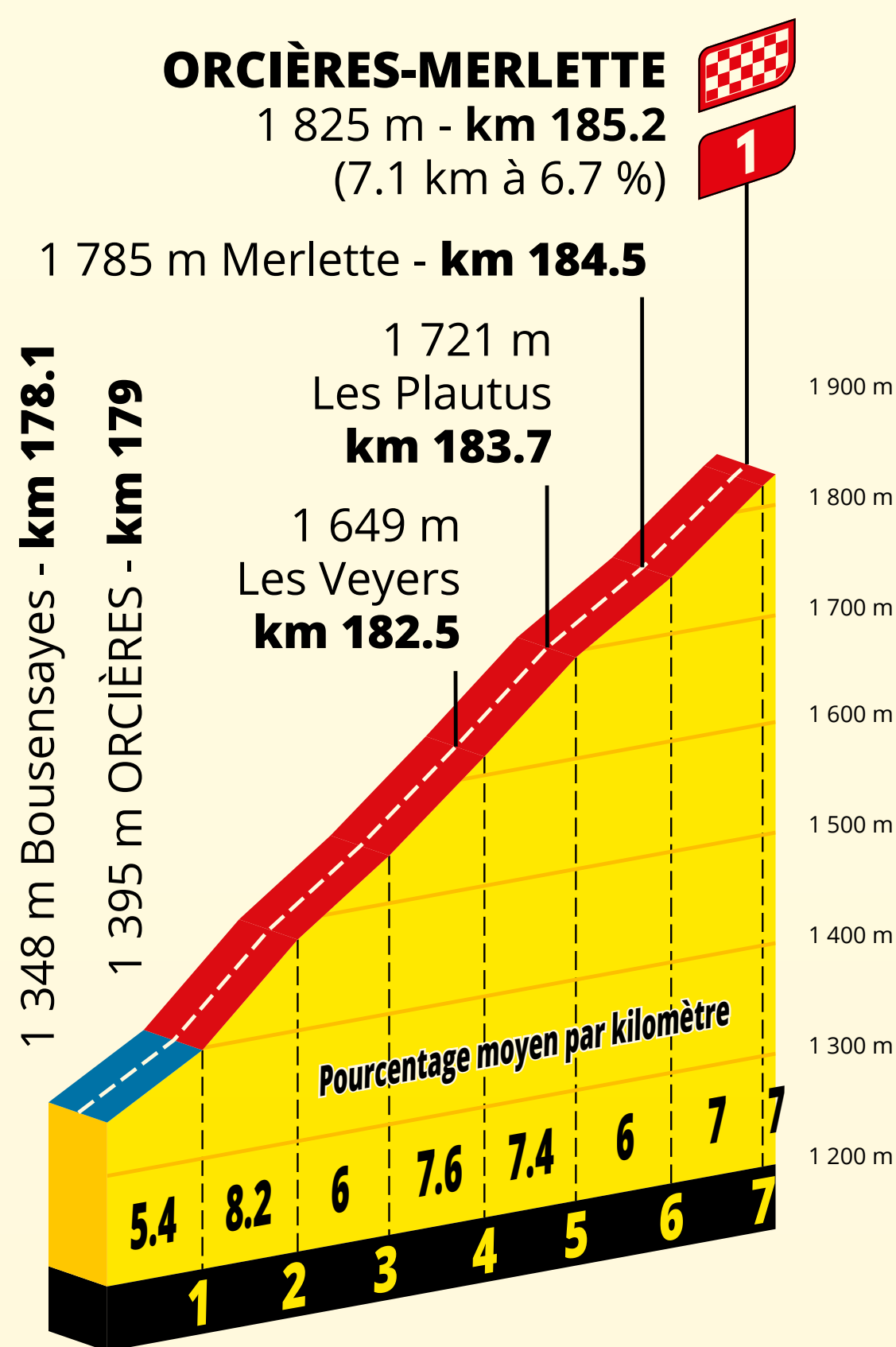

18. ETAPA

Voiron - Orcières-Merlette

185 km | horská | čtvrtek 23. července

Osmého července to bylo pětapadesát let od chvíle, kdy v etapě do Orcières-Merlette španělský vrchař Luis Ocaña po šedesátikilometrovém sólu “nandal” téměř devět minut zdánlivě neporazitelnému Eddymu Merckxovi. Byl to legendární moment, zastíněný pouze následným Španělovým pádem ve sjezdu z Col de Menté, který jej ze závodu vyřadil. Středisko Orcières-Merlette je ale dodnes synonymem k odvážnému pokusu o přepsání pravidel hry. Zda se někdo podobným způsobem pokusí v **osmnácté etapě** “sestřelit” Tadeje Pogačara, nevíme, ale precedens existuje.

LUIS OCAÑA SLAVNÉ PROTÍNÁ CÍL
V LYŽAŘSKÉM STŘEDISKU ORCIÈRES-
MERLETTE. AFP

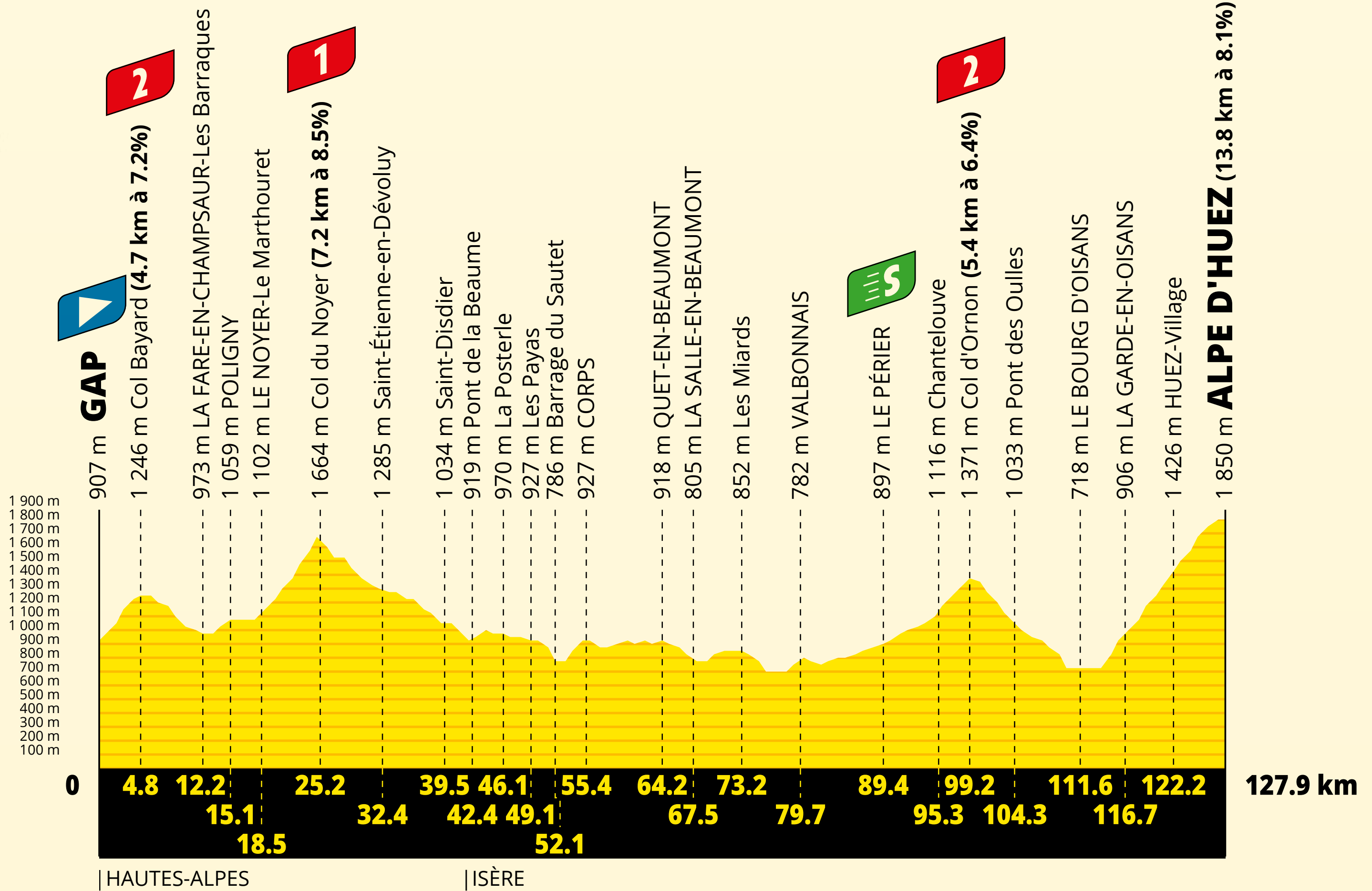

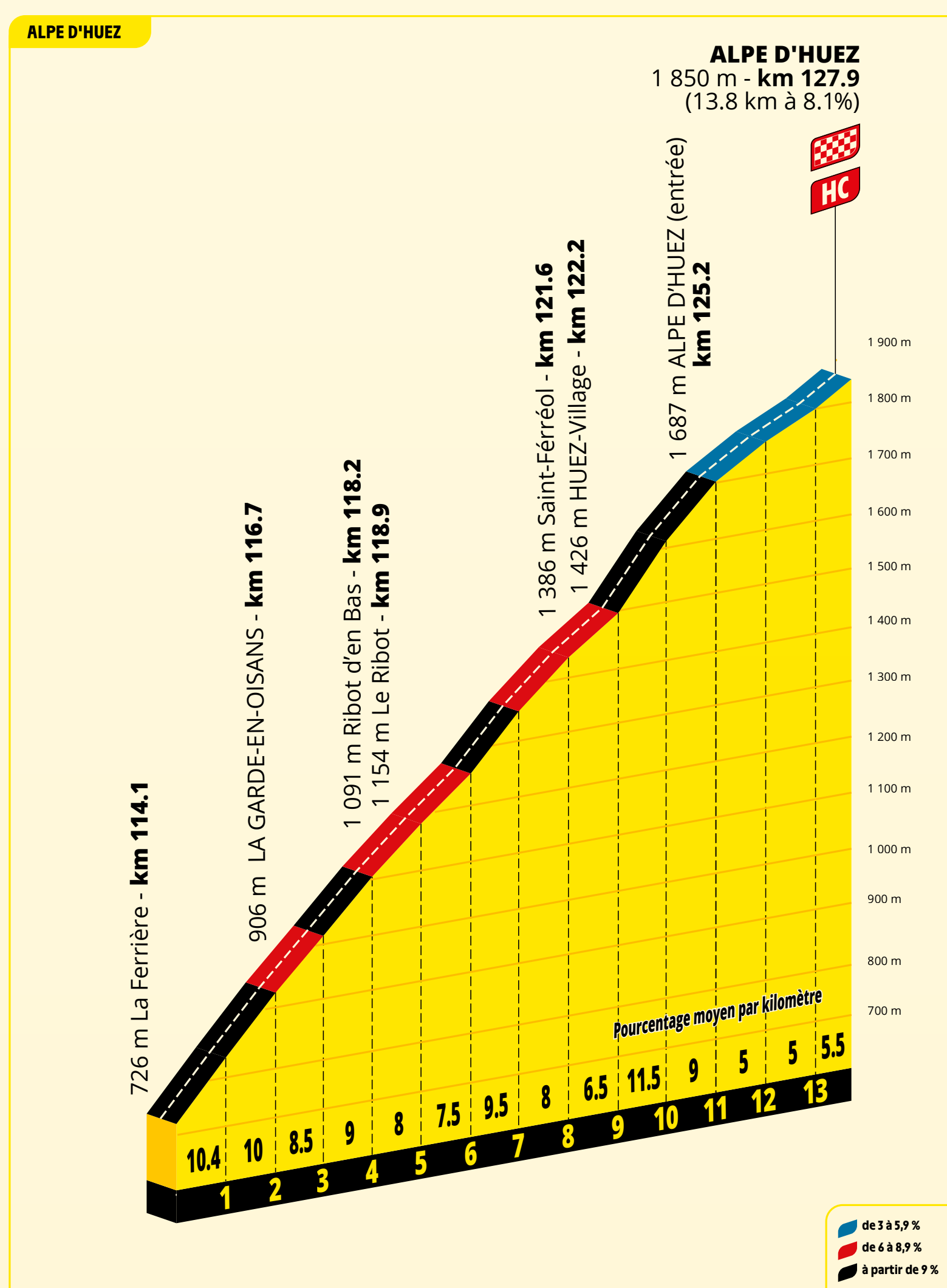
19. ETAPA

Gap - Alpe d'Huez

127 km | horská | pátek 24. července

NAPOSLEDY SE
NA ALPE D'HUEZ
STOUPALO
V ROCE 2022.
PŘED SKUPINOU
HLAVNÍCH
FAVORITŮ
VYHRÁL TOM
PIDCOCK.
REUTERS /
GONZALO
FUENTES

Jednadvacet serpentin do střediska Alpe d'Huez je pro mnohé tím nejzářivějším symbolem Tour de France. Fanoušků bude podél cesty v **devatenácté etapě** dozajista znovu nejvíce, jejich skandování bude znít po okolních kopcích. Alpe d'Huez přitom není nejtěžším a zdaleka ani nejkrásnějším stoupáním, které tato část Alp může nabídnout.

Nemá ani takovou historii, vždyť se zde poprvé jelo až na počátku padesátých let, dávno po Tourmaletu či Galibieru. Neutuchající popularita tohoto kopce je tak trochu záhadou, v parafrázi dávné bláznivé komedie s Cameron Diazovou a Benem Stillerem se však dá říci, že zkrátka něco na tom Alpe d'Huez je.

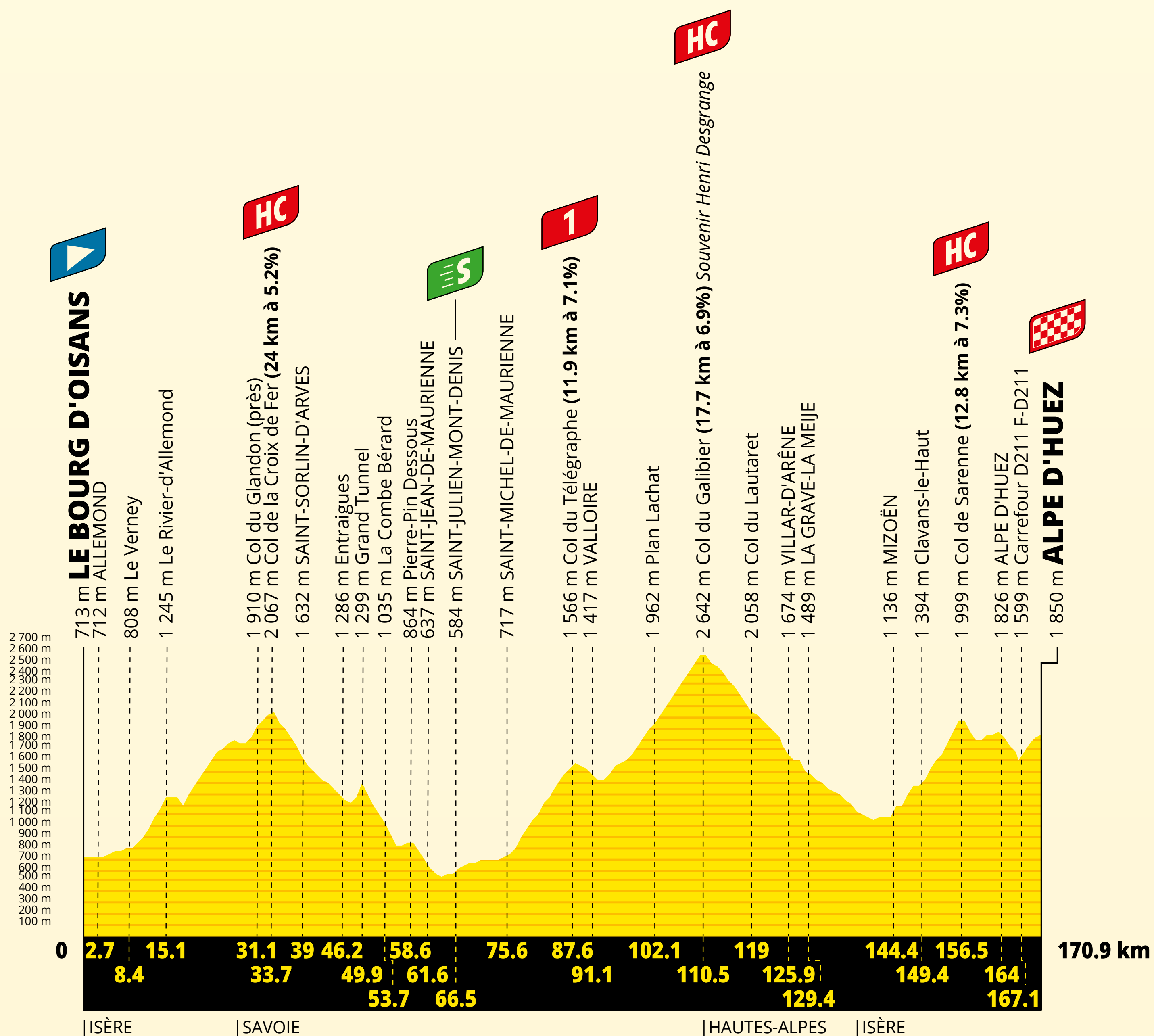
20. ETAPA

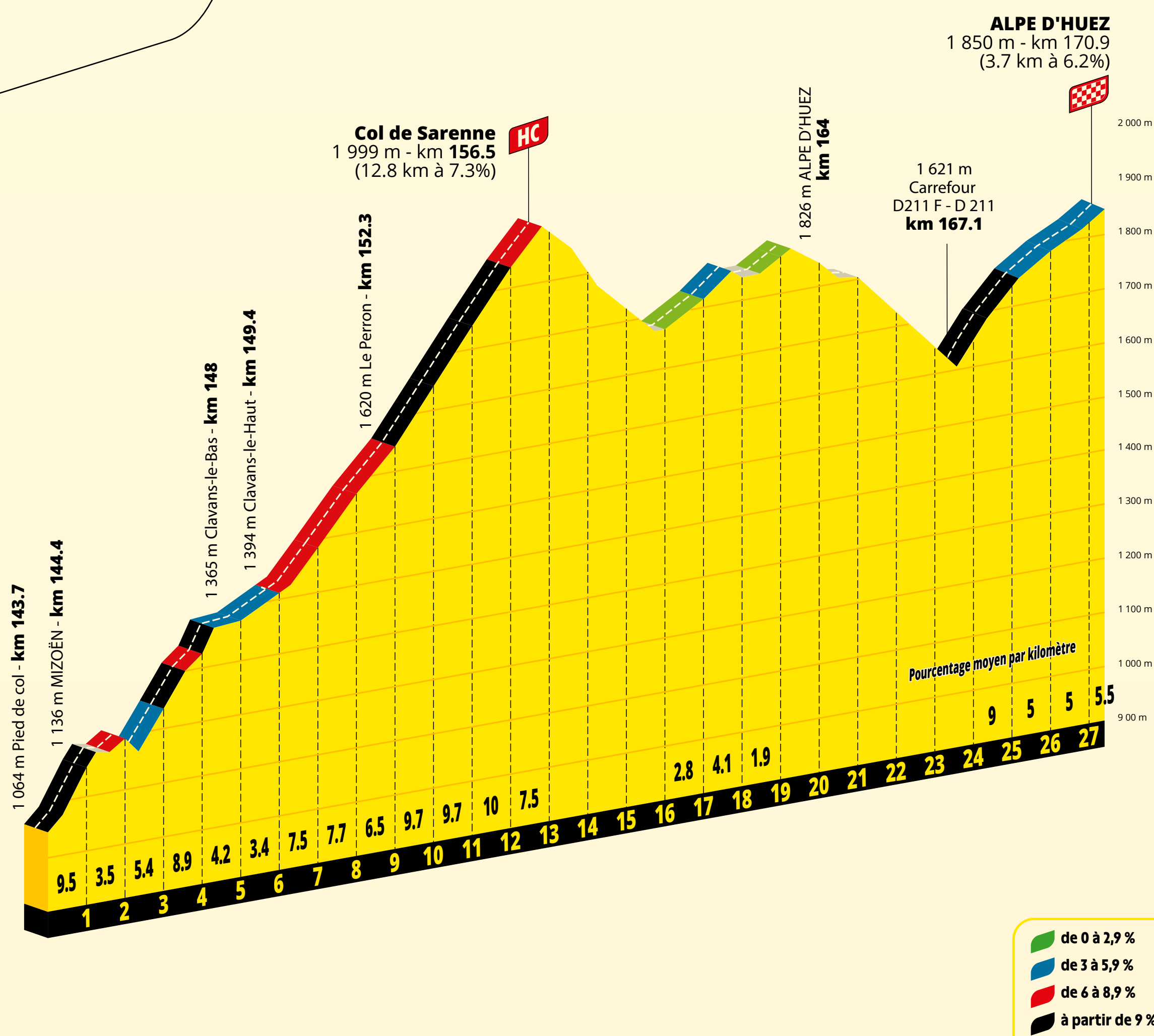
Le Bourg d'Oisans - Alpe d'Huez

185 km | horská | sobota 25. července

To nejtěžší (téměř) na konec. Závěrečná horská etapa se dá směle zařadit do kategorie těch nejnáročnějších, vždyť také závodníci nastoupají pět a půl tisíc metrů převýšení. Většinu z nich na stoupáních Croix de Fer, Galibier (s 2642 metry nejvyšší místo letošního ročníku) a Col de Sarenne.

Posledně zmíněný kopec je vlastně variantou výstupu do střediska Alpe d'Huez, ovšem variantou, která je mnohem méně pompézní a frekventovaná. Na úzké cestě, kterou Tour využila pouze jednou v roce 2013 (a opačným směrem)

a kterou využívají spíše horská zvířata než cyklisté, dojde ve **dvacáté etapě** k závěrečnému vrchařskému souboji ročníku 2026. Zároveň půjde o souboj, který fanoušci budou moci sledovat pouze prostřednictvím kamer. Na stoupání totiž v den závodu bude zapovězený vstup.

US OČAŇA SEAVNĚ PROTIŇA OIL
ZÁRSKĚM STŘEDISKU OŇI SEVĚS
MERLE

LOŇSKÁ PEMIÉRA STOUPÁNÍ PŘES MONTMARTRE MĚLA
NEBÝVALÝ DIVÁCKÝ ÚSPĚCH.
REUTERS / ABDUL SABOOR

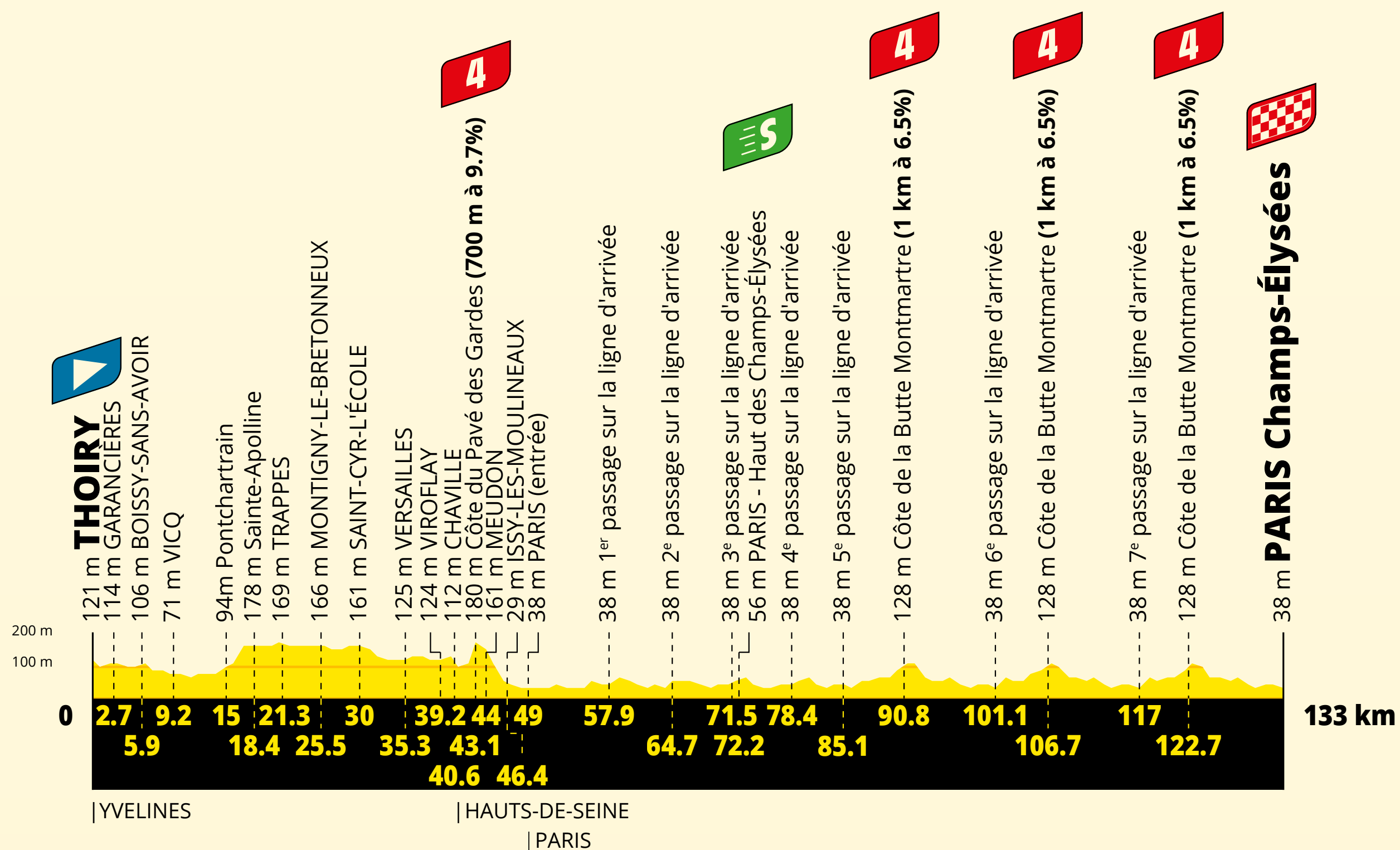
21. ETAPA

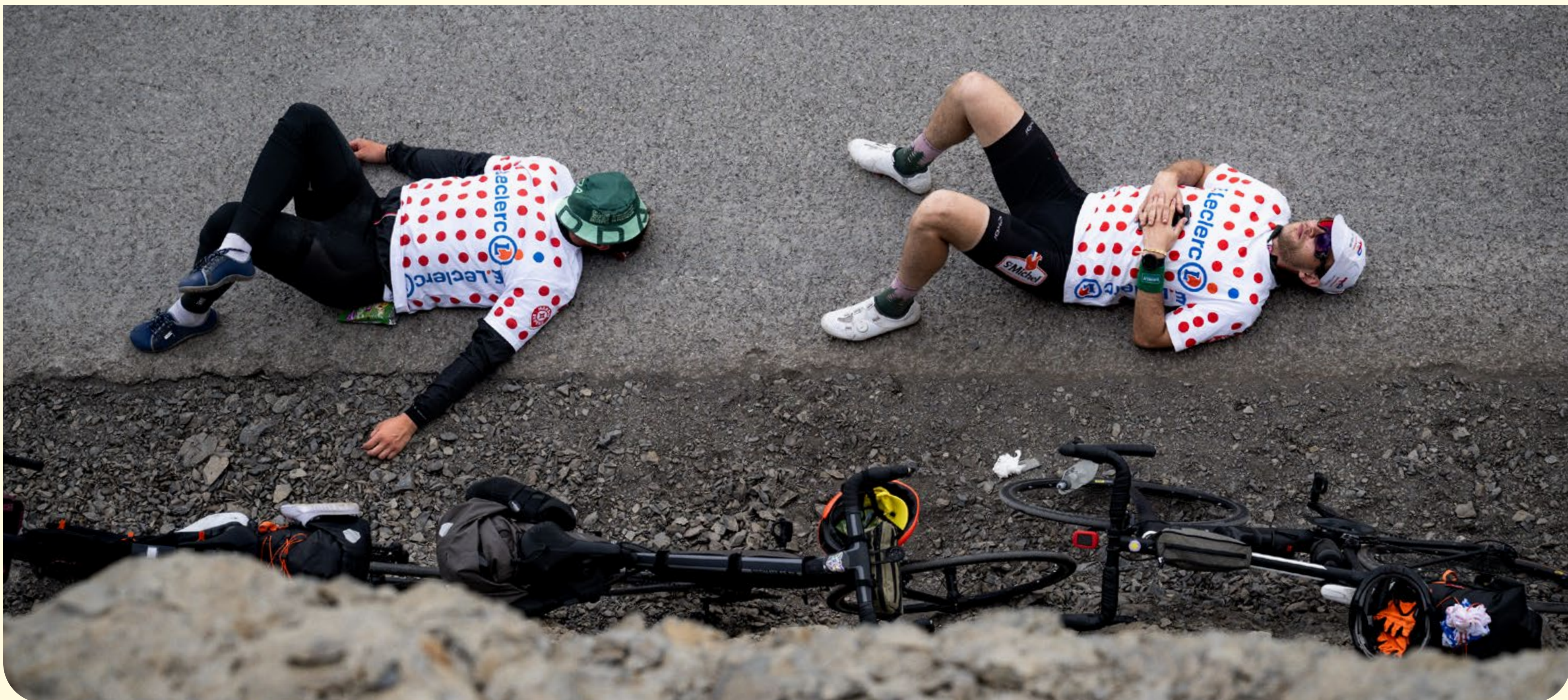
Thoiry-Paříž

133 km | rovinatá | neděle 26. července

Dramatický finiš loňské Tour de France, v němž Wout van Aert na deštěm zmáčených kostkách na Montmartru utrlh Tadeje Pogačara a dokázal tak to, o co se marně snažil po celý závod zbytek pelotonu, zlákal organizátory závodu k zopakování úspěšné formule: znovu tři kilometrové výstupy. Jak ale poznamenal Christian Prudhomme, sprinteři ve **dvacáté první etapě** přece jen budou mít šanci. Poslední kopec končí patnáct kilometrů před Champs-Élysées.

Příběh letošní Tour de France se uzavře v odpoledních hodinách 26. července 2026.

FANOUŠCI ODPOČÍVAJÍ PO
PŘEČTENÍ KOMPLETNÍHO
PRŮVODCE TOUR DE FRANCE
2026. DĚKUJEME ZA PŘÍZEŇ.
A.S.O. / BILLY CEUSTERS

Autoři

TEXTY

Tomáš Jílek
Vojtěch Jírovec
Zdenek Tomášek

SAZBA

Zdenek Tomášek

2026